

บทที่ 4

ผลการศึกษา และอภิปรายผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “อัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด” ผู้ศึกษาเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามจากกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษา 2 กลุ่ม คือ เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจำนวน 235 คน อีกกลุ่มหนึ่ง คือ เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จำนวน 100 คน รวมถึงการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนทั้ง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน รวมจำนวน 6 คน ในบทนี้ผู้ศึกษาขอเสนอผลการศึกษาและอภิปรายผลโดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 7 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของเด็กและเยาวชน

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านครอบครัวและสังคม

ส่วนที่ 3 ปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ส่วนที่ 4 อัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 6 ผลการสัมภาษณ์

ส่วนที่ 7 การอภิปรายผลการศึกษา

ส่วนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของเด็กและเยาวชน

ข้อมูลพื้นฐานของเด็กและเยาวชน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา บุคคลที่เด็กและเยาวชนอาศัยอยู่ก่อนเข้าสู่สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ประวัติการกระทำผิด รวมถึงประสบการณ์ในกระบวนการยุติธรรม โดยเริ่มต้นจากการนำเสนอถึงข้อมูลพื้นฐานของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจฯ จากนั้นจึงเป็นข้อมูลพื้นฐานของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ ผลการศึกษามีปรากฏดังนี้

1. ข้อมูลพื้นฐานของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 4.1.1

ข้อมูลพื้นฐานของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดี
ในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาและ
บุคคลที่เด็กอาศัยอยู่ด้วย

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	199	84.7
หญิง	36	15.3
รวม	235	100.0
อายุ		
15-18 ปี	208	88.5
10-14 ปี	20	8.5
ตั้งแต่ 19 ปีขึ้นไป	7	3.0
รวม	235	100.0
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา (ป.1-ป.6)	113	48.1
มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3)	95	40.4
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.3-ม.6)	17	7.2
อาชีวศึกษา/พาณิชยการ ปีที่ 1-3	10	4.3
รวม	235	100.0
บุคคลที่เด็กอาศัยอยู่ด้วย		
บิดามารดา	92	39.1
มารดา	44	18.7
ญาติ/พี่น้อง	40	17.0

ตารางที่ 4.1.1 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
บิดา	27	11.5
เพื่อน	12	5.1
สามี/ภรรยา	11	4.7
อื่น ๆ	7	3.0
ผู้อุปการะ	2	0.9
รวม	235	100.0

จากตารางที่ 4.1.1 พบว่า เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 84.7 และร้อยละ 15.3 เป็นเพศหญิง

สำหรับอายุพบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี ร้อยละ 88.5 รองลงมาอายุระหว่าง 10-14 ปี ร้อยละ 8.5 และตั้งแต่ 19 ปีขึ้นไป น้อยที่สุดร้อยละ 3.0

ระดับการศึกษาของเด็กและเยาวชนพบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาสูงสุดก่อนถูกดำเนินคดีในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 48.1 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 40.4 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 7.2 และอาชีวศึกษา/พาณิชยการ ปีที่ 1-3 ร้อยละ 4.3 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาถึงบุคคลที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยพบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับบิดามารดามากที่สุด ร้อยละ 39.1 รองลงมาอาศัยอยู่กับมารดา ร้อยละ 18.7 อาศัยอยู่กับญาติ/พี่น้อง ร้อยละ 17 อาศัยอยู่กับบิดา ร้อยละ 11.5 อาศัยอยู่กับเพื่อน ร้อยละ 5.1 อาศัยอยู่กับสามี/ภรรยา ร้อยละ 4.7 และอื่น ๆ ร้อยละ 3.0 ในขณะที่น้อยที่สุดร้อยละ 0.9 อาศัยอยู่กับผู้อุปการะ

ตารางที่ 4.1.2

ข้อมูลพื้นฐานของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดี
 ในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
 จำแนกตามจำนวนครั้งที่กระทำผิดฐานความผิดและ
 ระยะเวลาที่อยู่ภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จำนวนครั้ง		
1 ครั้ง	136	57.9
2 ครั้ง	62	26.4
3 ครั้ง	25	10.6
4 ครั้ง	9	3.8
5 ครั้ง	2	0.9
ตั้งแต่ 6 ครั้งขึ้นไป	1	0.4
รวม	235	100.0
ฐานความผิด		
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	180	76.6
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	42	17.9
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	6	2.6
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	5	2.1
ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด	1	0.4
ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียง และการปกครอง	1	0.4
รวม	235	100.0
ระยะเวลาที่อยู่ภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ		
1 เดือนขึ้นไป-6 เดือน	119	50.6
น้อยกว่า 1 เดือน	106	45.1
6 เดือนขึ้นไป-1 ปี	9	3.8
มากกว่า 2 ปีขึ้นไป	1	0.4
รวม	235	100.0

จากตารางที่ 4.1.2 พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ร้อยละ 57.9 ถูกจับกุมดำเนินคดีเป็นครั้งแรก รองลงมาถูกจับกุมดำเนินคดี 2 ครั้ง ร้อยละ 26.4 ถูกจับกุมดำเนินคดี 3 ครั้ง ร้อยละ 10.6 ถูกจับกุมดำเนินคดี 4 ครั้ง ร้อยละ 3.8 ในขณะที่ถูกจับกุมดำเนินคดี 5 ครั้ง ร้อยละ 0.9 และตั้งแต่ 6 ครั้งขึ้นไป ร้อยละ 0.4

เมื่อพิจารณาถึงฐานความผิดพบว่า เด็กและเยาวชนกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุด ร้อยละ 76.6 รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ ร้อยละ 17.9 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 2.6 ความผิดเกี่ยวกับเพศ ร้อยละ 2.1 โดยมีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด รวมถึงความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียง และการปกครองในจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 0.4

สำหรับระยะเวลาที่เด็กและเยาวชนอยู่ในศูนย์/สถานแรกรับฯ จนถึงปัจจุบัน พบว่าเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่อยู่ในสถานพินิจฯ ตั้งแต่ 1 เดือนขึ้นไป-6 เดือน ร้อยละ 50.6 รองลงมาอยู่ในศูนย์/สถานแรกรับฯ น้อยกว่า 1 เดือน ร้อยละ 45.1 อยู่ระหว่าง 6 เดือนขึ้นไป-1 ปี ร้อยละ 3.8 และอยู่ในศูนย์/สถานแรกรับฯ มากกว่า 2 ปีขึ้นไปร้อยละ 0.4

ตารางที่ 4.1.3

ประสบการณ์ในกระบวนการยุติธรรมของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่าง
การสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของ
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. การสอบปากคำเป็นการพุดคุยที่มีเหตุมีผล	221 (94.0)	14 (6.0)
2. พนักงานคุมประพฤติเป็นกันเอง เข้าใจ และให้กำลังใจ	219 (93.2)	16 (6.8)
3. ฉันได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างจากเด็กและเยาวชนคนอื่น ๆ*	53 (22.6)	182 (77.4)
4. เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความสำคัญเป็นธรรมแก่ฉัน	178 (75.7)	57 (24.3)

ตารางที่ 4.1.3 (ต่อ)

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
5. ฉันคิดว่าการดำเนินงานของกระบวนการ ยุติธรรมเป็นการซ้ำเติมและตอกย้ำการกระทำ ผิดของฉัน*	73 (31.1)	162 (68.9)
6. เจ้าหน้าที่ตำรวจบังคับให้ฉันยอมรับสารภาพ*	92 (39.1)	143 (60.9)
7. ขั้นตอนในการดำเนินงานซับซ้อนยุ่งยาก*	96 (40.9)	139 (59.1)
8. เมื่อฉันเล่าถึงเหตุการณ์กระทำผิดที่เกิดขึ้น ฉันมักถูกจับผิดอยู่เสมอ*	115 (48.9)	120 (51.1)
9. เมื่อเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ฉันรู้สึกสับสน และไม่รู้ว่าจะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร*	129 (54.9)	106 (45.1)
10. การพิจารณาคดีใช้ระยะเวลายาวนาน*	123 (52.3)	112 (47.7)

* ข้อคำถามเชิงลบ, $\bar{X} = 6.73$, S.D. = 2.069, Max = 10, Min = 1

จากตารางที่ 4.1.3 ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยรวมคะแนนประสบการณ์ในกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.73 จากคะแนนรวม 10 คะแนน แสดงว่าเด็กและเยาวชนมีประสบการณ์ในกระบวนการยุติธรรมอยู่ในระดับที่ดี

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละข้อคำถาม พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ร้อยละ 94.0 มีความคิดเห็นว่าการสอบปากคำเป็นการพุดคุยที่มีเหตุมีผล ร้อยละ 93.2 มีความเห็นว่าพนักงานคุมประพฤติเป็นกันเอง เข้าใจ และให้กำลังใจ ร้อยละ 77.4 มีความเห็นว่าการได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกับเด็กและเยาวชนคนอื่น ๆ ร้อยละ 75.7 มีความเห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความเป็นธรรม ร้อยละ 68.9 มีความคิดเห็นว่าการดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรมไม่ได้เป็นการซ้ำเติมและตอกย้ำการกระทำผิดของตนเอง ร้อยละ 60.9 มีความคิดเห็นว่าเจ้าหน้าที่

ตำรวจไม่ได้บังคับให้ยอมรับสารภาพ ร้อยละ 59.1 มีความคิดเห็นว่าขั้นตอนในการดำเนินงานไม่ซับซ้อนยุ่งยาก ร้อยละ 51.1 มีความคิดเห็นว่าตนเองไม่ถูกจับผิดเมื่อเล่าถึงเหตุการณ์กระทำผิดที่เกิดขึ้น

และจากผลการศึกษา ยังพบว่า เมื่อเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม เด็กและเยาวชนรู้สึกสับสนและไม่รู้ว่าจะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร ร้อยละ 54.9 และร้อยละ 52.3 มีความคิดเห็นว่าการพิจารณาคดีใช้ระยะเวลายาวนาน

2. ข้อมูลพื้นฐานของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 4.1.4

ข้อมูลพื้นฐานของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อม
ก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จำแนกตาม
เพศ อายุ ระดับการศึกษา และบุคคลที่เด็กอาศัยอยู่ด้วย

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	75	75.0
หญิง	25	25.0
รวม	100	100.0
อายุ		
15-18 ปี	77	77.0
ตั้งแต่ 19 ปีขึ้นไป	16	16.0
10-14 ปี	7	7.0
รวม	100	100.0
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา (ป.1-ป.6)	39	39.0
มัธยมศึกษาตอนต้น (ม.1-ม.3)	32	32.0
มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.3-ม.6)	15	15.0
อาชีวศึกษา/พาณิชยการ ปีที่ 1-3	11	11.0

ตารางที่ 4.1.4 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อื่น ๆ	3	3.0
รวม	100	100.0
บุคคลที่เด็กอาศัยอยู่ด้วย		
บิดามารดา	42	42.0
มารดา	22	22.0
ญาติ/พี่น้อง	13	13.0
เพื่อน	9	9.0
บิดา	7	7.0
สามี/ภรรยา	3	3.0
ผู้อุปการะ	2	2.0
อื่น ๆ	2	2.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.1.4 พบว่า เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 75.0 และร้อยละ 25.0 เป็นเพศหญิง

สำหรับอายุพบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15-18 ปี ร้อยละ 77.0 รองลงมาอายุตั้งแต่ 19 ปีขึ้นไป ร้อยละ 16.0 และน้อยที่สุดร้อยละ 7.0 มีอายุระหว่าง 10-14 ปี

ระดับการศึกษาของเด็กและเยาวชนพบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 39.0 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ร้อยละ 32.0 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายร้อยละ 15.0 อาชีวศึกษา/พาณิชยการ ปีที่ 1-3 ร้อยละ 11.0 และอื่น ๆ ร้อยละ 3.0 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาถึงบุคคลที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยพบว่า เด็กและเยาวชนอาศัยอยู่กับบิดามารดามากที่สุด คือ ร้อยละ 42.0 รองลงมาอาศัยอยู่กับมารดา ร้อยละ 22.0 อาศัยอยู่กับญาติ/พี่น้อง ร้อยละ 13.0 อาศัยอยู่กับเพื่อน ร้อยละ 9.0 อาศัยอยู่กับบิดา ร้อยละ 7.0 อาศัยอยู่กับสามี/ภรรยา ร้อยละ 3.0 และน้อยที่สุดร้อยละ 2.0 อาศัยอยู่กับผู้อุปการะ และอื่น ๆ ในจำนวนเท่ากัน

ตารางที่ 4.1.5

ข้อมูลพื้นฐานของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อม
ก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน จำแนกตาม
จำนวนครั้งที่กระทำผิดฐานความผิดและระยะเวลา
ที่อยู่ภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จำนวนครั้งที่ถูกจับกุมดำเนินคดี		
1 ครั้ง	50	50.0
2 ครั้ง	37	37.0
3 ครั้ง	8	8.0
4 ครั้ง	3	3.0
5 ครั้ง	1	1.0
ตั้งแต่ 6 ครั้งขึ้นไป	1	1.0
รวม	100	100.0
ฐานความผิด		
ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	54	54.0
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	29	29.0
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	9	9.0
ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย	3	3.0
ความผิดเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด	2	2.0
ความผิดอื่น ๆ	2	2.0
ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียง และการปกครอง	1	1.0
รวม	100	100.0
ระยะเวลาที่อยู่ภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จนถึงปัจจุบัน		
1 เดือนขึ้นไป-6 เดือน	48	48.0
6 เดือนขึ้นไป-1 ปี	34	34.0
1 ปีขึ้นไป-2 ปี	16	16.0
มากกว่า 2 ปีขึ้นไป	2	2.0
รวม	100	100.0

จากตารางที่ 4.1.5 พบว่า เด็กและเยาวชนจำนวนครึ่งหนึ่งหรือร้อยละ 50.0 ถูกจับกุมดำเนินคดีเป็นครั้งแรก ในขณะที่อีกครึ่งหนึ่งถูกจับกุมดำเนินคดีตั้งแต่ 2 ครั้งขึ้นไป โดยร้อยละ 37.0 ถูกจับกุมดำเนินคดี 2 ครั้ง รองลงมาร้อยละ 8.0 ถูกจับกุมดำเนินคดี 3 ครั้ง ร้อยละ 3.0 ถูกจับกุมดำเนินคดี 4 ครั้ง ในขณะที่ถูกจับกุมดำเนินคดี 5 ครั้ง และตั้งแต่ 6 ครั้งขึ้นไปในจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 1.0

เมื่อพิจารณาถึงฐานความผิดพบว่า เด็กและเยาวชนกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดมากที่สุด ร้อยละ 54.0 รองลงมา คือ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน ร้อยละ 29.0 ความผิดเกี่ยวกับเพศ ร้อยละ 9.0 ความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ร้อยละ 3.0 โดยมีเด็กและเยาวชนกระทำความผิดเกี่ยวกับอาวุธและวัตถุระเบิด รวมถึงความผิดอื่น ๆ ในจำนวนเท่ากัน คือ ร้อยละ 2.0 และน้อยที่สุด คือ ความผิดเกี่ยวกับความสงบสุข เสรีภาพ ชื่อเสียง และการปกครอง ร้อยละ 1.0

สำหรับระยะเวลาที่เด็กและเยาวชนอยู่ภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จนถึงปัจจุบันพบว่าเด็กและเยาวชนอยู่ภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ตั้งแต่ 1 เดือนขึ้นไป-6 เดือนมากที่สุด ร้อยละ 48.0 รองลงมา มีระยะเวลาระหว่าง 6 เดือนขึ้นไป-1 ปี ร้อยละ 34.0 อยู่มากกว่า 1 ปีขึ้นไป-2 ปี ร้อยละ 16.0 และน้อยที่สุด ร้อยละ 2.0 อยู่ภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ มากกว่า 2 ปี ขึ้นไป

ตารางที่ 4.1.6

ประสบการณ์ในกระบวนการยุติธรรมของเด็กและเยาวชนที่อยู่
ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยภายใน
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
1. พนักงานคุมประพฤติเป็นกันเอง เข้าใจ และให้กำลังใจ	92 (92.0)	8 (8.0)
2. ฉันได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างจากเด็กและเยาวชนคนอื่น ๆ*	10 (10.0)	90 (90.0)
3. การสอบถามคำให้การพุดคุยที่มีเหตุผล	89 (89.0)	11 (11.0)
4. เจ้าหน้าที่ตำรวจบังคับให้ฉันยอมรับสารภาพ*	25 (25.0)	75 (75.0)

ตารางที่ 4.1.6 (ต่อ)

ข้อความ	ใช่	ไม่ใช่
5. ฉันคิดว่าการดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรมเป็นการซ้ำเติมและตอกย้ำการกระทำผิดของฉัน*	25 (25.0)	75 (75.0)
6. เจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความเป็นธรรมแก่ฉัน	74 (74.0)	26 (26.0)
7. เมื่อเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม ฉันรู้สึกสับสนและไม่รู้ว่าจะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร*	68 (68.0)	32 (32.0)
8. เมื่อฉันเล่าถึงเหตุการณ์กระทำผิดที่เกิดขึ้น ฉันมักถูกจับผิดอยู่เสมอ*	60 (60.0)	40 (40.0)
9. การพิจารณาคดีใช้ระยะเวลายาวนาน*	51 (51.0)	49 (49.0)
10. ขั้นตอนในการดำเนินงานซับซ้อนยุ่งยาก*	50 (50.0)	50 (50.0)

* ข้อคำถามเชิงลบ, $\bar{X} = 6.66$ S.D. = 1.730 Max = 10 Min = 2

จากตารางที่ 4.1.6 พบว่า ค่าเฉลี่ยรวมคะแนนประสบการณ์ในกระบวนการยุติธรรมของกลุ่มประชากรที่เป็นเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 6.66 จากคะแนนรวม 10 คะแนน แสดงว่าเด็กและเยาวชนมีประสบการณ์ที่ดีต่อกระบวนการยุติธรรม

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละข้อคำถาม พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ร้อยละ 92.0 มีความคิดเห็นว่าพนักงานคุมประพฤติเป็นกันเอง เข้าใจ และให้กำลังใจ ร้อยละ 90.0 มีความคิดเห็นว่าได้รับการปฏิบัติที่เท่าเทียมกับเด็กและเยาวชนคนอื่น ๆ ร้อยละ 89.0 มีความคิดเห็นว่าการสอบปากคำเป็นการพูดคุยที่มีเหตุมีผล ในขณะที่เด็กและเยาวชนร้อยละ 75.0 มีความคิดเห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจไม่ได้บังคับให้ยอมรับสารภาพ และคิดว่าการดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรมไม่ได้เป็นการซ้ำเติมและตอกย้ำการกระทำผิดของตนเอง และร้อยละ 74.0 มีความคิดเห็นว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ความเป็นธรรมแก่ตนเอง

เมื่อเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมเด็กและเยาวชนรู้สึกสับสนและไม่รู้ว่าจะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร ร้อยละ 68.0 ในขณะที่เด็กและเยาวชน ร้อยละ 60.0 มีความคิดเห็นว่าเมื่อเล่าถึงเหตุการณ์กระทำผิดที่เกิดขึ้น เขามักถูกจับผิดอยู่เสมอ ร้อยละ 51.0 คิดว่าการพิจารณาคดีใช้ระยะเวลายาวนาน และร้อยละ 50.0 คิดว่าขั้นตอนในการดำเนินงานของกระบวนการยุติธรรมนั้นซับซ้อนยุ่งยาก

3. สรุปผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจฯ และเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ตารางที่ 4.1.7

สรุปผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มประชากร
ที่ใช้ในการศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม

ข้อมูลพื้นฐาน	เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดี	เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย
เพศ	ชาย	ชาย
อายุ	15-18 ปี	15-18 ปี
ระดับการศึกษา	ประถมศึกษา	ประถมศึกษา
จำนวนครั้งที่ถูกจับกุม	1 ครั้ง	1 ครั้ง
ฐานความผิด	ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด	ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด
ระยะเวลาที่อยู่ในศูนย์/ สถานแรกรับฯ หรือ ศูนย์ฝึกและอบรมฯ	1 เดือนขึ้นไป-6 เดือน	1 เดือนขึ้นไป-6 เดือน
ประสบการณ์ใน กระบวนการยุติธรรม	มีประสบการณ์ที่ดี	มีประสบการณ์ที่ดี

จากตารางที่ 4.1.7 แสดงให้เห็นถึงข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจฯ และเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึก

และอบรมฯ มีข้อมูลพื้นฐานที่คล้ายคลึงกัน คือ โดยส่วนใหญ่เป็นเพศชาย อายุระหว่าง 15-18 ปี ระดับการศึกษาสูงสุดก่อนถูกจับกุม คือ ระดับประถมศึกษา ถูกจับกุมดำเนินคดีเป็นครั้งแรก ฐานความผิดส่วนใหญ่เป็นความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด ระยะเวลาที่อยู่ภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ หรือ ศูนย์ฝึกและอบรมฯ คือ ตั้งแต่ 1 เดือนขึ้นไป-6 เดือน สำหรับประสบการณ์ที่มีต่อกระบวนการยุติธรรมนั้น เด็กและเยาวชนทั้ง 2 กลุ่ม มีประสบการณ์ที่ดีต่อกระบวนการยุติธรรม

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านครอบครัวและสังคม

การศึกษาถึงปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเป็น การศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว สัมพันธภาพใน ครอบครัว ความสัมพันธ์กับเพื่อน สภาพแวดล้อมในโรงเรียน และการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจาก สื่อมวลชน ในที่นี้ผู้ศึกษาขอนำเสนอถึงปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมของเด็กและเยาวชนที่อยู่ ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและ เยาวชนเป็นลำดับแรก จากนั้นจึงเป็นปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมของเด็กและเยาวชนที่อยู่ ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ผลการศึกษา ปรากฏดังนี้

1. ปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือ
พิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 4.2.1

การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่าง
การสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของ
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. เมื่อฉันทำความผิด พ่อแม่/ผู้ปกครองจะ ว่ากล่าวตักเตือน	141 (60.0)	65 (27.7)	28 (11.9)	1 (0.4)	-	4.47	0.718	มาก
2. พ่อแม่/ผู้ปกครอง มักจะอธิบายให้ฉันรู้ ถึงผลดีผลเสียที่ เกิดขึ้นจากการ กระทำของฉัน	130 (55.3)	79 (33.6)	19 (8.1)	6 (2.6)	1 (0.4)	4.41	0.781	มาก
3. เมื่อฉันทำสิ่งที่ ผิดพลาด พ่อแม่/ ผู้ปกครองมักจะให้ โอกาสฉันปรับปรุง ตัว	103 (43.8)	90 (38.3)	32 (13.6)	7 (3.0)	3 (1.3)	4.20	0.878	มาก
4. พ่อแม่/ผู้ปกครอง มักจะชมเชยฉัน เมื่อฉันปฏิบัติตัวดี	97 (41.3)	66 (28.1)	48 (20.4)	19 (8.1)	5 (2.1)	3.98	1.066	มาก

ตารางที่ 4.2.1 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
5. พ่อแม่/ผู้ปกครองไม่เคยสนใจ ห่วงใยหรือซักถามฉันไม่ว่าจะเป็นเรื่องใด*	23 (9.8)	20 (8.5)	48 (20.4)	50 (21.3)	94 (40.0)	3.73	1.327	มาก
6. พ่อแม่/ผู้ปกครองต้องการให้ฉันทำในสิ่งต่าง ๆ ซึ่งในบางครั้งฉันก็ไม่สามารถทำได้*	13 (5.5)	38 (16.2)	106 (45.1)	48 (20.4)	30 (12.8)	3.19	1.033	ปานกลาง
7. ฉันต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของพ่อแม่/ผู้ปกครองโดยไม่มีข้อขัดแย้ง*	41 (17.4)	74 (31.5)	90 (38.3)	19 (8.1)	11 (4.7)	2.51	1.023	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.79	0.492	มาก

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.2.1 พบว่าการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวม 3.79 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวโดยรวมในระดับมาก

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ เมื่อฉันทำความผิด พ่อแม่/ผู้ปกครองจะว่ากล่าวตักเตือน ($\bar{X}=4.47$) รองลงมา คือ พ่อแม่/ผู้ปกครองมักจะอธิบายให้ฉันรู้ถึงผลดีผลเสียที่เกิดขึ้นจากการกระทำของฉัน ($\bar{X}=4.41$) เมื่อฉันทำสิ่งที่ผิดพลาด พ่อแม่/ผู้ปกครอง

มักจะให้โอกาสฉันปรับปรุงตัว ($\bar{X}=4.20$) พ่อแม่/ผู้ปกครองมักจะชมเชยฉัน เมื่อฉันปฏิบัติตัวดี ($\bar{X}=3.98$) และพ่อแม่/ผู้ปกครองให้ความสนใจ ห่วงใย หรือซักถามฉันถึงเรื่องต่าง ๆ ($\bar{X}=3.73$)

และจากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ พ่อแม่/ผู้ปกครองต้องการให้ฉันทำในสิ่งต่าง ๆ ซึ่งในบางครั้งฉันก็ไม่สามารถทำได้ ($\bar{X}=3.19$) รองลงมา คือ ฉันต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของพ่อแม่/ผู้ปกครองโดยไม่มีข้อขัดแย้ง ($\bar{X}=2.51$)

ตารางที่ 4.2.2

สัมพันธภาพในครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวน
หรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจ
และคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ฉันรู้สึกว่าคุณใกล้ชิดสนิทสนมกับพ่อแม่/ผู้ปกครอง	100 (42.6)	65 (27.7)	44 (18.7)	17 (7.2)	9 (3.8)	3.98	1.119	มาก
2. เมื่อฉันมีปัญหาสมาชิกในครอบครัวมักจะให้กำลังใจ	82 (34.9)	86 (36.6)	45 (19.1)	15 (6.4)	7 (3.0)	3.94	1.032	มาก
3. ฉันและสมาชิกในครอบครัวต่างคนต่างอยู่ไม่ยุ่งเกี่ยวกัน*	32 (13.6)	13 (5.5)	32 (13.6)	42 (17.9)	116 (49.4)	3.84	1.435	มาก
4. ฉันมักจะทะเลาะวิวาทกับสมาชิกในบ้าน*	16 (6.8)	34 (14.5)	34 (14.5)	61 (26.0)	90 (38.3)	3.74	1.289	มาก

ตารางที่ 4.2.2 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
5. สมาชิกในครอบครัวของฉันมีเวลาพูดคุยกันเสมอ	66 (28.1)	67 (28.5)	65 (27.7)	26 (11.1)	11 (4.7)	3.64	1.140	ปานกลาง
6. ฉันสามารถระบายความทุกข์ใจให้คนในครอบครัวฟังได้	51 (21.7)	63 (26.8)	60 (25.5)	39 (16.6)	22 (9.4)	3.35	1.250	ปานกลาง
7. พ่อแม่/ผู้ปกครองพาสมาชิกในบ้านไปเที่ยวนอกบ้านอยู่เสมอ	18 (7.7)	42 (17.9)	93 (39.6)	50 (21.3)	32 (13.6)	2.85	1.106	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.62	0.761	ปานกลาง

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.2.2 พบว่าสัมพันธภาพในครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีค่าเฉลี่ยรวม 3.62 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีสัมพันธภาพในครอบครัวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนมีสัมพันธภาพในครอบครัวในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันรู้สึกว่าคุณใกล้ชิดสนิทสนมกับพ่อแม่/ผู้ปกครอง ($\bar{X}=3.98$) รองลงมา คือ เมื่อฉันมีปัญหาสมาชิกในครอบครัวมักจะให้กำลังใจ ($\bar{X}=3.94$) ฉันและสมาชิกในครอบครัวมักมีการปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและกันเสมอ ($\bar{X}=3.84$) และเด็กและเยาวชนไม่มีเรื่องทะเลาะวิวาทกับสมาชิกในบ้าน ($\bar{X}=3.74$)

และจากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนที่มีสัมพันธภาพในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ สมาชิกในครอบครัวของฉันมีเวลาพูดคุยกัน

เสมอ ($\bar{X}=3.64$) รองลงมา คือ ฉันสามารถระบายความทุกข์ใจให้คนในครอบครัวฟังได้ ($\bar{X}=3.35$) และพ่อแม่/ผู้ปกครองพาสมาชิกในบ้านไปเที่ยวนอกบ้านอยู่เสมอ ($\bar{X}=2.85$)

ตารางที่ 4.2.3

ความสัมพันธ์กับเพื่อนของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวน

หรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจ

และคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ฉันสามารถพูดคุยกับเพื่อนได้อย่างสบายใจ	65 (27.7)	106 (45.1)	49 (20.9)	13 (5.5)	2 (0.9)	3.93	0.884	มาก
2. ฉันมีความรู้สึกผูกพันและสนิทสนมกับเพื่อนมาก	62 (26.4)	101 (43.0)	60 (25.5)	10 (4.3)	2 (0.9)	3.90	0.871	มาก
3. เมื่อฉันมีปัญหาเพื่อนจะคอยให้กำลังใจ	48 (20.4)	89 (37.9)	74 (31.5)	24 (10.2)	-	3.69	0.912	มาก
4. ฉันไม่สามารถเข้ากับเพื่อนได้*	30 (12.8)	27 (11.5)	31 (13.2)	53 (22.6)	94 (40.0)	3.66	1.425	ปานกลาง
5. เพื่อนของฉันยอมรับในตัวฉัน	37 (15.7)	88 (37.4)	91 (38.7)	16 (6.8)	3 (1.3)	3.60	0.879	ปานกลาง
6. เพื่อนส่วนใหญ่ของฉันรักใคร่ชอบพอดฉัน	38 (16.2)	83 (35.3)	93 (39.6)	19 (8.1)	2 (0.9)	3.58	0.885	ปานกลาง
7. เพื่อนมักจะแกล้งฉันอยู่เสมอ*	20 (8.5)	39 (16.6)	44 (18.7)	64 (27.2)	68 (28.9)	3.51	1.295	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.69	0.615	มาก

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.2.3 พบว่าความสัมพันธ์กับเพื่อนของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีค่าเฉลี่ยรวม 3.69 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีความสัมพันธ์กับเพื่อน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนมีความสัมพันธ์กับเพื่อนในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันสามารถพูดคุยกับเพื่อนได้อย่างสบายใจ ($\bar{X}=3.93$) รองลงมา คือ ฉันมีความรู้สึกผูกพันและสนิทสนมกับเพื่อนมาก ($\bar{X}=3.90$) และเมื่อฉันมีปัญหา เพื่อนจะคอยให้กำลังใจ ($\bar{X}=3.69$)

และจากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนมีความสัมพันธ์กับเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันไม่สามารถเข้ากับเพื่อนได้ ($\bar{X}=3.66$) เพื่อนของฉันยอมรับในตัวฉัน ($\bar{X}=3.60$) เพื่อนส่วนใหญ่ของฉัน รักใคร่ชอบพอดฉัน ($\bar{X}=3.58$) และเพื่อนมักจะแกล้งฉันอยู่เสมอ ($\bar{X}=3.51$)

ตารางที่ 4.2.4

สภาพแวดล้อมของโรงเรียนของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ฉันชอบทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	77 (32.8)	87 (37.0)	57 (24.3)	12 (5.1)	2 (0.9)	3.96	0.924	มาก
2. ฉันรู้สึกสบายใจเมื่อได้ปรึกษาปัญหา กับครู	65 (27.7)	93 (39.6)	56 (23.8)	14 (6.0)	7 (3.0)	3.83	0.998	มาก
3. ฉันเรียนหนังสือด้วยความสนุก	44 (18.7)	91 (38.7)	70 (29.8)	22 (9.4)	8 (3.4)	3.60	1.005	ปานกลาง
4. โรงเรียนมีกฎระเบียบที่เข้มงวดมากเกินไป*	16 (6.8)	23 (9.8)	108 (46.0)	46 (19.6)	42 (17.9)	3.32	1.088	ปานกลาง

ตารางที่ 4.2.4 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
5. ความรู้ที่ได้รับจากโรงเรียนมีประโยชน์สำหรับอนาคตของฉัน	78 (33.2)	42 (17.9)	35 (14.9)	33 (14.0)	47 (20.0)	3.30	1.538	ปานกลาง
6. ครูชอบตำหนิฉัน*	15 (6.4)	33 (14.0)	92 (39.1)	60 (25.5)	35 (14.9)	3.29	1.082	ปานกลาง
7. ครูชอบนำฉันไปเปรียบเทียบกับเพื่อนที่ดีกว่า*	24 (10.2)	47 (20.0)	86 (36.6)	47 (20.0)	31 (13.2)	3.06	1.157	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.48	0.599	ปานกลาง

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.2.4 พบว่าสภาพแวดล้อมของโรงเรียนของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีค่าเฉลี่ยรวม 3.48 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นที่ดีต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นที่ดีต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ ฉันชอบทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ($\bar{X}=3.96$) รองลงมา คือ ฉันรู้สึกสบายใจเมื่อได้ปรึกษาปัญหากับครู ($\bar{X}=3.83$)

และจากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นที่ดีต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันเรียนหนังสือด้วยความสนุก ($\bar{X}=3.60$) รองลงมา คือ โรงเรียนมีกฎระเบียบที่เข้มงวดมากเกินไป ($\bar{X}=3.32$) ความรู้ที่

ได้รับจากโรงเรียนมีประโยชน์สำหรับอนาคตของตน ($\bar{X}=3.30$) ครูชอบตำหนิฉัน ($\bar{X}=3.29$) และครูชอบนำฉันไปเปรียบเทียบกับเพื่อนที่ดีกว่า ($\bar{X}=3.06$)

ตารางที่ 4.2.5

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่าง

การสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของ

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. การเสนอข้อมูลเกี่ยวกับศีลธรรมคุณธรรมมีผลต่อการประพฤติตัวเป็นคนดีของฉัน	62 (26.4)	93 (39.6)	72 (30.6)	6 (2.6)	2 (0.9)	3.88	0.859	มาก
2. ฉันขอขอบคุณโทรทัศน์ที่ให้ข่าวสารความรู้	70 (29.8)	83 (35.3)	64 (27.2)	16 (6.8)	2 (0.9)	3.86	0.951	มาก
3. การเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการยกย่องชมเชยคนดีคนเก่งทำให้ฉันอยากมีความประพฤติที่ดีขึ้น	58 (24.7)	101 (43.0)	63 (26.8)	9 (3.8)	4 (1.7)	3.85	0.896	มาก
4. การดูรายการโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการส่งผลให้ฉันมีนิสัยใฝ่รู้มากขึ้น	49 (20.9)	107 (45.5)	68 (28.9)	9 (3.8)	2 (0.9)	3.82	0.835	มาก

ตารางที่ 4.2.5 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
5. การแต่งกายของดาราวิทยุนี้มีผลต่อรูปแบบการแต่งกายของฉัน*	23 (9.8)	52 (22.1)	105 (44.7)	34 (14.5)	21 (8.9)	2.91	1.054	ปานกลาง
6. ฉันรู้สึกคล้อยตามสิ่งที่สื่อมวลชนนำเสนอ*	23 (9.8)	60 (25.5)	111 (47.2)	33 (14.0)	8 (3.4)	2.76	0.932	ปานกลาง
7. ฉันคิดว่าสิ่งต่าง ๆ ที่นำเสนอทางโทรทัศน์เป็นสิ่งที่ถูกต้องและเป็นแบบอย่างที่ดีได้ทั้งหมด*	26 (11.1)	53 (22.6)	122 (51.9)	29 (12.3)	5 (2.1)	2.72	0.895	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.40	0.413	ปานกลาง

*ข้อความเชิงลบ

จากตารางที่ 4.2.5 พบว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวม 3.40 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนที่เหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อความพบว่า เด็กและเยาวชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนที่เหมาะสมในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ การเสนอข้อมูลเกี่ยวกับศีลธรรม คุณธรรมมีผลต่อการประพฤติตัวเป็นคนดีของฉัน ($\bar{X}=3.88$) รองลงมา คือ ฉันชอบดูโทรทัศน์ที่ให้ข่าวสารความรู้ ($\bar{X}=3.86$) การเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการยกย่อง ชมเชยคนดี

คนเก่ง ทำให้ฉันอยากมีความประพฤติที่ดีขึ้น ($\bar{X}=3.85$) และการดูรายการโทรทัศน์ที่มีเนื้อหา
 สาระทางวิชาการส่งผลให้ฉันมีนิสัยใฝ่รู้มากขึ้น ($\bar{X}=3.82$)

โดยมีเด็กและเยาวชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนที่เหมาะสมในระดับปานกลาง
 โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ การแต่งกายของดาราวัยรุ่นมีผลต่อรูปแบบการแต่งกายของฉัน
 ($\bar{X}=2.91$) รองลงมา คือ ฉันรู้สึกคล้อยตามสิ่งที่สื่อมวลชนนำเสนอ ($\bar{X}=2.76$) และฉันคิดว่าสิ่ง
 ต่าง ๆ ที่นำเสนอทางโทรทัศน์เป็นสิ่งที่ถูกต้องและเป็นแบบอย่างที่ดีได้ทั้งหมด ($\bar{X}=2.72$)

2. ปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความ พร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 4.2.6

การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่าง
 การเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและ
 อบรมเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. เมื่อฉันทำสิ่งที่ผิดพลาด พ่อแม่/ผู้ปกครองมักจะให้โอกาสฉันปรับปรุงตัว	62 (62.0)	29 (29.0)	7 (7.0)	-	2 (2.0)	4.49	0.798	มาก
2. พ่อแม่/ผู้ปกครองมักจะอธิบายให้ฉันรู้ถึงผลดีผลเสียที่เกิดขึ้นจากการกระทำของฉัน	52 (52.0)	39 (39.0)	6 (6.0)	3 (3.0)	-	4.40	0.739	มาก

ตารางที่ 4.2.6 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
3. เมื่อฉันทำความผิด พ่อแม่/ผู้ปกครองจะ ว่ากล่าวตักเตือน	56 (56.0)	27 (27.0)	13 (13.0)	2 (2.0)	2 (2.0)	4.33	0.922	มาก
4. พ่อแม่/ผู้ปกครองไม่เคยสนใจ ห่วงใย หรือซักถามฉัน ไม่ ว่าจะเป็นเรื่องใด*	1 (1.0)	2 (2.0)	14 (14.0)	32 (32.0)	51 (51.0)	4.30	0.859	มาก
5. พ่อแม่/ผู้ปกครอง มักจะชมเชยฉัน เมื่อฉันปฏิบัติตัวดี	33 (33.0)	39 (39.0)	23 (23.0)	2 (2.0)	3 (3.0)	3.97	0.958	มาก
6. พ่อแม่/ผู้ปกครอง ต้องการให้ฉันทำใน สิ่งต่าง ๆ ซึ่งใน บางครั้งฉันก็ไม่สามารถทำได้*	3 (3.0)	16 (16.0)	43 (43.0)	30 (30.0)	8 (8.0)	3.24	0.922	ปานกลาง
7. ฉันต้องเชื่อฟังและ ปฏิบัติตามคำสั่ง ของพ่อแม่/ ผู้ปกครองโดยไม่มี ข้อขัดแย้ง*	10 (10.0)	23 (23.0)	49 (49.0)	14 (14.0)	4 (4.0)	2.79	0.946	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.93	0.383	มาก

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.2.6 พบว่าการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย มีค่าเฉลี่ยรวม 3.93 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวโดยรวมในระดับมาก

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ เมื่อฉันทำสิ่งที่ผิดพลาด พ่อแม่/ผู้ปกครองมักจะให้โอกาสฉันปรับปรุงตัว ($\bar{X}=4.49$) รองลงมาคือ พ่อแม่/ผู้ปกครองมักจะอธิบายให้ฉันรู้ถึงผลดีผลเสียที่เกิดขึ้นจากการกระทำของฉัน ($\bar{X}=4.40$) เมื่อฉันทำความผิด พ่อแม่/ผู้ปกครองจะว่ากล่าวตักเตือน ($\bar{X}=4.33$) พ่อแม่/ผู้ปกครองให้ความสนใจ ห่วงใยหรือซักถามถึงเรื่องต่าง ๆ ($\bar{X}=4.30$) และพ่อแม่/ผู้ปกครองมักจะชมเชยฉัน เมื่อฉันปฏิบัติตัวดี ($\bar{X}=3.97$)

และจากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ พ่อแม่/ผู้ปกครองต้องการให้ฉันทำในสิ่งต่าง ๆ ซึ่งในบางครั้งฉันก็ไม่สามารถทำได้ ($\bar{X}=3.24$) รองลงมา คือ ฉันต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของพ่อแม่/ผู้ปกครองโดยไม่มีข้อขัดแย้ง ($\bar{X}=2.79$)

ตารางที่ 4.2.7

สัมพันธภาพในครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึก
และอบรมเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ฉันและสมาชิกในครอบครัวต่างคนต่างอยู่ไม่ยุ่งเกี่ยวกัน*	1 (1.0)	6 (6.0)	10 (10.0)	32 (32.0)	51 (51.0)	4.26	0.939	มาก
2. ฉันรู้สึกว่าคุณใกล้ชิดสนิทสนมกับพ่อแม่/ผู้ปกครอง	37 (37.0)	34 (34.0)	23 (23.0)	4 (4.0)	2 (2.0)	4.00	0.974	มาก

ตารางที่ 4.2.7 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
3. เมื่อฉันมีปัญหา สมาชิกในครอบครัวมักจะให้กำลังใจ	26 (26.0)	49 (49.0)	19 (19.0)	2 (2.0)	4 (4.0)	3.91	0.944	มาก
4. ฉันมักจะทะเลาะวิวาทกับสมาชิกในบ้าน*	2 (2.0)	8 (8.0)	20 (20.0)	38 (38.0)	32 (32.0)	3.90	1.010	มาก
5. สมาชิกในครอบครัวของฉันมีเวลาพูดคุยกันเสมอ	12 (12.0)	39 (39.0)	38 (38.0)	11 (11.0)	-	3.52	0.847	ปานกลาง
6. ฉันสามารถระบายความทุกข์ใจให้คนในครอบครัวฟังได้	12 (12.0)	33 (33.0)	31 (31.0)	15 (15.0)	9 (9.0)	3.24	1.129	ปานกลาง
7. พ่อแม่/ผู้ปกครองพาสมาชิกในบ้านไปเที่ยวนอกบ้านอยู่เสมอ	4 (4.0)	26 (26.0)	39 (39.0)	23 (23.0)	8 (8.0)	2.95	0.989	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.68	0.606	มาก

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.2.7 พบว่าสัมพันธภาพในครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย มีค่าเฉลี่ยรวม 3.68 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีสัมพันธภาพในครอบครัวโดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนมีสัมพันธภาพในครอบครัวในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ สมาชิกในครอบครัวมักมีการปฏิสัมพันธ์เกี่ยวข้องซึ่งกันและกันเสมอ ($\bar{X}=4.26$) รองลงมาคือ เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าได้ใกล้ชิดสนิทสนมกับพ่อแม่/ผู้ปกครอง ($\bar{X}=4.00$) เมื่อเด็กและเยาวชนมีปัญหาสมาชิกในครอบครัวมักจะทำให้กำลังใจ ($\bar{X}=3.91$) และเด็กและเยาวชนไม่มีเรื่องทะเลาะวิวาทกับสมาชิกในบ้าน ($\bar{X}=3.90$)

และจากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนที่มีสัมพันธภาพในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ สมาชิกในครอบครัวของฉันมีเวลาพูดคุยกันเสมอ ($\bar{X}=3.52$) รองลงมา คือ ฉันสามารถระบายความทุกข์ใจให้คนในครอบครัวฟังได้ ($\bar{X}=3.24$) และพ่อแม่/ผู้ปกครองพาสมาชิกในบ้านไปเที่ยวนอกบ้านอยู่เสมอ ($\bar{X}=2.95$)

ตารางที่ 4.2.8

ความสัมพันธ์กับเพื่อนของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียม

ความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ฉันไม่สามารถเข้า กับเพื่อนได้*	5 (5.0)	1 (1.0)	7 (7.0)	21 (21.0)	66 (66.0)	4.42	1.027	มาก
2. ฉันสามารถพูดคุย กับเพื่อนได้อย่าง สบายใจ	47 (47.0)	46 (46.0)	4 (4.0)	3 (3.0)	-	4.37	0.706	มาก
3. ฉันมีความรู้สึก ผูกพันและสนิท สนมกับเพื่อนมาก	42 (42.0)	47 (47.0)	8 (8.0)	2 (2.0)	1 (1.0)	4.27	0.777	มาก
4. เพื่อนมักจะแกล้ง ฉันอยู่เสมอ*	1 (1.0)	2 (2.0)	18 (18.0)	35 (35.0)	44 (44.0)	4.19	0.873	มาก

ตารางที่ 4.2.8 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
5. เมื่อฉันมีปัญหาเพื่อนจะคอยให้กำลังใจ	25 (25.0)	42 (42.0)	26 (26.0)	7 (7.0)	-	3.85	0.880	มาก
6. เพื่อนส่วนใหญ่ของฉัน รักใคร่ชอบพอดฉัน	17 (17.0)	47 (47.0)	29 (29.0)	6 (6.0)	1 (1.0)	3.73	0.851	มาก
7. เพื่อนของฉันยอมรับในตัวฉัน	11 (11.0)	49 (49.0)	37 (37.0)	2 (2.0)	1 (1.0)	3.67	0.739	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						4.07	0.475	มาก

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.2.8 พบว่าความสัมพันธ์กับเพื่อนของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย มีค่าเฉลี่ยรวม 4.07 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีความสัมพันธ์กับเพื่อนโดยรวมอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนมีความสัมพันธ์กับเพื่อนอยู่ในระดับมากในทุกประเด็น เมื่อเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดไปยังน้อยที่สุดได้แก่ ฉันสามารถเข้ากับเพื่อนได้ ($\bar{X}=4.42$) รองลงมา คือ ฉันสามารถพูดคุยกับเพื่อนได้อย่างสบายใจ ($\bar{X}=4.37$) ฉันมีความรู้สึกผูกพันและสนิทสนมกับเพื่อนมาก ($\bar{X}=4.27$) เด็กและเยาวชนไม่ถูกเพื่อนแกล้ง ($\bar{X}=4.19$) เมื่อฉันมีปัญหาเพื่อนจะคอยให้กำลังใจ ($\bar{X}=3.85$) และเพื่อนส่วนใหญ่ของฉัน รักใคร่ชอบพอดฉัน ($\bar{X}=3.73$)

และจากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนที่มีสัมพันธภาพในครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง เพียงประเด็นเดียว คือ เพื่อนของฉันยอมรับในตัวฉัน ($\bar{X}=3.67$)

ตารางที่ 4.2.9

สภาพแวดล้อมของโรงเรียนของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียม
ความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. ความรู้ที่ได้รับจากโรงเรียนมีประโยชน์สำหรับอนาคตของฉัน	57 (57.0)	23 (23.0)	8 (8.0)	4 (4.0)	8 (8.0)	4.17	1.231	มาก
2. ฉันชอบทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน	23 (23.0)	36 (36.0)	32 (32.0)	9 (9.0)	-	3.73	0.920	มาก
3. ฉันรู้สึกสบายใจเมื่อได้ปรึกษาปัญหากับครู	17 (17.0)	37 (37.0)	34 (34.0)	10 (10.0)	2 (2.0)	3.57	0.956	ปานกลาง
4. ครูชอบตำหนิฉัน*	1 (1.0)	14 (14.0)	40 (40.0)	26 (26.0)	19 (19.0)	3.48	0.990	ปานกลาง
5. ฉันเรียนหนังสือด้วยความสนุก	13 (13.0)	29 (29.0)	49 (49.0)	4 (4.0)	5 (5.0)	3.41	0.944	ปานกลาง
6. ครูชอบนำฉันไปเปรียบเทียบกับเพื่อนที่ดีกว่า*	8 (8.0)	13 (13.0)	33 (33.0)	32 (32.0)	14 (14.0)	3.31	1.116	ปานกลาง
7. โรงเรียนมีกฎระเบียบที่เข้มงวดมากเกินไป*	3 (3.0)	14 (14.0)	46 (46.0)	32 (32.0)	5 (5.0)	3.22	0.860	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.56	0.506	ปานกลาง

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.2.9 พบว่าสภาพแวดล้อมของโรงเรียนของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย มีค่าเฉลี่ยรวม 3.56 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นที่ดีต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นที่ดีต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ ความรู้ที่ได้รับจากโรงเรียนมีประโยชน์สำหรับอนาคตของตน ($\bar{X}=4.17$) รองลงมา คือ ฉันชอบทำกิจกรรมต่าง ๆ ของโรงเรียน ($\bar{X}=3.73$)

และจากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นที่ดีต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันรู้สึกสบายใจเมื่อได้ปรึกษาปัญหากับครู ($\bar{X}=3.57$) รองลงมา คือ ครูชอบตำหนิฉัน ($\bar{X}=3.48$) ฉันเรียนหนังสือด้วยความสนุก ($\bar{X}=3.41$) ครูชอบนำฉันไปเปรียบเทียบกับเพื่อนที่ดีกว่า ($\bar{X}=3.31$) และโรงเรียนมีกฎระเบียบที่เข้มงวดมากเกินไป ($\bar{X}=3.22$)

ตารางที่ 4.2.10

การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนของเด็กและเยาวชนที่อยู่
ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึก
และอบรมเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
1. การเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการรณรงค์ชมเชยคนดีคนเก่งทำให้ฉันอยากมีความประพฤติที่ดีขึ้น	18 (18.0)	45 (45.0)	31 (31.0)	5 (5.0)	1 (1.0)	3.74	0.848	มาก

ตารางที่ 4.2.10 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด			
2. การดูรายการโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการส่งผลให้ฉันมีนิสัยใฝ่รู้มากขึ้น	18 (18.0)	33 (33.0)	43 (43.0)	6 (6.0)	-	3.63	0.849	ปานกลาง
3. การเสนอข้อมูลเกี่ยวกับศีลธรรมคุณธรรมมีผลต่อการประพฤติตัวเป็นคนดีของฉัน	13 (13.0)	43 (43.0)	37 (37.0)	6 (6.0)	1 (1.0)	3.61	0.827	ปานกลาง
4. ฉันขอพบดูโทรทัศน์ที่ให้ข่าวสารความรู้	18 (18.0)	26 (26.0)	48 (48.0)	4 (4.0)	4 (4.0)	3.50	0.969	ปานกลาง
5. ฉันรู้สึกคล้อยตามสิ่งที่สื่อมวลชนนำเสนอ*	2 (2.0)	19 (19.0)	58 (58.0)	19 (19.0)	2 (2.0)	3.00	0.739	ปานกลาง
6. การแต่งกายของดาราวัยรุ่นมีผลต่อรูปแบบการแต่งกายของฉัน*	11 (11.0)	27 (27.0)	41 (41.0)	16 (16.0)	5 (5.0)	2.77	1.014	ปานกลาง
7. ฉันคิดว่าสิ่งต่าง ๆ ที่นำเสนอทางโทรทัศน์เป็นสิ่งที่ถูกต้องและเป็นแบบอย่างที่ดีได้ทั้งหมด*	12 (12.0)	30 (30.0)	41 (41.0)	13 (13.0)	4 (4.0)	2.67	0.985	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.27	0.399	ปานกลาง

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.2.10 พบว่าการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย มีค่าเฉลี่ยรวม 3.27 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนที่เหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามตามลำดับค่าเฉลี่ยพบว่า เด็กและเยาวชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนที่เหมาะสมในระดับมากเพียงประเด็นเดียว คือ การเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการยกย่อง ชมเชยคนดีคนเก่ง ทำให้ฉันอยากมีความประพฤติที่ดีขึ้น ($\bar{X} = 3.74$)

โดยมีเด็กและเยาวชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนที่เหมาะสมในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ การดูรายการโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาสาระทางวิชาการส่งผลให้ฉันมีนิสัยใฝ่รู้มากขึ้น ($\bar{X} = 3.63$) รองลงมา คือ การเสนอข้อมูลเกี่ยวกับศีลธรรม คุณธรรมมีผลต่อการประพฤติตัวเป็นคนดีของฉัน ($\bar{X} = 3.61$) ฉันชอบดูโทรทัศน์ที่ให้ข่าวสารความรู้ ($\bar{X} = 3.50$) ฉันรู้สึกคล้อยตามสิ่งที่สื่อมวลชนนำเสนอ ($\bar{X} = 3.00$) การแต่งกายของดาราวัยรุ่นมีผลต่อรูปแบบการแต่งกายของฉัน ($\bar{X} = 2.77$) และฉันคิดว่าสิ่งต่าง ๆ ที่นำเสนอทางโทรทัศน์เป็นสิ่งที่ถูกต้องและเป็นแบบอย่างที่ดีได้ทั้งหมด ($\bar{X} = 2.67$)

3. สรุปผลการศึกษาปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจฯ และเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ตารางที่ 4.2.11

สรุปผลการศึกษาปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมของกลุ่ม
ประชากรที่ใช้ในการศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม

ปัจจัยด้าน ครอบครัว และสังคม	เด็กและเยาวชนที่อยู่ ระหว่างการสอบสวนหรือ พิจารณาคดี		เด็กและเยาวชนที่อยู่ ระหว่างการเตรียมความ พร้อมก่อนปล่อย	
	$\bar{X}$	แปลผล	$\bar{X}$	แปลผล
1. การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว	3.79	มาก	3.93	มาก
2. ความสัมพันธ์กับเพื่อน	3.69	มาก	4.07	มาก
3. สัมพันธภาพในครอบครัว	3.62	ปานกลาง	3.68	มาก
4. สภาพแวดล้อมของโรงเรียน	3.48	ปานกลาง	3.56	ปานกลาง
5. การรับรู้ข้อมูลข่าวสารจาก สื่อมวลชน	3.40	ปานกลาง	3.27	ปานกลาง
รวม	3.59	ปานกลาง	3.70	มาก

จากตารางที่ 4.2.11 เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมในแต่ละด้านของกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า เด็กและเยาวชนทั้ง 2 กลุ่ม ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวและมีความสัมพันธ์กับเพื่อนในระดับมาก ในขณะที่สภาพแวดล้อมของโรงเรียนและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อมวลชนที่เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับสัมพันธภาพในครอบครัวและปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมในภาพรวมของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจฯ อยู่ในระดับปานกลาง แตกต่างจากเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ ที่มีสัมพันธภาพในครอบครัวและปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

**ส่วนที่ 3 ปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ของสถานพินิจ
และคุ้มครองเด็กและเยาวชน และปัจจัยแวดล้อมภายใน
ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน**

ปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ได้แก่ ความคิดเห็นต่อการจัดบริการสังคมในด้านต่าง ๆ การบังคับใช้กฎระเบียบ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขฟื้นฟูในเบื้องต้น จากนั้นจึงเป็นการนำเสนอผลการศึกษปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ได้แก่ ความคิดเห็นต่อการฝึกอบรม ผลการฝึกอบรมที่มีต่อตนเอง การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และปัญหาหรือข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นในระหว่างการฝึกอบรม ผลการศึกษามีปรากฏดังนี้

1. ปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 4.3.1

การจัดบริการสังคมในด้านต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่าง
การสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของ
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
1. สภาพแวดล้อมมีความเหมาะสม เช่น มีการปลูกต้นไม้ มีน้ำดื่ม พักผ่อน ฯลฯ	73 (31.1)	119 (50.6)	35 (14.9)	4 (1.7)	4 (1.7)	4.08	0.823	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.3.1 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
2. ฉันได้รับเครื่องใช้ที่ จำเป็น เช่น สบู่ ยา ฟัน แปรงสีฟัน ยา รักษาโรค ยาสระ ผม ฯลฯ อย่าง ครบถ้วน	82 (34.9)	103 (43.8)	37 (15.7)	6 (2.6)	7 (3.0)	4.05	0.937	เห็น ด้วย
3. ภายในศูนย์/สถาน แรกรับฯ มีอุปกรณ์ ในการรักษา พยาบาลที่พร้อม สำหรับการใช้งาน	60 (25.5)	107 (45.5)	47 (20.0)	14 (6.0)	7 (3.0)	3.85	0.971	เห็น ด้วย
4. มีการจัดเสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย อย่างทั่วถึงและ เพียงพอ	55 (23.4)	113 (48.1)	45 (19.1)	11 (4.7)	11 (4.7)	3.81	1.001	เห็น ด้วย
5. หอนอนมีความ เหมาะสมกับ จำนวนเด็กและ เยาวชน	46 (19.6)	109 (46.4)	52 (22.1)	23 (9.8)	5 (2.1)	3.71	0.961	เห็น ด้วย
6. ห้องน้ำได้รับการ ดูแลให้สะอาดอยู่ เสมอ	42 (17.9)	80 (34.0)	72 (30.6)	25 (10.6)	16 (6.8)	3.46	1.110	ไม่ แน่ใจ

ตารางที่ 4.3.1 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
7. อาหารในแต่ละมื้อ มีไม่เพียงพอกับเด็ก และเยาวชน*	24 (10.2)	49 (20.9)	65 (27.7)	59 (25.1)	38 (16.2)	3.16	1.223	ไม่ แน่ใจ
ค่าเฉลี่ยรวม						3.73	0.658	เห็น ด้วย

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.3.1 พบว่าความคิดเห็นต่อการจัดบริการสังคมในด้านต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวม 3.73 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นต่อการจัดบริการสังคมโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนเห็นด้วยกับการจัดบริการสังคมในด้านต่าง ๆ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีความเหมาะสม เช่น มีการปลูกต้นไม้ มีม้านั่งพักผ่อน ฯลฯ ($\bar{X}=4.08$) รองลงมา คือ การได้รับเครื่องใช้ที่จำเป็น เช่น สบู่ ยาสีฟัน แปรงสีฟัน ยารักษาโรค ยาสระผม ฯลฯ อย่างครบถ้วน ($\bar{X}=4.05$) ภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ มีอุปกรณ์ในการรักษาพยาบาลที่พร้อมสำหรับการใช้งาน ($\bar{X}=3.85$) มีการจัดเสื้อผ้า เครื่องแต่งกายอย่างทั่วถึงและเพียงพอ ($\bar{X}=3.81$) และนอนอนมีความเหมาะสมกับจำนวนเด็กและเยาวชน ($\bar{X}=3.71$)

โดยมีเด็กและเยาวชนไม่แน่ใจต่อการจัดบริการสังคมในด้านต่าง ๆ สองประเด็น คือ ห้องน้ำได้รับการดูแลให้สะอาดอยู่เสมอ ($\bar{X}=3.46$) รองลงมา คือ อาหารในแต่ละมื้อมีไม่เพียงพอกับเด็กและเยาวชน ($\bar{X}=3.16$)

ตารางที่ 4.3.2

การบังคับใช้กฎระเบียบของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวน
หรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจ
และคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
1. การปฏิบัติตาม กฎระเบียบทำให้ เกิดความเรียบร้อย ภายในศูนย์/สถาน แรกรับฯ	78 (33.2)	102 (43.4)	44 (18.7)	10 (4.3)	1 (0.4)	4.05	0.854	เห็น ด้วย
2. กฎระเบียบในศูนย์/ สถานแรกรับฯ มี ความเหมาะสมกับ เด็กและเยาวชน	57 (24.3)	127 (54.0)	46 (19.6)	3 (1.3)	2 (0.9)	4.00	0.754	เห็น ด้วย
3. เมื่อมีผู้กระทำความผิด กฎระเบียบของ ศูนย์/สถานแรกรับฯ จะมีการลงโทษที่ เหมาะสมกับ ความผิด	48 (20.4)	125 (53.2)	47 (20.0)	12 (5.1)	3 (1.3)	3.86	0.841	เห็น ด้วย
4. เจ้าหน้าที่มักบอก กล่าวถึงเหตุผล ต่าง ๆ ในการ สนับสนุนให้ฉัน กระทำหรือไม่ให้ กระทำสิ่งใด	46 (19.6)	117 (49.8)	65 (27.7)	6 (2.6)	1 (0.4)	3.86	0.771	เห็น ด้วย

ตารางที่ 4.3.2 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
5. ฉันรู้สึกเครียดที่จะต้องปฏิบัติตามสิ่งที่เจ้าหน้าที่บอกกล่าว*	20 (8.5)	60 (25.5)	86 (36.6)	50 (21.3)	19 (8.1)	2.95	1.065	ไม่แน่ใจ
6. การรักษากฎระเบียบของศูนย์/สถานแรกรับฯ มีความเคร่งครัดมากเกินไป*	17 (7.2)	68 (28.9)	99 (42.1)	39 (16.6)	12 (5.1)	2.83	0.962	ไม่แน่ใจ
7. เจ้าหน้าที่มักลงโทษฉันด้วยการเขียนตี*	50 (21.3)	54 (23.0)	67 (28.5)	40 (17.0)	24 (10.2)	2.72	1.260	ไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ยรวม						3.47	0.535	ไม่แน่ใจ

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.3.2 พบว่าความคิดเห็นต่อการบังคับใช้กฎระเบียบของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวม 3.47 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นต่อการบังคับใช้กฎระเบียบโดยรวมอยู่ในระดับไม่แน่ใจ

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนเห็นด้วยกับการบังคับใช้กฎระเบียบ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ การปฏิบัติตามกฎระเบียบทำให้เกิดความเรียบร้อยภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ($\bar{X}=4.05$) รองลงมา คือ กฎระเบียบในศูนย์/สถานแรกรับฯ มีความเหมาะสมกับเด็กและเยาวชน ($\bar{X}=4.00$) เจ้าหน้าที่มักบอกกล่าวถึงเหตุผลต่าง ๆ ในการ

สนับสนุนให้ฉันกระทำหรือไม่ให้กระทำการใด ($\bar{X}=3.86$) และเมื่อมีผู้กระทำผิดกฎระเบียบของศูนย์/สถานแรกรับฯ จะมีการลงโทษที่เหมาะสมกับความผิด ($\bar{X}=3.86$)

โดยมีเด็กและเยาวชนไม่แน่ใจต่อการจัดบริการสังคมในด้านต่าง ๆ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันรู้สึกเครียดที่จะต้องปฏิบัติตามสิ่งที่เจ้าหน้าที่บอกกล่าว ($\bar{X}=2.95$) รองลงมา คือ การรักษากฎระเบียบของศูนย์/สถานแรกรับฯ มีความเคร่งครัดมากเกินไป ($\bar{X}=2.83$) และเจ้าหน้าที่มักลงโทษฉันด้วยการเขียนตี ($\bar{X}=2.72$)

ตารางที่ 4.3.3

การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่าง

การสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของ

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
1. เจ้าหน้าที่ที่สามารถ เป็นที่ปรึกษาและ ที่พึ่งเมื่อฉันมี ปัญหา	66 (28.1)	122 (51.9)	35 (14.9)	10 (4.3)	2 (0.9)	4.02	0.824	เห็นด้วย
2. เจ้าหน้าที่ดูแล ด้วยความรักและ ห่วงใย	71 (30.2)	109 (46.4)	44 (18.7)	9 (3.8)	2 (0.9)	4.01	0.850	เห็นด้วย
3. เจ้าหน้าที่มี ความเป็นกันเอง เข้าใจเด็กและ เยาวชนในศูนย์/ สถานแรกรับฯ	76 (32.3)	101 (43.0)	46 (19.6)	9 (3.8)	3 (1.3)	4.01	0.889	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.3.3 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
4. เจ้าหน้าที่ชมเชย เมื่อฉันปฏิบัติตัวดี	58 (24.7)	123 (52.3)	43 (18.3)	6 (2.6)	5 (2.1)	3.95	0.851	เห็นด้วย
5. เจ้าหน้าที่ไม่เต็ม ใจในการให้ความ ช่วยเหลือหรือ ตอบข้อซักถาม ต่าง ๆ*	17 (7.2)	51 (21.7)	69 (29.4)	65 (27.7)	33 (14.0)	3.20	1.145	ไม่แน่ใจ
6. เจ้าหน้าที่มักจะ ไม่ให้ความสนใจ ฉัน*	17 (7.2)	39 (16.6)	96 (40.9)	64 (27.2)	19 (8.1)	3.12	1.020	ไม่แน่ใจ
7. เจ้าหน้าที่ไม่เคย ให้คำแนะนำ เกี่ยวกับการ ปฏิบัติตน ขณะอยู่ในศูนย์/ สถานแรกรับ*	27 (11.5)	51 (21.7)	63 (26.8)	59 (25.1)	35 (14.9)	3.10	1.233	ไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ยรวม						3.63	0.604	ไม่แน่ใจ

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.3.3 พบว่าความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวม 3.63 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่โดยรวมอยู่ในระดับไม่แน่ใจ

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนเห็นด้วยกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ เจ้าหน้าที่ที่สามารถเป็นที่ปรึกษาและที่พึ่งเมื่อฉันมีปัญหา ($\bar{X}=4.02$) รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่ดูแลด้วยความรักและห่วงใย ($\bar{X}=4.01$) เจ้าหน้าที่ที่มีความเป็นกันเอง เข้าใจเด็กและเยาวชนในศูนย์/สถานแรกรับฯ ($\bar{X}=4.01$) และเจ้าหน้าที่ชมเชยเมื่อฉันปฏิบัติตัวดี ($\bar{X}=3.95$)

และจากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนไม่แน่ใจกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ เจ้าหน้าที่ไม่เต็มใจในการให้ความช่วยเหลือหรือตอบข้อซักถามต่าง ๆ ($\bar{X}=3.20$) รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่มักจะไม่ให้ความสนใจฉัน ($\bar{X}=3.12$) และเจ้าหน้าที่ไม่เคยให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนขณะอยู่ในศูนย์/สถานแรกรับฯ ($\bar{X}=3.10$)

ตารางที่ 4.3.4

การแก้ไขฟื้นฟูในเบื้องต้นของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวน

หรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจ

และคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
1. กิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น ศิลปะ ดนตรี นันทนาการ ห้างสมุด เป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์	100 (42.6)	100 (42.6)	25 (10.6)	7 (3.0)	3 (1.3)	4.22	0.849	เห็นด้วย
2. การเข้าร่วมกิจกรรมแก้ไขฟื้นฟูภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ทำให้ฉันมีความประพฤติดีขึ้น	88 (37.4)	93 (39.6)	42 (17.9)	10 (4.3)	2 (0.9)	4.09	0.892	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.3.4 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
3. ฉันได้รับคำแนะนำ ด้านการปรับปรุง พฤติกรรมที่ เหมาะสม	53 (22.6)	138 (58.7)	38 (16.2)	4 (1.7)	2 (0.9)	4.00	0.731	เห็นด้วย
4. การแนะแนวการ ดำเนินชีวิตเป็น กิจกรรมที่ฉันคิดว่า สามารถนำไปใช้ได้ จริง	72 (30.6)	106 (45.1)	43 (18.3)	11 (4.7)	3 (1.3)	3.99	0.892	เห็นด้วย
5. การจัดกิจกรรมเพื่อ บำบัดแก้ไขทั้งใน รายบุคคลและกลุ่ม นั้นมีความจำเป็น	56 (23.8)	119 (50.6)	54 (23.0)	4 (1.7)	2 (0.9)	3.95	0.783	เห็นด้วย
6. การกำหนดตาราง กิจกรรมประจำวันมี ความเหมาะสม	49 (20.9)	115 (48.9)	63 (26.8)	7 (3.0)	1 (0.4)	3.87	0.787	เห็นด้วย
7. สถานที่ที่ใช้สำหรับจัด กิจกรรมนั้นหนาการ มีความเหมาะสม	42 (17.9)	108 (46.0)	73 (31.1)	10 (4.3)	2 (0.9)	3.76	0.825	เห็นด้วย
8. การอบรมด้าน จริยธรรม ศีลธรรม ใช้ระยะเวลานาน เกินไป*	14 (6.0)	39 (16.6)	131 (55.7)	43 (18.3)	8 (3.4)	2.97	0.852	ไม่แน่ใจ

ตารางที่ 4.3.4 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
9. กิจกรรมในศูนย์/ สถานแรกรับฯ ควร มีการเปลี่ยนแปลง*	28 (11.9)	75 (31.9)	89 (37.9)	36 (15.3)	7 (3.0)	2.66	0.976	ไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ยรวม						3.72	0.448	เห็นด้วย

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.3.4 พบว่าความคิดเห็นต่อการแก้ไขฟื้นฟูในเบื้องต้นของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวม 3.72 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นต่อการแก้ไขฟื้นฟูโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนเห็นด้วยกับการแก้ไขฟื้นฟูในเบื้องต้น โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ กิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น ศิลปะ ดนตรี นันทนาการ ห้องสมุด เป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ ($\bar{X}=4.22$) รองลงมา คือ การเข้าร่วมกิจกรรมแก้ไขฟื้นฟูภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ทำให้ฉันมีความประพฤติดีขึ้น ($\bar{X}=4.09$) ฉันได้รับคำแนะนำด้านการปรับปรุงพฤติกรรมที่เหมาะสม ($\bar{X}=4.00$) การแนะนำการดำเนินชีวิตเป็นกิจกรรมที่ฉันคิดว่าสามารถนำไปใช้ได้จริง ($\bar{X}=3.99$) การจัดกิจกรรมเพื่อบำบัดแก้ไขทั้งในรายบุคคลและกลุ่มนั้นมีความจำเป็น ($\bar{X}=3.95$) การกำหนดตารางกิจกรรมประจำวันมีความเหมาะสม ($\bar{X}=3.87$) และสถานที่ที่ใช้สำหรับจัดกิจกรรมนันทนาการมีความเหมาะสม ($\bar{X}=3.76$)

โดยมีเด็กและเยาวชนไม่แน่ใจกับการแก้ไขฟื้นฟูเบื้องต้น โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ การอบรมด้านจริยธรรม ศีลธรรมใช้ระยะเวลาสั้นเกินไป ($\bar{X}=2.97$) รองลงมา คือ กิจกรรมในศูนย์/สถานแรกรับฯ ควรมีการเปลี่ยนแปลง ($\bar{X}=2.66$)

2. ปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 4.3.5

ความคิดเห็นต่อการฝึกอบรมของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่าง

การเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึก

และอบรมเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
1. ศูนย์ฝึกฯ มีการจัดการศึกษาหลายสาขา วิชาทำให้ฉันได้เลือกเรียนตามความสนใจและความถนัด	51 (51.0)	48 (48.0)	1 (1.0)	-	-	4.50	0.522	เห็นด้วย
2. การเข้ารับการฝึกอบรมทำให้ฉันทราบถึงแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง	42 (42.0)	47 (47.0)	9 (9.0)	-	2 (2.0)	4.27	0.790	เห็นด้วย
3. การจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อบำบัดแก้ไขและพัฒนาในด้านต่างๆ เช่น ดนตรีบำบัด ศิลปะบำบัด การอบรมกลุ่มผู้นำ มีความเหมาะสม	33 (33.0)	57 (57.0)	8 (8.0)	1 (1.0)	1 (1.0)	4.20	0.711	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.3.5 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
4. กิจกรรมส่งเสริมด้าน การพัฒนาจิตใจ เป็นกิจกรรมที่เป็น ประโยชน์	28 (28.0)	62 (62.0)	8 (8.0)	-	2 (2.0)	4.14	0.725	เห็นด้วย
5. การปฏิบัติต่อเด็ก และเยาวชนใน ศูนย์ฝึกฯ มุ่งเน้น การบำบัด แก้ไข ฟื้นฟูเป็นหลัก	29 (29.0)	57 (57.0)	12 (12.0)	2 (2.0)	-	4.13	0.691	เห็นด้วย
6. การกำหนด ตารางเวลากิจวัตร ประจำวันมีความ เหมาะสม	15 (15.0)	63 (63.0)	20 (20.0)	1 (1.0)	1 (1.0)	3.90	0.689	เห็นด้วย
7. วัสดุอุปกรณ์ในการ เรียน/การฝึกอบรม วิชาชีพยังไม่ เพียงพอ*	9 (9.0)	33 (33.0)	48 (48.0)	8 (8.0)	2 (2.0)	2.61	0.840	ไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ยรวม						3.96	0.433	เห็นด้วย

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.3.5 พบว่าความคิดเห็นต่อการฝึกอบรมของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย มีค่าเฉลี่ยรวม 3.96 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นต่อการฝึกอบรมโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนเห็นด้วยกับการฝึกอบรม โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีการจัดการศึกษาหลายสาขาวิชาทำให้ฉันได้เลือกเรียนตามความสนใจและความถนัด ($\bar{X}=4.50$) รองลงมา คือ การเข้ารับการฝึกอบรมทำให้ฉันทราบถึงแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง ($\bar{X}=4.27$) การจัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อบำบัดแก้ไขและพัฒนาในด้านต่าง ๆ เช่น ดนตรีบำบัด ศิลปะบำบัด การอบรมกลุ่มผู้นำ มีความเหมาะสม ($\bar{X}=4.20$) กิจกรรมส่งเสริมด้านการพัฒนาจิตใจเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ ($\bar{X}=4.14$) การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนในศูนย์ฝึกฯ มุ่งเน้นการบำบัด แก้ไขฟื้นฟูเป็นหลัก ($\bar{X}=4.13$) และการกำหนดตารางเวลากิจกรรมประจำวันมีความเหมาะสม ($\bar{X}=3.90$)

โดยมีเด็กและเยาวชนไม่แน่ใจกับการฝึกอบรมเพียงประเด็นเดียว คือ วัสดุอุปกรณ์ในการเรียน/การฝึกอบรมวิชาชีพยังไม่เพียงพอ ($\bar{X}=2.61$)

ตารางที่ 4.3.6

ผลการฝึกอบรมที่ส่งผลต่อตัวเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่าง
การเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึก
และอบรมเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
1. การเข้าร่วม กิจกรรมพลศึกษา ทำให้ฉันสามารถ ปรับตัวให้เข้ากับ เพื่อนและสังคม แวดล้อมได้ดี	53 (53.0)	45 (45.0)	2 (2.0)	-	-	4.51	0.541	เห็น ด้วย

ตารางที่ 4.3.6 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
2. การฝึกอบรมด้าน วิชาชีพทำให้ฉันมี ความรู้ที่จะนำไป ประกอบอาชีพ ภายหลังปล่อย	45 (45.0)	52 (52.0)	3 (3.0)	-	-	4.42	0.554	เห็น ด้วย
3. การบำบัดแก้ไขทำให้ฉันปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ตนเองในทางที่ดี ขึ้น	40 (40.0)	54 (54.0)	6 (6.0)	-	-	4.34	0.590	เห็น ด้วย
4. การฝึกอบรมด้าน วิชาชีพทำให้ฉัน ทราบถึงทักษะ ความสามารถของ ตนเอง	36 (36.0)	60 (60.0)	4 (4.0)	-	-	4.32	0.548	เห็น ด้วย
5. การฝึกอบรมด้าน วิชาสามัญทำให้ ฉันมีความรู้เพิ่ม มากขึ้น	39 (39.0)	55 (55.0)	5 (5.0)	-	1 (1.0)	4.31	0.662	เห็น ด้วย
6. การเข้าร่วม กิจกรรมพลศึกษา ทำให้ฉันมีสุขภาพ ร่างกายที่แข็งแรง	35 (35.0)	58 (58.0)	6 (6.0)	1 (1.0)	-	4.27	0.617	เห็น ด้วย

ตารางที่ 4.3.6 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
7. การเข้าร่วมกิจกรรม ด้านสหวิทยาการและ นันทนาการทำให้ ฉันทคลายความตึง เครียดความวิตก กังวลต่าง ๆ	31 (31.0)	62 (62.0)	7 (7.0)	-	-	4.24	0.571	เห็น ด้วย
8. การบำบัดแก้ไขทำให้ ฉันได้ตระหนักถึง ความผิดที่ได้กระทำ มา	34 (34.0)	55 (55.0)	10 (10.0)	1 (1.0)	-	4.22	0.660	เห็น ด้วย
9. การเข้าร่วม กิจกรรมด้านพุทธ ศึกษา จริยศึกษา ทำให้ฉันรู้และ เข้าใจว่าสิ่งใดผิด- สิ่งใดถูก	22 (22.0)	47 (47.0)	28 (28.0)	3 (3.0)	-	3.88	0.782	เห็น ด้วย
ค่าเฉลี่ยรวม						4.28	0.372	เห็น ด้วย

จากตารางที่ 4.3.6 พบว่าเด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นต่อผลการฝึกอบรมที่ส่งผลต่อตนเอง มีค่าเฉลี่ยรวม 4.28 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นต่อผลการฝึกอบรมโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนเห็นด้วยกับผลการฝึกอบรมที่ส่งผลต่อตนเองในทุกประเด็น เมื่อเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ การเข้าร่วม

กิจกรรมพลศึกษาทำให้ฉันสามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนและสังคมแวดล้อมได้ดี ($\bar{X}=4.51$) รองลงมา คือ การฝึกอบรมด้านวิชาชีพทำให้ฉันมีความรู้ที่จะนำไปประกอบอาชีพภายหลังปล่อย ($\bar{X}=4.42$) การบำบัดแก้ไขทำให้ฉันปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตนเองในทางที่ดีขึ้น ($\bar{X}=4.34$) การฝึกอบรมด้านวิชาชีพทำให้ฉันทราบถึงทักษะความสามารถของตนเอง ($\bar{X}=4.32$) การฝึกอบรมด้านวิชาสามัญทำให้ฉันมีความรู้เพิ่มมากขึ้น ($\bar{X}=4.31$) การเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาทำให้ฉันมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง ($\bar{X}=4.27$) การเข้าร่วมกิจกรรมด้านสันตนาการและนันทนาการทำให้ฉันคลายความตึงเครียดความวิตกกังวลต่าง ๆ ($\bar{X}=4.24$) การบำบัดแก้ไขทำให้ฉันได้ตระหนักถึงความผิดที่ได้กระทำมา ($\bar{X}=4.22$) และการเข้าร่วมกิจกรรมด้านพุทธศึกษา จริยศึกษาทำให้ฉันรู้และเข้าใจว่าสิ่งใดผิด-สิ่งใดถูก ($\bar{X}=3.88$)

ตารางที่ 4.3.7

การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่าง

การเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึก

และอบรมเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
1. เจ้าหน้าที่ที่สามารถ เป็นที่ปรึกษาและที่ พึ่งเมื่อฉันมีปัญหา	32 (32.0)	54 (54.0)	13 (13.0)	1 (1.0)	-	4.17	0.682	เห็นด้วย
2. เจ้าหน้าที่ที่มีความ เป็นกันเอง เข้าใจ เด็กและเยาวชนใน ศูนย์ฝึกและอบรมฯ	31 (31.0)	47 (47.0)	19 (19.0)	3 (3.0)	-	4.06	0.789	เห็นด้วย
3. เจ้าหน้าที่ชมเชย เมื่อฉันปฏิบัติตัวดี	24 (24.0)	58 (58.0)	17 (17.0)	-	1 (1.0)	4.04	0.710	เห็นด้วย

ตารางที่ 4.3.7 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
4. เจ้าหน้าที่ดูแลด้วย ความรักและ ห่วงใย	26 (26.0)	51 (51.0)	19 (19.0)	4 (4.0)	-	3.99	0.785	เห็นด้วย
5. เจ้าหน้าที่ไม่เคยให้ คำแนะนำเกี่ยวกับ การปฏิบัติตนขณะ อยู่ในศูนย์ฝึกและ อบรมฯ*	4 (4.0)	6 (6.0)	23 (23.0)	45 (45.0)	22 (22.0)	3.75	0.999	เห็นด้วย
6. เจ้าหน้าที่ไม่เต็มใจ ในการให้ความ ช่วยเหลือหรือตอบ ข้อซักถามต่าง ๆ*	5 (5.0)	6 (6.0)	41 (41.0)	30 (30.0)	18 (18.0)	3.50	1.020	ไม่แน่ใจ
7. เจ้าหน้าที่มักจะ ไม่ให้ความสนใจ ฉัน*	5 (5.0)	9 (9.0)	46 (46.0)	29 (29.0)	11 (11.0)	3.32	0.963	ไม่แน่ใจ
ค่าเฉลี่ยรวม						3.83	0.535	เห็นด้วย

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.3.7 พบว่าความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย มีค่าเฉลี่ยรวม 3.83 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนเห็นด้วยกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ เจ้าหน้าที่สามารถเป็นที่ปรึกษาและ

ที่พึงเมื่อฉันมีปัญหา ($\bar{X}=4.17$) รองลงมา คือ เจ้าหน้าที่ที่มีความเป็นกันเอง เข้าใจเด็กและเยาวชน ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ($\bar{X}=4.06$) เจ้าหน้าที่ชมเชยเมื่อฉันปฏิบัติตัวดี ($\bar{X}=4.04$) เจ้าหน้าที่ดูแล ด้วยความรักและห่วงใย ($\bar{X}=3.99$) และเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติตนขณะอยู่ใน ศูนย์ฝึกและอบรมฯ ($\bar{X}=3.75$)

และจากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนไม่แน่ใจกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ในสองประเด็น โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย คือ เจ้าหน้าที่ไม่เต็มใจในการให้ความช่วยเหลือหรือ ตอบข้อซักถามต่าง ๆ ($\bar{X}=3.50$) และเจ้าหน้าที่มักจะไม่ให้ความสนใจฉัน ($\bar{X}=3.32$)

ตารางที่ 4.3.8

ปัญหาหรือข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นในระหว่างการฝึกอบรมของเด็ก
และเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อน
ปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
1. วิตกกังวลเป็น ห่วงทางบ้าน	34 (34.0)	52 (52.0)	10 (10.0)	4 (4.0)	-	4.16	0.762	เห็นด้วย
2. ติดต่อกับ ครอบครัว ไม่สะดวก	14 (14.0)	24 (24.0)	24 (24.0)	27 (27.0)	11 (11.0)	3.03	1.235	ไม่แน่ใจ
3. ไม่มีผู้ให้ คำปรึกษาเมื่อมี ปัญหา	3 (3.0)	9 (9.0)	32 (32.0)	39 (39.0)	17 (17.0)	2.42	0.976	ไม่แน่ใจ
4. มีปัญหาด้าน การเขียน/การ ฝึกอาชีพ	4 (4.0)	7 (7.0)	22 (22.0)	57 (57.0)	10 (10.0)	2.38	0.908	ไม่แน่ใจ

ตารางที่ 4.3.8 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง			
5. เข้ากับเพื่อนใน ศูนย์ฝึกไม่ได้	2 (2.0)	8 (8.0)	20 (20.0)	46 (46.0)	24 (24.0)	2.18	0.957	ไม่ เห็นด้วย
6. ญาติไม่มาเยี่ยม	8 (8.0)	7 (7.0)	10 (10.0)	35 (35.0)	40 (40.0)	2.08	1.228	ไม่ เห็นด้วย
7. มีปัญหาขัดแย้ง กับเจ้าหน้าที่ใน ศูนย์ฝึกและ อบรมฯ	4 (4.0)	2 (2.0)	23 (23.0)	39 (39.0)	32 (32.0)	2.07	0.998	ไม่ เห็นด้วย
ค่าเฉลี่ยรวม						2.62	0.574	ไม่แน่ใจ

จากตารางที่ 4.3.8 พบว่าความคิดเห็นต่อปัญหาหรือข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นในระหว่าง
การฝึกอบรมของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย มีค่าเฉลี่ยรวม
2.62 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีความคิดเห็นต่อปัญหาหรือข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นโดยรวมอยู่ในระดับ
ไม่แน่ใจ

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อความพบว่า เด็กและเยาวชนเห็นด้วยว่า
ตนเอง มีปัญหาหรือข้อขัดข้องเกิดขึ้นในระหว่างที่อยู่ภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ เพียงประเด็นเดียว
คือ วิตกกังวลเป็นห่วงทางบ้าน ($\bar{X}=4.16$)

โดยมีเด็กและเยาวชนไม่แน่ใจกับการอยู่ภายในสภาพแวดล้อมของศูนย์ฝึกและ
อบรมฯ เนื่องจากมีปัญหาหรือข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นในระหว่างการฝึกอบรมบ้าง โดยเรียงตามลำดับ
ค่าเฉลี่ย ได้แก่ ติดต่อกับครอบครัวไม่สะดวก ($\bar{X}=3.03$) รองลงมา คือ ไม่มีผู้ให้คำปรึกษาเมื่อมี
ปัญหา ($\bar{X}=2.42$) และมีปัญหาด้านการเรียน/การฝึกอาชีพ ($\bar{X}=2.38$)

และจากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนไม่เห็นด้วยหรือมีความคิดเห็นว่าตนเอง
ไม่มีปัญหาหรือข้อขัดแย้งเกิดขึ้นในระหว่างอยู่ภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ในประเด็นดังนี้ คือ

เข้ากับเพื่อนในสถานฝึกไม่ได้ ($\bar{X}=2.18$) รองลงมา คือ ญาติไม่มาเยี่ยม ($\bar{X}=2.08$) และมีปัญหาขัดแย้งกับเจ้าหน้าที่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ($\bar{X}=2.07$)

3. สรุปผลการศึกษาปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 4.3.9

สรุปผลการศึกษาปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ของสถานพินิจ
และคุ้มครองเด็กและเยาวชนและปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์ฝึก
และอบรมเด็กและเยาวชนจากกลุ่มประชากร
ที่ใช้ในการศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม

ปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์/ สถานแรกรับฯ และปัจจัยแวดล้อม ภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ	เด็กและเยาวชน ที่อยู่ระหว่างการสอบสวน หรือพิจารณาคดี		เด็กและเยาวชน ที่อยู่ระหว่างการเตรียม ความพร้อมก่อนปล่อย	
	$\bar{X}$	แปลผล	$\bar{X}$	แปลผล
1. การจัดบริการสังคมในด้านต่าง ๆ	3.73	เห็นด้วย	-	-
2. การแก้ไขฟื้นฟูเบื้องต้น	3.72	เห็นด้วย	-	-
3. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ	3.63	ไม่แน่ใจ	-	-
4. การบังคับใช้กฎระเบียบ	3.47	ไม่แน่ใจ	-	-
5. ผลการฝึกอบรมที่ส่งผลต่อเด็ก และเยาวชน	-	-	4.28	เห็นด้วย
6. การฝึกอบรม	-	-	3.96	เห็นด้วย
7. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ	-	-	3.83	เห็นด้วย
8. ปัญหาหรือข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นใน ระหว่างการฝึกอบรม	-	-	2.62	ไม่แน่ใจ
รวม	3.64	ไม่แน่ใจ	3.89	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.3.9 เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ และปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ของกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจฯ เห็นด้วยกับการจัดบริการสังคมในด้านต่าง ๆ และการแก้ไขฟื้นฟูเบื้องต้น ในขณะที่มีความคิดเห็นในระดับไม่แน่ใจต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ศูนย์/สถานแรกรับฯ และการบังคับใช้กฎระเบียบสำหรับเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยกับผลการฝึกอบรมที่ส่งผลต่อเด็กและเยาวชน การฝึกอบรม และการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ในขณะที่มีความคิดเห็นในระดับไม่แน่ใจต่อปัญหาหรือข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นในระหว่างการฝึกอบรม

ส่วนปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ และปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ในภาพรวม พบว่า เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจฯ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ สำหรับเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย

ส่วนที่ 4 อัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

การศึกษาถึงอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดเป็นการศึกษาอัตมโนทัศน์ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านศีลธรรมจรรยา ด้านส่วนตัว ด้านครอบครัว ด้านสังคม ด้านความเป็นเอกลักษณ์ และด้านความพึงพอใจในตนเอง ในที่นี้ผู้ศึกษาจะนำเสนอถึงอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนเป็นลำดับแรก จากนั้นจึงเป็นอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. อัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 4.4.1

อัตมโนทัศน์ด้านร่างกายของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย			
1. ฉันไม่อ้วนหรือผอมเกินไป	77 (32.8)	77 (32.8)	59 (25.1)	14 (6.0)	8 (3.4)	3.86	1.052	สูง
2. ฉันพอในรูปร่างลักษณะของฉัน	68 (28.9)	80 (34.0)	58 (24.7)	20 (8.5)	9 (3.8)	3.76	1.080	สูง
3. ฉันมักจะไม่เจ็บป่วย	55 (23.4)	83 (35.3)	64 (27.2)	25 (10.6)	8 (3.4)	3.65	1.058	ปานกลาง

ตารางที่ 4.4.1 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริง ที่สุด	ส่วนใหญ่ จริง	จริงพอ ประ มาณ	จริง เพียง เล็กน้อย	ไม่จริง เลย			
4. ฉันดูแลตนเองให้ มองดูสวย/หล่อ	37 (15.7)	66 (28.1)	86 (36.6)	38 (16.2)	8 (3.4)	3.37	1.039	ปาน กลาง
5. ฉันรู้สึกว่ามี ความสุขสบาย*	30 (12.8)	53 (22.6)	78 (33.2)	38 (16.2)	36 (15.3)	2.99	1.232	ปาน กลาง
6. ฉันเป็นคนไม่เอา จริง*	25 (10.6)	62 (26.4)	77 (32.8)	39 (16.6)	32 (13.6)	2.96	1.185	ปาน กลาง
7. ฉันน่าจะเป็นที่ สนใจของเพศตรง ข้ามมากขึ้นกว่านี้*	37 (15.7)	50 (21.3)	73 (31.1)	37 (15.7)	38 (16.2)	2.95	1.285	ปาน กลาง
8. ฉันเป็นคนมีเสน่ห์	21 (8.9)	39 (16.6)	95 (40.4)	53 (22.6)	27 (11.5)	2.89	1.096	ปาน กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.30	0.474	ปาน กลาง

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.4.1 พบว่าอัตมโนทัศน์ด้านร่างกายของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีค่าเฉลี่ยรวม 3.30 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านร่างกายในระดับสูงเพียงสองประเด็น โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันไม่อ้วนหรือผอมเกินไป ($\bar{X}=3.86$) รองลงมา คือ ฉันพอในรูปร่างลักษณะของฉัน ($\bar{X}=3.76$)

และจากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านร่างกายในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันมักจะไม่เจ็บป่วย ($\bar{X}=3.65$) รองลงมา คือ

ฉันดูแลตนเองให้มองดูสวย/หล่อ ($\bar{X}=3.37$) ฉันรู้สึกว่าจะไม่มีความสุขสบาย ($\bar{X}=2.99$) ฉันเป็นคนไม่เอาจริง ($\bar{X}=2.96$) ฉันน่าจะเป็นที่สนใจของเพศตรงข้ามมากขึ้นกว่านี้ ($\bar{X}=2.95$) และฉันเป็นคนมีเสน่ห์ ($\bar{X}=2.89$)

ตารางที่ 4.4.2

อัตรานักดนตรีด้านศีลธรรมจรรยาของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่าง

การสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของ

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย			
1. ฉันเชื่อในคำสอนของศาสนา	75 (31.9)	86 (36.6)	62 (26.4)	8 (3.4)	4 (1.7)	3.94	0.934	สูง
2. ฉันเป็นคนที่ไม่มีความศีลธรรม จรรยา*	17 (7.2)	46 (19.6)	58 (24.7)	51 (21.7)	63 (26.8)	3.41	1.269	ปานกลาง
3. ฉันเป็นคนที่ดีคนหนึ่ง	27 (11.5)	64 (27.2)	106 (45.1)	29 (12.3)	9 (3.8)	3.30	0.960	ปานกลาง
4. ฉันพอใจในความประพฤติที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมของฉัน	26 (11.1)	70 (29.8)	94 (40.0)	32 (13.6)	13 (5.5)	3.27	1.014	ปานกลาง
5. ฉันเป็นคนที่ไม่ยึดมั่นในศีลห้า*	19 (8.1)	46 (19.6)	62 (26.4)	72 (30.6)	36 (15.3)	3.26	1.174	ปานกลาง
6. ฉันเป็นคนซื่อ	30 (12.8)	55 (23.4)	85 (36.2)	44 (18.7)	21 (8.9)	3.12	1.131	ปานกลาง
7. ฉันไม่ควรพูดโกหกให้มากนัก*	40 (17.0)	68 (28.9)	56 (23.8)	49 (20.9)	22 (9.4)	2.77	1.277	ปานกลาง

ตารางที่ 4.4.2 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริง ที่สุด	ส่วนใหญ่ จริง	จริงพอ ประ มาณ	จริง เพียง เล็กน้อย	ไม่จริง เลย			
8. ฉันอยากให้ผู้อื่น ไว้ใจฉันให้ มากกว่าที่เป็นอยู่ ตอนนี้*	52 (22.1)	80 (34.0)	64 (27.2)	23 (9.8)	16 (6.8)	2.45	1.140	ปาน กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.19	0.437	ปาน กลาง

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.4.2 พบว่าอัตมโนทัศน์ด้านศีลธรรมจรรยาของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวม 3.19 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านศีลธรรมจรรยาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านศีลธรรมจรรยาในระดับสูงเพียงประเด็นเดียว คือ ฉันเชื่อในคำสอนของศาสนา ($\bar{X}=3.94$)

และจากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนอัตมโนทัศน์ด้านศีลธรรมจรรยาในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันเป็นคนที่ไม่มีความผิด ($\bar{X}=3.41$) รองลงมา คือ ฉันเป็นคนที่ดีคนหนึ่ง ($\bar{X}=3.30$) ฉันพอใจในความประพฤติที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมของฉัน ($\bar{X}=3.27$) ฉันเป็นคนที่ไม่ยึดมั่นในศัลห่า ($\bar{X}=3.26$) ฉันเป็นคนซื่อ ($\bar{X}=3.12$) ฉันไม่ควรพูดโกหกให้มากนัก ($\bar{X}=2.77$) และฉันอยากให้ผู้อื่นไว้ใจฉันให้มากกว่าที่เป็นอยู่ตอนนี้ ($\bar{X}=2.45$)

ตารางที่ 4.4.3

อัตรามโนทัศน์ด้านส่วนตัวของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวน

หรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจ

และคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริง ที่สุด	ส่วนใหญ่ จริง	จริงพอ ประ มาณ	จริง เพียง เล็กน้อย	ไม่จริง เลย			
1. ฉันเป็นคนว่าเงิ	101 (43.0)	61 (26.0)	48 (20.4)	18 (7.7)	7 (3.0)	3.98	1.102	สูง
2. ฉันสามารถ ควบคุมตนเองได้ดี	81 (34.5)	77 (32.8)	58 (24.7)	12 (5.1)	7 (3.0)	3.91	1.029	สูง
3. ฉันพอใจในตัวฉัน เองดังที่เป็นอยู่ ขณะนี้	82 (34.9)	75 (31.9)	53 (22.6)	16 (6.8)	9 (3.8)	3.87	1.086	สูง
4. ฉันสามารถดูแล ตัวเองได้เสมอไม่ว่า จะอยู่ในสถานการณ์ ใดๆ ก็ตาม	66 (28.1)	91 (38.7)	57 (24.3)	13 (5.5)	8 (3.4)	3.83	1.012	สูง
5. ฉันเป็นคนที่มีแต่ ความเกลียดชัง ผู้อื่น*	31 (13.2)	29 (12.3)	42 (17.9)	53 (22.6)	80 (34.0)	3.52	1.406	ปาน กลาง
6. ฉันเกลียดตัวเอง*	33 (14.0)	38 (16.2)	31 (13.2)	44 (18.7)	89 (37.9)	3.50	1.477	ปาน กลาง
7. ฉันเป็นคนที่ไม่ สำคัญอะไรนัก*	34 (14.5)	62 (26.4)	76 (32.3)	43 (18.3)	20 (8.5)	2.80	1.154	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.4.3 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริง ที่สุด	ส่วนใหญ่ จริง	จริงพอ ประ มาณ	จริง เพียง เล็กน้อย	ไม่จริง เลย			
8. ฉันอยากให้ตัวฉัน เป็นคนที่ไม่ยอม แพ้อะไรง่าย ๆ มากกว่านี้*	69 (29.4)	59 (25.1)	62 (26.4)	25 (10.6)	20 (8.5)	2.44	1.250	ปาน กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.48	0.522	ปาน กลาง

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.4.3 พบว่าอัตมโนทัศน์ด้านส่วนตัวของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีค่าเฉลี่ยรวม 3.48 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านส่วนตัวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านส่วนตัวในระดับสูง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันเป็นคนร่าเริง ($\bar{X}=3.98$) รองลงมา คือ ฉันสามารถควบคุมตนเองได้ดี ($\bar{X}=3.91$) ฉันพอใจในตัวเองดังที่เป็นอยู่ขณะนี้ ($\bar{X}=3.87$) และฉันสามารถดูแลตัวเองได้เสมอ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด ๆ ก็ตาม ($\bar{X}=3.83$)

โดยมีเด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านส่วนตัวในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันเป็นคนที่มีความเกลียดชังผู้อื่น ($\bar{X}=3.52$) รองลงมา คือ ฉันเกลียดตัวเอง ($\bar{X}=3.50$) ฉันเป็นคนที่ไม่สำคัญอะไรนัก ($\bar{X}=2.80$) และฉันอยากให้ตัวฉันเป็นคนที่ไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ มากกว่านี้ ($\bar{X}=2.44$)

ตารางที่ 4.4.4

อัตมโนทัศน์ด้านครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวน

หรือพิจารณาดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจ

และคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริง ที่สุด	ส่วนใหญ่ จริง	จริงพอ ประ มาณ	จริง เพียง เล็กน้อย	ไม่จริง เลย			
1. ฉันพอใจใน ความสัมพันธ์ใน ครอบครัว	93 (39.6)	86 (36.6)	37 (15.7)	15 (6.4)	4 (1.7)	4.06	0.981	สูง
2. ฉันมีครอบครัวที่ พร้อมจะช่วยเหลือ ฉันเสมอเมื่อฉันมี ปัญหา	78 (33.2)	83 (35.3)	47 (20.0)	19 (8.1)	8 (3.4)	3.87	1.072	สูง
3. ฉันปฏิบัติตัวดีต่อ พ่อแม่เสมอ	48 (20.4)	82 (34.9)	81 (34.5)	20 (8.5)	4 (1.7)	3.64	0.957	ปาน กลาง
4. ครอบครัวของฉัน ไม่ปรองดองกัน*	30 (12.8)	40 (17.0)	47 (20.0)	30 (12.8)	88 (37.4)	3.45	1.453	ปาน กลาง
5. ฉันรู้สึกว่ ครอบครัวของฉัน ไม่มีความไว้วางใจ ในตัวฉัน*	32 (13.6)	65 (27.7)	38 (16.2)	36 (15.3)	64 (27.2)	3.15	1.432	ปาน กลาง
6. ฉันคิดมากต่อสิ่งที่ ครอบครัวของฉัน พูดเสมอ*	27 (11.5)	62 (26.4)	78 (33.2)	41 (17.4)	27 (11.5)	2.91	1.164	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.4.4 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริง ที่สุด	ส่วนใหญ่ จริง	จริงพอ ประ มาณ	จริง เพียง เล็กน้อย	ไม่จริง เลย			
7. ฉันควรรัก ครอบครัวของฉัน ให้มากกว่าที่ เป็นอยู่นี้*	76 (32.3)	55 (23.4)	48 (20.4)	26 (11.1)	30 (12.8)	2.49	1.375	ปาน กลาง
8. ฉันควรจะได้ว่างใจ ครอบครัวของฉัน ให้มากกว่านี้*	72 (30.6)	58 (24.7)	59 (25.1)	22 (9.4)	24 (10.2)	2.44	1.291	ปาน กลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.25	0.547	ปาน กลาง

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.4.4 พบว่าอัตมโนทัศน์ด้านครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวม 3.25 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านครอบครัวโดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านครอบครัวในระดับสูง เพียงสองประเด็น คือ ฉันพอใจในความสัมพันธ์ในครอบครัว ($\bar{X}=4.06$) รองลงมา คือ ฉันมีครอบครัวที่พร้อมจะช่วยเหลือฉันเสมอเมื่อฉันมีปัญหา ($\bar{X}=3.87$)

โดยมีเด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านครอบครัวในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันปฏิบัติตัวดีต่อพ่อแม่เสมอ ($\bar{X}=3.64$) รองลงมา คือ ครอบครัวของฉันไม่ปรองดองกัน ($\bar{X}=3.45$) ฉันรู้สึกว่าครอบครัวของฉันไม่มีความไว้วางใจในตัวฉัน ($\bar{X}=3.15$) ฉันคิดมากต่อสิ่งที่ครอบครัวของฉันพูดเสมอ ($\bar{X}=2.91$) ฉันควรรักครอบครัวของฉันให้มากกว่าที่เป็นอยู่นี้ ($\bar{X}=2.49$) และฉันควรจะได้ว่างใจครอบครัวของฉันให้มากกว่านี้ ($\bar{X}=2.44$)

ตารางที่ 4.4.5

อัตมโนทัศน์ด้านสังคมของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวน

หรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจ

และคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย			
1. ฉันเป็นที่รู้จักในหมู่เพื่อน	68 (28.9)	87 (37.0)	51 (21.7)	19 (8.1)	10 (4.3)	3.78	1.082	สูง
2. ฉันเกลียดและเบื่อหน่ายทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้*	21 (8.9)	38 (16.2)	39 (16.6)	48 (20.4)	89 (37.9)	3.62	1.364	ปานกลาง
3. การวางตัวของฉันต่อคนอื่นเป็นที่น่าพอใจแล้ว	40 (17.0)	85 (36.2)	90 (38.3)	16 (6.8)	4 (1.7)	3.60	0.907	ปานกลาง
4. ฉันมักจะตกท้ายเพื่อนก่อน	48 (20.4)	82 (34.9)	69 (29.4)	24 (10.2)	12 (5.1)	3.55	1.082	ปานกลาง
5. นอกจากกลุ่มเพื่อนของฉันแล้วคนอื่น ๆ ล้วนแต่ไม่สนใจและไม่ยอมรับฉัน*	27 (11.5)	48 (20.4)	63 (26.8)	47 (20.0)	50 (21.3)	3.19	1.298	ปานกลาง
6. ฉันไม่สนใจเรื่องราวของคนอื่น*	24 (10.2)	47 (20.0)	76 (32.3)	42 (17.9)	46 (19.6)	3.17	1.245	ปานกลาง
7. ฉันไม่เก่งทางด้านการพบปะพูดคุยกับคนอื่นเลย*	29 (12.3)	59 (25.1)	81 (34.5)	31 (13.2)	35 (14.9)	2.93	1.214	ปานกลาง

ตารางที่ 4.4.5 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย			
8. ฉันควรที่จะเข้าสังคมให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ [*]	67 (28.5)	54 (23.0)	70 (29.8)	27 (11.5)	17 (7.2)	2.46	1.220	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.29	0.534	ปานกลาง

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.4.5 พบว่าอัตมโนทัศน์ด้านสังคมของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนมีค่าเฉลี่ยรวม 3.29 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านสังคมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านสังคมในระดับสูงเพียงประเด็นเดียว คือ ฉันเป็นที่รู้จักในหมู่เพื่อน ($\bar{X}=3.78$)

โดยมีเด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านสังคมในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันเกลียดและเบื่อหน่ายทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ ($\bar{X}=3.62$) รองลงมา คือ การวางตัวของฉันต่อคนอื่นเป็นที่น่าสนใจแล้ว ($\bar{X}=3.60$) ฉันมักจะทักทายเพื่อนก่อน ($\bar{X}=3.55$) นอกจากกลุ่มเพื่อนของฉันแล้ว คนอื่น ๆ ล้วนแต่ไม่สนใจและไม่ยอมรับฉัน ($\bar{X}=3.19$) ฉันไม่สนใจเรื่องราวของคนอื่น ($\bar{X}=3.17$) ฉันไม่เก่งทางด้านการพบปะพูดคุยกับคนอื่นเลย ($\bar{X}=2.93$) และฉันควรที่จะเข้าสังคมให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่^{*} ($\bar{X}=2.46$)

ตารางที่ 4.4.6

อัฒมโนทัศน์ด้านความเป็นเอกลักษณ์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่าง

การสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของ

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย			
1. ฉันพอใจในความสัมพันธ์ในครอบครัว	93 (39.6)	86 (36.6)	37 (15.7)	15 (6.4)	4 (1.7)	4.06	0.981	สูง
2. ฉันสามารถควบคุมตนเองได้ดี	81 (34.5)	77 (32.8)	58 (24.7)	12 (5.1)	7 (3.0)	3.91	1.029	สูง
3. ฉันเป็นที่รู้จักในหมู่เพื่อน	68 (28.9)	87 (37.0)	51 (21.7)	19 (8.1)	10 (4.3)	3.78	1.082	สูง
4. ฉันปฏิบัติตัวดีต่อพ่อแม่เสมอ	48 (20.4)	82 (34.9)	81 (34.5)	20 (8.5)	4 (1.7)	3.64	0.957	ปานกลาง
5. ฉันเกลียดและเบียดเบียนทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้*	21 (8.9)	38 (16.2)	39 (16.6)	48 (20.4)	89 (37.9)	3.62	1.364	ปานกลาง
6. ฉันเป็นคนที่มีแต่ความเกลียดชังผู้อื่น*	31 (13.2)	29 (12.3)	42 (17.9)	53 (22.6)	80 (34.0)	3.52	1.406	ปานกลาง
7. ฉันเป็นคนที่ไม่มีความดี จรรยา*	17 (7.2)	46 (19.6)	58 (24.7)	51 (21.7)	63 (26.8)	3.41	1.269	ปานกลาง
8. ฉันดูแลตนเองให้มองดูสวย/หล่อ	37 (15.7)	66 (28.1)	86 (36.6)	38 (16.2)	8 (3.4)	3.37	1.039	ปานกลาง

ตารางที่ 4.4.6 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย			
9. ฉันเป็นคนที่ไม่ยึดมั่นในศีลห้า*	19 (8.1)	46 (19.6)	62 (26.4)	72 (30.6)	36 (15.3)	3.26	1.174	ปานกลาง
10. ฉันไม่สนใจเรื่องราวของคนอื่น*	24 (10.2)	47 (20.0)	76 (32.3)	42 (17.9)	46 (19.6)	3.17	1.245	ปานกลาง
11. ฉันรู้สึกว่ครอบครัวของฉันไม่มีความไว้วางใจในตัวฉัน*	32 (13.6)	65 (27.7)	38 (16.2)	36 (15.3)	64 (27.2)	3.15	1.432	ปานกลาง
12. ฉันเป็นคนซื่อ	30 (12.8)	55 (23.4)	85 (36.2)	44 (18.7)	21 (8.9)	3.12	1.131	ปานกลาง
13. ฉันเป็นคนไม่เอาจริง*	25 (10.6)	62 (26.4)	77 (32.8)	39 (16.6)	32 (13.6)	2.96	1.185	ปานกลาง
14. ฉันเป็นคนมีเสน่ห์	21 (8.9)	39 (16.6)	95 (40.4)	53 (22.6)	27 (11.5)	2.89	1.096	ปานกลาง
15. ฉันเป็นคนที่ไม่สำคัญอะไรนัก*	34 (14.5)	62 (26.4)	76 (32.3)	43 (18.3)	20 (8.5)	2.80	1.154	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.38	0.520	ปานกลาง

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.4.6 พบว่าอัตมโนทัศน์ด้านความเป็นเอกลักษณ์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวม 3.38 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านความเป็นเอกลักษณ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านความเป็นเอกลักษณ์ในระดับสูง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันพอใจในความสัมพันธ์ในครอบครัว ($\bar{X}=4.06$) รองลงมา คือ ฉันสามารถควบคุมตนเองได้ดี ($\bar{X}=3.91$) และฉันเป็นที่รู้จักในหมู่เพื่อน ($\bar{X}=3.78$)

และจากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนอัตมโนทัศน์ด้านความเป็นเอกลักษณ์ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันปฏิบัติตัวดีต่อพ่อแม่เสมอ ($\bar{X}=3.64$) รองลงมา คือ ฉันเกลียดและเบื่อหน่ายทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ ($\bar{X}=3.62$) ฉันเป็นคนที่มีความเกลียดชังผู้อื่น ($\bar{X}=3.52$) ฉันเป็นคนที่ไม่มีศีลธรรมจรรยา ($\bar{X}=3.41$) ฉันดูแลตนเองให้มองดูสวย/หล่อ ($\bar{X}=3.37$) ฉันเป็นคนที่ไม่มีดีมันในศีลห้า ($\bar{X}=3.26$) ฉันไม่สนใจเรื่องราวของคนอื่น ($\bar{X}=3.17$) ฉันรู้สึกว่าการคบหาของฉันไม่มีความไว้วางใจในตัวฉัน ($\bar{X}=3.15$) ฉันเป็นคนขี้อ ($\bar{X}=3.12$) ฉันเป็นคนไม่เอาจริง ($\bar{X}=2.96$) ฉันเป็นคนมีเสน่ห์ ($\bar{X}=2.89$) และฉันเป็นคนที่ไม่สำคัญอะไรนัก ($\bar{X}=2.80$)

ตารางที่ 4.4.7

อัตมโนทัศน์ด้านความพึงพอใจในตนเองของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่าง

การสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของ

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย			
1. ฉันเชื่อในคำสอนของศาสนา	75 (31.9)	86 (36.6)	62 (26.4)	8 (3.4)	4 (1.7)	3.94	0.934	สูง
2. ฉันมีครอบครัวที่พร้อมจะช่วยเหลือฉันเสมอเมื่อฉันมีปัญหา	78 (33.2)	83 (35.3)	47 (20.0)	19 (8.1)	8 (3.4)	3.87	1.072	สูง
3. ฉันพอใจในตัวฉันเองดังที่เป็นอยู่ขณะนี้	82 (34.9)	75 (31.9)	53 (22.6)	16 (6.8)	9 (3.8)	3.87	1.086	สูง
4. ฉันไม่อ้วนหรือผอมเกินไป	77 (32.8)	77 (32.8)	59 (25.1)	14 (6.0)	8 (3.4)	3.86	1.052	สูง
5. ฉันสามารถดูแลตัวเองได้เสมอ ไม่ว่า จะอยู่ในสถานการณ์ใด ๆ ก็ตาม	66 (28.1)	91 (38.7)	57 (24.3)	13 (5.5)	8 (3.4)	3.83	1.012	สูง
6. ฉันพอใจในรูปร่างลักษณะของฉัน	68 (28.9)	80 (34.0)	58 (24.7)	20 (8.5)	9 (3.8)	3.76	1.080	สูง
7. การวางตัวของฉันต่อคนอื่นเป็นที่น่าพอใจแล้ว	40 (17.0)	85 (36.2)	90 (38.3)	16 (6.8)	4 (1.7)	3.60	0.907	ปานกลาง

ตารางที่ 4.4.7 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอสมควร	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย			
8. ฉันพอใจในความประพฤติที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมของฉัน	26 (11.1)	70 (29.8)	94 (40.0)	32 (13.6)	13 (5.5)	3.27	1.014	ปานกลาง
9. นอกจากกลุ่มเพื่อนของฉันแล้ว คนอื่น ๆ ล้วนแต่ไม่สนใจและไม่ยอมรับฉัน*	27 (11.5)	48 (20.4)	63 (26.8)	47 (20.0)	50 (21.3)	3.19	1.298	ปานกลาง
10. ฉันรู้สึกที่ไม่มีความสุขสบาย*	30 (12.8)	53 (22.6)	78 (33.2)	38 (16.2)	36 (15.3)	2.99	1.232	ปานกลาง
11. ฉันไม่เก่งทางด้านการพบปะพูดคุยกับคนอื่นเลย*	29 (12.3)	59 (25.1)	81 (34.5)	31 (13.2)	35 (14.9)	2.93	1.214	ปานกลาง
12. ฉันคิดมากต่อสิ่งที่ครอบครัวยุติของฉันพูดเสมอ*	27 (11.5)	62 (26.4)	78 (33.2)	41 (17.4)	27 (11.5)	2.91	1.164	ปานกลาง
13. ฉันควรรักครอบครัวของฉันให้มากกว่าที่เป็นอยู่*	76 (32.3)	55 (23.4)	48 (20.4)	26 (11.1)	30 (12.8)	2.49	1.375	ปานกลาง
14. ฉันอยากให้ผู้อื่นไว้วางใจฉันให้มากกว่าที่เป็นอยู่ตอนนี้*	52 (22.1)	80 (34.0)	64 (27.2)	23 (9.8)	16 (6.8)	2.45	1.140	ปานกลาง

ตารางที่ 4.4.7 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย			
15. ฉันอยากให้ตัวฉันเป็นคนที่ไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ มากกว่านี้*	69 (29.4)	59 (25.1)	62 (26.4)	25 (10.6)	20 (8.5)	2.44	1.250	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.29	0.354	ปานกลาง

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.4.7 พบว่าอัตมโนทัศน์ด้านความพึงพอใจในตนเองของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีค่าเฉลี่ยรวม 3.29 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านความพึงพอใจในตนเองโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านความพึงพอใจในตนเองในระดับสูง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันเชื่อในคำสอนของศาสนา ($\bar{X}=3.94$) รองลงมา คือ ฉันมีครอบครัวที่พร้อมจะช่วยเหลือฉันเสมอเมื่อฉันมีปัญหา ($\bar{X}=3.87$) ฉันพอใจในตัวฉันเองดังที่เป็นอยู่ขณะนี้ ($\bar{X}=3.87$) ฉันไม่อ้วนหรือผอมเกินไป ($\bar{X}=3.86$) ฉันสามารถดูแลตัวเองได้เสมอ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด ๆ ก็ตาม ($\bar{X}=3.83$) และฉันพอใจรูปร่างลักษณะของฉัน ($\bar{X}=3.76$)

โดยมีเด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านครอบครัวในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ การวางตัวของฉันต่อคนอื่นเป็นที่น่าพอใจแล้ว ($\bar{X}=3.60$) รองลงมา คือ ฉันพอใจในความประพฤติที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมของฉัน ($\bar{X}=3.27$) นอกจากกลุ่มเพื่อนของฉันแล้ว คนอื่น ๆ ล้วนแต่ไม่สนใจและไม่ยอมรับฉัน ($\bar{X}=3.19$) ฉันรู้สึกว่าจะไม่มีความสุขสบาย ($\bar{X}=2.99$) ฉันไม่เก่งทางด้านการพบปะพูดคุยกับคนอื่นเลย ($\bar{X}=2.93$) ฉันคิดมากต่อสิ่งที่

ครอบครัวของฉันพูดเสมอ ($\bar{X}=2.91$) ฉันควรรักครอบครัวของฉันให้มากกว่าที่เป็นอยู่
 นี้ ($\bar{X}=2.49$) ฉันอยากให้ผู้อื่นไว้วางใจฉันให้มากกว่าที่เป็นอยู่ตอนนี้ ($\bar{X}=2.45$) และฉันอยากให้ตัว
 ฉันเป็นคนที่ไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ มากกว่านี้ ($\bar{X}=2.44$)

2. อัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของ ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 4.4.8

อัตมโนทัศน์ด้านร่างกายของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียม
 ความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปล ผล
	จริง ที่สุด	ส่วน ใหญ่ จริง	จริงพอ ประ มาณ	จริง เพียง เล็กน้อย	ไม่จริง เลย			
1. ฉันไม่อ้วนหรือผอม เกินไป	34 (34.0)	36 (36.0)	20 (20.0)	6 (6.0)	4 (4.0)	3.90	1.068	สูง
2. ฉันพอในรูปร่าง ลักษณะของฉัน	22 (22.0)	44 (44.0)	21 (21.0)	12 (12.0)	1 (1.0)	3.74	0.970	สูง
3. ฉันเป็นคนไม่เอา จริง*	4 (4.0)	5 (5.0)	30 (30.0)	43 (43.0)	18 (18.0)	3.66	0.966	ปาน กลาง
4. ฉันมักจะไม่เจ็บป่วย	9 (9.0)	40 (40.0)	40 (40.0)	7 (7.0)	4 (4.0)	3.43	0.902	ปาน กลาง
5. ฉันรู้สึกว่ามี ความสุขสบาย*	7 (7.0)	10 (10.0)	37 (37.0)	29 (29.0)	17 (17.0)	3.39	1.100	ปาน กลาง
6. ฉันดูแลตนเองให้ มองดูสวย/หล่อ	9 (9.0)	27 (27.0)	49 (49.0)	12 (12.0)	3 (3.0)	3.27	0.897	ปาน กลาง
7. ฉันน่าจะเป็นที่สนใจ ของเพศตรงข้าม มากขึ้นกว่านี้*	11 (11.0)	14 (14.0)	35 (35.0)	21 (21.0)	19 (19.0)	3.23	1.230	ปาน กลาง

ตารางที่ 4.4.8 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอสมควร	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย			
8. ฉันเป็นคนมีเสน่ห์	9 (9.0)	7 (7.0)	41 (41.0)	32 (32.0)	11 (11.0)	2.71	1.057	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.42	0.384	ปานกลาง

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.4.8 พบว่าอัตมโนทัศน์ด้านร่างกายของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย มีค่าเฉลี่ยรวม 3.42 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านร่างกายในระดับสูงเพียงสองประเด็น โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันไม่อ้วนหรือผอมเกินไป ($\bar{X}=3.90$) รองลงมา คือ ฉันพอในรูปร่างลักษณะของฉัน ($\bar{X}=3.74$)

และจากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านร่างกายในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันเป็นคนไม่เอาจริง ($\bar{X}=3.66$) รองลงมา คือ ฉันมักจะไม่เจ็บป่วย ($\bar{X}=3.43$) ฉันรู้สึกที่ไม่มีมีความสุขสบาย ($\bar{X}=3.39$) ฉันดูแลตนเองให้มองดูสวย/หล่อ ($\bar{X}=3.27$) ฉันน่าจะเป็นที่สนใจของเพศตรงข้ามมากขึ้นกว่านี้ ($\bar{X}=3.23$) และฉันเป็นคนมีเสน่ห์ ($\bar{X}=2.71$)

ตารางที่ 4.4.9

อัตมโนทัศน์ด้านศีลธรรมจรรยาของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่าง
การเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและ
อบรมเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอสมควร	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย			
1. ฉันเป็นคนที่ไม่มีความผิด จรรยา*	-	7 (7.0)	28 (28.0)	33 (33.0)	32 (32.0)	3.90	0.937	สูง
2. ฉันเชื่อในคำสอนของศาสนา	25 (25.0)	30 (30.0)	36 (36.0)	8 (8.0)	1 (1.0)	3.70	0.969	สูง
3. ฉันเป็นคนที่ไม่ยึดมั่นในศีลห้า*	5 (5.0)	5 (5.0)	35 (35.0)	37 (37.0)	18 (18.0)	3.58	1.007	ปานกลาง
4. ฉันพอใจในความประพฤติที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมของฉัน	8 (8.0)	40 (40.0)	40 (40.0)	10 (10.0)	2 (2.0)	3.42	0.855	ปานกลาง
5. ฉันเป็นคนที่ดีคนหนึ่ง	8 (8.0)	24 (24.0)	50 (50.0)	15 (15.0)	3 (3.0)	3.19	0.895	ปานกลาง
6. ฉันไม่ควรพูดโกหกให้มากนัก*	18 (18.0)	19 (19.0)	27 (27.0)	28 (28.0)	8 (8.0)	2.89	1.230	ปานกลาง
7. ฉันเป็นคนซื่อ	3 (3.0)	21 (21.0)	44 (44.0)	17 (17.0)	15 (15.0)	2.80	1.035	ปานกลาง
8. ฉันอยากให้ผู้อื่นไว้วางใจฉันให้มากกว่าที่เป็นอยู่ตอนนี้*	18 (18.0)	38 (38.0)	37 (37.0)	5 (5.0)	2 (2.0)	2.35	0.903	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.23	0.362	ปานกลาง

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.4.9 พบว่าอัตมโนทัศน์ด้านศีลธรรมจรรยาของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย มีค่าเฉลี่ยรวม 3.23 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านศีลธรรมจรรยาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านศีลธรรมจรรยาในระดับสูงเพียงสองประเด็น โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันเป็นคนที่มีศีลธรรมจรรยา ($\bar{X}=3.90$) รองลงมา คือ ฉันเชื่อในคำสอนของศาสนา ($\bar{X}=3.70$)

และจากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนอัตมโนทัศน์ด้านศีลธรรมจรรยาในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันเป็นคนที่ไม่ยึดมั่นในศีลห้า ($\bar{X}=3.58$) รองลงมา คือ ฉันพอใจในความประพฤติที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมของฉัน ($\bar{X}=3.42$) ฉันเป็นคนที่ดีคนหนึ่ง ($\bar{X}=3.19$) ฉันไม่ควรพูดโกหกให้มากนัก ($\bar{X}=2.89$) ฉันเป็นคนซื่อ ($\bar{X}=2.80$) และฉันอยากให้ผู้อื่นไว้วางใจฉันให้มากกว่าที่เป็นอยู่ตอนนี้ ($\bar{X}=2.35$)

ตารางที่ 4.4.10

อัตมโนทัศน์ด้านส่วนตัวของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย			
1. ฉันเกลียดตัวเอง*	-	4 (4.0)	13 (13.0)	30 (30.0)	53 (53.0)	4.32	0.851	สูง
2. ฉันเป็นคนร่าเริง	51 (51.0)	28 (28.0)	16 (16.0)	4 (4.0)	1 (1.0)	4.24	0.933	สูง
3. ฉันเป็นคนที่มีแต่ความเกลียดชังผู้อื่น*	3 (3.0)	4 (4.0)	12 (12.0)	35 (35.0)	46 (46.0)	4.17	0.995	สูง

ตารางที่ 4.4.10 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย			
4. ฉันสามารถดูแลตัวเองได้เสมอ ไม่ว่า จะอยู่ในสถานการณ์ใด ๆ ก็ตาม	37 (37.0)	42 (42.0)	15 (15.0)	5 (5.0)	1 (1.0)	4.09	0.900	สูง
5. ฉันพอใจในตัวเองดังที่เป็นอยู่ขณะนี้	42 (42.0)	33 (33.0)	14 (14.0)	9 (9.0)	2 (2.0)	4.04	1.053	สูง
6. ฉันสามารถควบคุมตนเองได้ดี	32 (32.0)	34 (34.0)	27 (27.0)	6 (6.0)	1 (1.0)	3.90	0.959	สูง
7. ฉันเป็นคนที่ไม่สำคัญอะไรนัก*	9 (9.0)	22 (22.0)	45 (45.0)	17 (17.0)	7 (7.0)	2.91	1.016	ปานกลาง
8. ฉันอยากให้ตัวฉันเป็นคนที่ไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ มากกว่านี้*	33 (33.0)	32 (32.0)	18 (18.0)	14 (14.0)	3 (3.0)	2.22	1.142	ต่ำ
ค่าเฉลี่ยรวม						3.74	0.392	สูง

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.4.10 พบว่าอัตมโนทัศน์ด้านส่วนตัวของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย มีค่าเฉลี่ยรวม 3.74 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านส่วนตัวโดยรวมอยู่ในระดับสูง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านส่วนตัวในระดับสูง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันรักตัวฉันเอง ($\bar{X}=4.32$) รองลงมา คือ ฉันเป็นคนร่าเริง ($\bar{X}=4.24$) ฉันเป็นคนที่มีความรักให้ผู้อื่น ($\bar{X}=4.17$) ฉันสามารถดูแลตัวเองได้เสมอ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด ๆ ก็ตาม ($\bar{X}=4.09$) ฉันพอใจในตัวฉันเองดังที่เป็นอยู่ขณะนี้ ($\bar{X}=4.04$) และฉันสามารถควบคุมตนเองได้ดี ($\bar{X}=3.90$)

โดยมีเด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านส่วนตัวในระดับปานกลางเพียงประเด็นเดียว คือ ฉันเป็นคนที่ไม่สำคัญอะไรนัก ($\bar{X}=2.91$) และจากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านส่วนตัวในระดับต่ำ ในประเด็นของฉันอยากให้ตัวฉันเป็นคนที่ไม่อยมแพ้อะไรง่าย ๆ มากกว่านี้ ($\bar{X}=2.22$)

ตารางที่ 4.4.11

อัตมโนทัศน์ด้านครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่าง

การเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึก

และอบรมเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย			
1. ฉันมีครอบครัวที่พร้อมจะช่วยเหลือฉันเสมอเมื่อฉันมีปัญหา	55 (55.0)	30 (30.0)	13 (13.0)	2 (2.0)	-	4.38	0.789	สูง
2. ครอบครัวของฉันไม่ปรองดองกัน*	2 (2.0)	9 (9.0)	12 (12.0)	21 (21.0)	56 (56.0)	4.20	1.092	สูง
3. ฉันรู้สึกว่าการครอบครัวของฉันไม่มีความไว้วางใจในตัวฉัน*	4 (4.0)	5 (5.0)	15 (15.0)	23 (23.0)	53 (53.0)	4.16	1.108	สูง

ตารางที่ 4.4.11 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย			
4. ฉันพอใจในความสัมพันธ์ในครอบครัว	39 (39.0)	40 (40.0)	12 (12.0)	6 (6.0)	3 (3.0)	4.06	1.013	สูง
5. ฉันปฏิบัติตัวดีต่อพ่อแม่เสมอ	20 (20.0)	33 (33.0)	31 (31.0)	15 (15.0)	1 (1.0)	3.56	1.008	ปานกลาง
6. ฉันคิดมากต่อสิ่งที่ครอบครัวของฉันพูดเสมอ*	17 (17.0)	36 (36.0)	30 (30.0)	13 (13.0)	4 (4.0)	2.51	0.789	ปานกลาง
7. ฉันควรจะไว้วางใจครอบครัวของฉันให้มากกว่านี้*	46 (46.0)	32 (32.0)	12 (12.0)	5 (5.0)	5 (5.0)	1.91	1.111	ต่ำ
8. ฉันควรรักครอบครัวของฉันให้มากกว่าที่เป็นอยู่*	56 (56.0)	32 (32.0)	14 (14.0)	1 (1.0)	-	1.63	0.761	ต่ำ
ค่าเฉลี่ยรวม						3.30	0.501	ปานกลาง

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.4.11 พบว่าอัตมโนทัศน์ด้านครอบครัวของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย มีค่าเฉลี่ยรวม 3.30 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านศีลธรรมจรรยาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านครอบครัวในระดับสูง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันมีครอบครัวที่พร้อมจะช่วยเหลือ

ฉันเสมอเมื่อฉันมีปัญหา ($\bar{X}=4.38$) รองลงมา คือ ครอบครัวของฉันปรองดองกัน ($\bar{X}=4.20$) ฉันรู้สึกว่าการครอบครัวของฉันมีความไว้วางใจในตัวฉัน ($\bar{X}=4.16$) และฉันพอใจในความสัมพันธ์ในครอบครัว ($\bar{X}=4.06$)

โดยมีเด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านครอบครัวในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันปฏิบัติตัวดีต่อพ่อแม่เสมอ ($\bar{X}=3.56$) รองลงมา คือ ฉันคิดมากต่อสิ่งๆ ที่ครอบครัวของฉันพูดเสมอ ($\bar{X}=2.51$)

และจากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนอัตมโนทัศน์ด้านครอบครัวในระดับต่ำ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันควรจะไว้วางใจครอบครัวของฉันให้มากกว่านี้ ($\bar{X}=1.91$) รองลงมา คือ ฉันควรรักครอบครัวของฉันให้มากกว่าที่เป็นอยู่ ($\bar{X}=1.63$)

ตารางที่ 4.4.12

อัตมโนทัศน์ด้านสังคมของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่าง

การเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึก

และอบรมเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย			
1. ฉันเป็นที่รู้จักในหมู่เพื่อน	35 (35.0)	48 (48.0)	14 (14.0)	3 (3.0)	-	4.15	0.770	สูง
2. นอกจากกลุ่มเพื่อนของฉันแล้ว คนอื่นๆ ล้วนแต่ไม่สนใจและไม่ยอมรับฉัน*	2 (2.0)	3 (3.0)	13 (13.0)	45 (45.0)	37 (37.0)	4.12	0.891	สูง
3. ฉันเกลียดและเบียดเบียนทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้*	1 (1.0)	6 (6.0)	19 (19.0)	36 (36.0)	38 (38.0)	4.04	0.953	สูง

ตารางที่ 4.4.12 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย			
4. ฉันไม่สนใจเรื่องราวของคนอื่น*	2 (2.0)	13 (13.0)	31 (31.0)	33 (33.0)	21 (21.0)	3.58	1.027	ปานกลาง
5. ฉันมักจะทักทายเพื่อนก่อน	15 (15.0)	36 (36.0)	38 (38.0)	10 (10.0)	1 (1.0)	3.54	0.904	ปานกลาง
6. การวางตัวของฉันต่อคนอื่นเป็นที่น่าพอใจแล้ว	13 (13.0)	34 (34.0)	43 (43.0)	9 (9.0)	1 (1.0)	3.49	0.870	ปานกลาง
7. ฉันไม่เก่งทางด้านการพบปะพูดคุยกับคนอื่นเลย*	9 (9.0)	18 (18.0)	41 (41.0)	19 (19.0)	13 (13.0)	3.09	1.120	ปานกลาง
8. ฉันควรที่จะเข้าสังคมให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่*	17 (17.0)	35 (35.0)	29 (29.0)	15 (15.0)	4 (4.0)	2.54	1.068	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.57	0.459	ปานกลาง

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.4.12 พบว่าอัตมโนทัศน์ด้านสังคมของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย มีค่าเฉลี่ยรวม 3.57 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านสังคมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านสังคมในระดับสูง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันเป็นที่รู้จักในหมู่เพื่อน ($\bar{X}=4.15$)

รองลงมา คือ นอกจากกลุ่มเพื่อนของฉันแล้ว คนอื่น ๆ ก็มักสนใจและไม่ยอมรับฉัน ($\bar{X}=4.12$) และฉันพอใจทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ ($\bar{X}=4.04$)

และจากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านสังคมในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันมักจะทักทายเพื่อนก่อน ($\bar{X}=3.54$) รองลงมา คือ ฉันไม่สนใจเรื่องราวของคนอื่น ($\bar{X}=3.58$) การวางตัวของฉันต่อคนอื่นเป็นที่น่าพอใจแล้ว ($\bar{X}=3.49$) ฉันไม่เก่งทางด้านการพบปะพูดคุยกับคนอื่นเลย ($\bar{X}=3.09$) และฉันควรที่จะเข้าสังคมให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ ($\bar{X}=2.54$)

ตารางที่ 4.4.13

อัตมโนทัศน์ด้านความเป็นเอกลักษณ์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่
ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึก
และอบรมเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอสมควร	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย			
1. ฉันเป็นคนที่มีแต่ความเกลียดชังผู้อื่น*	3 (3.0)	4 (4.0)	12 (12.0)	35 (35.0)	46 (46.0)	4.17	0.995	สูง
2. ฉันรู้สึกว้าวนครวญของฉันไม่มีความไว้วางใจในตัวเอง*	4 (4.0)	5 (5.0)	15 (15.0)	23 (23.0)	53 (53.0)	4.16	1.108	สูง
3. ฉันเป็นที่รู้จักในหมู่เพื่อน	35 (35.0)	48 (48.0)	14 (14.0)	3 (3.0)	-	4.15	0.770	สูง
4. ฉันพอใจในความสัมพันธ์ในครอบครัว	39 (39.0)	40 (40.0)	12 (12.0)	6 (6.0)	3 (3.0)	4.06	1.013	สูง
5. ฉันเกลียดและเบื่อหน่ายทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้*	1 (1.0)	6 (6.0)	19 (19.0)	36 (36.0)	38 (38.0)	4.04	0.953	สูง

ตารางที่ 4.4.13 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย			
6. ฉันเป็นคนที่ไม่มีความดีธรรม จรรยา*	-	7 (7.0)	28 (28.0)	33 (33.0)	32 (32.0)	3.90	0.937	สูง
7. ฉันสามารถควบคุมตนเองได้ดี	32 (32.0)	34 (34.0)	27 (27.0)	6 (6.0)	1 (1.0)	3.90	0.959	สูง
8. ฉันเป็นคนไม่เอาจริง*	4 (4.0)	5 (5.0)	30 (30.0)	43 (43.0)	18 (18.0)	3.66	0.966	ปานกลาง
9. ฉันเป็นคนที่ไม่ยึดมั่นในศีลห้า*	5 (5.0)	5 (5.0)	35 (35.0)	37 (37.0)	18 (18.0)	3.58	1.007	ปานกลาง
10. ฉันไม่สนใจเรื่องราวของคนอื่น*	2 (2.0)	13 (13.0)	31 (31.0)	33 (33.0)	21 (21.0)	3.58	1.027	ปานกลาง
11. ฉันปฏิบัติตัวดีต่อพ่อแม่เสมอ	20 (20.0)	33 (33.0)	31 (31.0)	15 (15.0)	1 (1.0)	3.56	1.008	ปานกลาง
12. ฉันดูแลตนเองให้มองดูสวย/หล่อ	9 (9.0)	27 (27.0)	49 (49.0)	12 (12.0)	3 (3.0)	3.27	0.897	ปานกลาง
13. ฉันเป็นคนที่ไม่สำคัญอะไรนัก*	9 (9.0)	22 (22.0)	45 (45.0)	17 (17.0)	7 (7.0)	2.91	1.016	ปานกลาง
14. ฉันเป็นคนขี้อ	3 (3.0)	21 (21.0)	44 (44.0)	17 (17.0)	15 (15.0)	2.80	1.035	ปานกลาง
15. ฉันเป็นคนมีเสน่ห์	9 (9.0)	7 (7.0)	41 (41.0)	32 (32.0)	11 (11.0)	2.71	1.057	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.63	0.374	ปานกลาง

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.4.13 พบว่าอัตมโนทัศน์ด้านความเป็นเอกลักษณ์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย มีค่าเฉลี่ยรวม 3.63 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านความเป็นเอกลักษณ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านความเป็นเอกลักษณ์ในระดับสูง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันเป็นคนที่มีความรักให้ผู้อื่น ($\bar{X}=4.17$) รองลงมา คือ ฉันรู้สึกว่าครอบครัวของฉันมีความไว้วางใจในตัวฉัน ($\bar{X}=4.16$) ฉันเป็นที่รู้จักในหมู่เพื่อน ($\bar{X}=4.15$) ฉันพอใจในความสัมพันธ์ในครอบครัว ($\bar{X}=4.06$) ฉันชอบและไม่รู้สึกเบื่อหน่ายต่อทุกสิ่งทุกอย่างในโลกนี้ ($\bar{X}=4.04$) ฉันเป็นคนที่มีศีลธรรมจรรยา ($\bar{X}=3.90$) ฉันสามารถควบคุมตนเองได้ดี ($\bar{X}=3.90$)

และจากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนอัตมโนทัศน์ด้านความเป็นเอกลักษณ์ในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันเป็นคนไม่เอาจริง ($\bar{X}=3.66$) รองลงมา คือ ฉันเป็นคนที่ไม่ยึดมั่นในศีลห้า ($\bar{X}=3.58$) ฉันไม่สนใจเรื่องราวของคนอื่น ($\bar{X}=3.58$) ฉันปฏิบัติตัวดีต่อพ่อแม่เสมอ ($\bar{X}=3.56$) ฉันดูแลตนเองให้มองดูสวย/หล่อ ($\bar{X}=3.27$) ฉันเป็นคนที่ไม่สำคัญอะไรนัก ($\bar{X}=2.91$) ฉันเป็นคนซื่อ ($\bar{X}=2.80$) และ ฉันเป็นคนมีเสน่ห์ ($\bar{X}=2.71$)

ตารางที่ 4.4.14

อัตมโนทัศน์ด้านความพึงพอใจในตนเองของเด็กและเยาวชน

ที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของ

ศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย			
1. ฉันมีครอบครัวที่พร้อมจะช่วยเหลือฉันเสมอเมื่อฉันมีปัญหา	55 (55.0)	30 (30.0)	13 (13.0)	2 (2.0)	-	4.38	0.789	สูง
2. นอกจากกลุ่มเพื่อนของฉันแล้ว คนอื่น ๆ ล้วนแต่ไม่สนใจและไม่ยอมรับฉัน*	2 (2.0)	3 (3.0)	13 (13.0)	45 (45.0)	37 (37.0)	4.12	0.891	สูง
3. ฉันสามารถดูแลตัวเองได้เสมอ ไม่ว่า จะอยู่ในสถานการณ์ใด ๆ ก็ตาม	37 (37.0)	42 (42.0)	15 (15.0)	5 (5.0)	1 (1.0)	4.09	0.900	สูง
4. ฉันพอใจในตัวฉันเองดังที่เป็นอยู่ขณะนี้	42 (42.0)	33 (33.0)	14 (14.0)	9 (9.0)	2 (2.0)	4.04	1.053	สูง
5. ฉันไม่ขี้แวนหรือผอมเกินไป	34 (34.0)	36 (36.0)	20 (20.0)	6 (6.0)	4 (4.0)	3.90	1.068	สูง
6. ฉันพอในรูปร่างลักษณะของฉัน	22 (22.0)	44 (44.0)	21 (21.0)	12 (12.0)	1 (1.0)	3.74	0.970	สูง

ตารางที่ 4.4.14 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย			
7. ฉันเชื่อในคำสอนของศาสนา	25 (25.0)	30 (30.0)	36 (36.0)	8 (8.0)	1 (1.0)	3.70	0.969	สูง
8. การวางตัวของฉันต่อคนอื่นเป็นที่น่าพอใจแล้ว	13 (13.0)	34 (34.0)	43 (43.0)	9 (9.0)	1 (1.0)	3.49	0.870	ปานกลาง
9. ฉันพอใจในความประพฤติที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมของฉัน	8 (8.0)	40 (40.0)	40 (40.0)	10 (10.0)	2 (2.0)	3.42	0.855	ปานกลาง
10. ฉันรู้สึกว่ามีความสุขสบาย*	7 (7.0)	10 (10.0)	37 (37.0)	29 (29.0)	17 (17.0)	3.39	1.100	ปานกลาง
11. ฉันไม่เก่งทางด้าน การพบปะพูดคุยกับคนอื่นเลย*	9 (9.0)	18 (18.0)	41 (41.0)	19 (19.0)	13 (13.0)	3.09	1.120	ปานกลาง
12. ฉันคิดมากต่อสิ่งที่ครอบครัวยุติของฉันพูดเสมอ*	17 (17.0)	36 (36.0)	30 (30.0)	13 (13.0)	4 (4.0)	2.51	0.789	ปานกลาง
13. ฉันอยากให้ผู้อื่นไว้ใจฉันให้มากกว่าที่เป็นอยู่ตอนนี้*	18 (18.0)	38 (38.0)	37 (37.0)	5 (5.0)	2 (2.0)	2.35	0.903	ปานกลาง

ตารางที่ 4.4.14 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	จริงที่สุด	ส่วนใหญ่จริง	จริงพอประมาณ	จริงเพียงเล็กน้อย	ไม่จริงเลย			
14. ฉันอยากให้ตัวฉันเป็นคนที่ไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ มากกว่านี้*	33 (33.0)	32 (32.0)	18 (18.0)	14 (14.0)	3 (3.0)	2.22	1.142	ต่ำ
15. ฉันควรรักครอบครัวของฉันให้มากกว่าที่เป็นอยู่*	56 (56.0)	32 (32.0)	14 (14.0)	1 (1.0)	-	1.63	0.761	ต่ำ
ค่าเฉลี่ยรวม						3.34	0.302	ปานกลาง

* ข้อคำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 4.4.14 พบว่าอัตมโนทัศน์ด้านความพึงพอใจในตนเองของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย มีค่าเฉลี่ยรวม 3.34 กล่าวคือ เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านความพึงพอใจในตนเองโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาในรายละเอียดแต่ละข้อคำถามพบว่า เด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านความพึงพอใจในตนเองในระดับสูง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันมีครอบครัวที่พร้อมจะช่วยเหลือฉันเสมอเมื่อฉันมีปัญหา ($\bar{X}=4.38$) รองลงมา คือ นอกจากกลุ่มเพื่อนของฉันแล้วคนอื่น ๆ ก็มักสนใจและยอมรับฉัน ($\bar{X}=4.12$) ฉันสามารถดูแลตัวเองได้เสมอ ไม่ว่าจะอยู่ในสถานการณ์ใด ๆ ก็ตาม ($\bar{X}=4.09$) ฉันพอใจในตัวฉันเองดังที่เป็นอยู่ขณะนี้ ($\bar{X}=4.04$) ฉันไม่อ้วนหรือผอมเกินไป ($\bar{X}=3.90$) ฉันพอในรูปร่างลักษณะของฉัน ($\bar{X}=3.74$) และฉันเชื่อในคำสอนของศาสนา ($\bar{X}=3.70$)

โดยมีเด็กและเยาวชนมีอัตมโนทัศน์ด้านครอบครัวในระดับปานกลาง โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ การวางตัวของฉันต่อคนอื่นเป็นที่น่าพอใจแล้ว ($\bar{X}=3.49$) รองลงมา คือ

ฉันพอใจในความประพฤติที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรมของฉัน ($\bar{X}=3.42$) ฉันรู้สึกที่ไม่มี
ความสุขสบาย ($\bar{X}=3.39$) ฉันไม่เก่งทางด้าน การพบปะพูดคุยกับคนอื่นเลย ($\bar{X}=3.09$) ฉันคิด
มากต่อสิ่งที่ครอบครัวของฉันพูดเสมอ ($\bar{X}=2.51$) และฉันอยากให้ผู้อื่นไว้วางใจฉันให้มากกว่าที่
เป็นอยู่ตอนนี้ ($\bar{X}=2.35$)

และจากผลการศึกษาพบว่า เด็กและเยาวชนอัมมโนทัศน์ด้านความพึงพอใจใน
ตนเองในระดับต่ำ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ฉันอยากให้ตัวฉันเป็นคนที่ไม่ยอมแพ้อะไร
ง่าย ๆ มากกว่านี้ ($\bar{X}=2.22$) รองลงมา คือ ฉันควรรักครอบครัวของฉันให้มากกว่าที่เป็นอยู่
($\bar{X}=1.63$)

3. สรุปผลการศึกษาระดับอัมมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวน หรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจฯ และเด็กและเยาวชนที่อยู่ ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ตารางที่ 4.4.15

สรุปผลการศึกษาระดับอัมมโนทัศน์ของกลุ่มประชากร
ที่ใช้ในการศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม

อัมมโนทัศน์	เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการ สอบสวนหรือพิจารณาคดี		เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการ เตรียมความพร้อมก่อนปล่อย	
	$\bar{X}$	แปลผล	$\bar{X}$	แปลผล
ด้านส่วนตัว	3.48	ปานกลาง	3.74	สูง
ด้านความเป็นเอกลักษณ์	3.38	ปานกลาง	3.63	ปานกลาง
ด้านร่างกาย	3.30	ปานกลาง	3.42	ปานกลาง
ด้านความพึงพอใจในตนเอง	3.29	ปานกลาง	3.34	ปานกลาง
ด้านสังคม	3.29	ปานกลาง	3.57	ปานกลาง
ด้านครอบครัว	3.25	ปานกลาง	3.30	ปานกลาง
ด้านศีลธรรมจรรยา	3.19	ปานกลาง	3.23	ปานกลาง
รวม	3.30	ปานกลาง	3.45	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.4.15 เมื่อพิจารณาถึงอัตมโนทัศน์ในแต่ละด้านของกลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม พบว่า เด็กและเยาวชนทั้ง 2 กลุ่ม มีอัตมโนทัศน์ด้านความเป็นเอกลักษณ์ ด้านร่างกาย ด้านครอบครัว ด้านความพึงพอใจในตนเอง ด้านสังคม ด้านศีลธรรมจรรยาและโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับอัตมโนทัศน์ด้านส่วนตัวนั้น เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจฯ มีอัตมโนทัศน์ด้านส่วนตัวอยู่ในระดับปานกลาง ในขณะที่เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีอัตมโนทัศน์ด้านส่วนตัวอยู่ในระดับสูง

ส่วนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน มีอัตมโนทัศน์ที่แตกต่างจากเด็กและเยาวชนที่ได้รับการฝึกอบรมและอยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 4.5.1

การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกับเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

อัตมโนทัศน์	เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดี (N=235)		เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย (N=100)		ค่า t.	ค่า P.
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
ด้านความเป็นเอกลักษณ์	3.38	0.520	3.63	0.374	-5.018	0.000*
ด้านส่วนตัว	3.48	0.522	3.74	0.392	-4.922	0.000*
ด้านสังคม	3.29	0.534	3.57	0.459	-4.580	0.000*
ด้านร่างกาย	3.30	0.474	3.42	0.384	-2.316	0.021*
ด้านความพึงพอใจในตนเอง	3.29	0.354	3.34	0.302	-1.205	0.259
ด้านศีลธรรมจรรยา	3.19	0.437	3.23	0.362	-0.843	0.400
ด้านครอบครัว	3.25	0.547	3.30	0.501	-0.804	0.422
รวม	3.30	0.335	3.45	0.261	-4.344	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$)

จากตารางที่ 4.5.1 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระหว่างอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กับเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน โดยการทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คำนวณหาค่า t (t-test) ผลการศึกษาพบว่า

เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจฯ และเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีอัตมโนทัศน์ด้านความเป็นเอกลักษณ์ ด้านส่วนตัว ด้านสังคม ด้านร่างกาย และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีค่าเฉลี่ยของอัตมโนทัศน์ในด้านต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้น สูงกว่าค่าเฉลี่ยของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจฯ ($\bar{X}=3.45$ และ $\bar{X}=3.30$ ตามลำดับ)

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมมีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

2.1 ปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมมีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 4.5.2
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมกับอัตมโนทัศน์ของ
เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดี
ในความควบคุมดูแลของสถานพินิจ
และคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ปัจจัยด้าน ครอบครัวและ สังคม	อัตมโนทัศน์ในแต่ละด้าน							
	ร่างกาย	ศีลธรรม จรรยา	ส่วนตัว	ครอบ ครัว	สังคม	ความเป็น เอกลักษณ์	ความ พึงพอใจ ในตนเอง	รวม
การอบรมเลี้ยงดู จากครอบครัว	.297*	.292*	.174*	.361*	.262*	.395*	.278*	.415*
สัมพันธภาพใน ครอบครัว	.249*	.258*	.150*	.396*	.221*	.392*	.184*	.384*
ความสัมพันธ์กับ เพื่อน	.319*	.190*	.280*	.054	.363*	.417*	.150*	.360*
สภาพแวดล้อมใน โรงเรียน	.244*	.342*	.273*	.203*	.260*	.447*	.141*	.393*
การรับรู้ข่าวสาร จากสื่อมวลชน	.016	.173*	.132*	.288*	.020	.130*	.172*	.191*
รวม	.339*	.363*	.292*	.373*	.339*	.530*	.260*	.512*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$)

จากตารางที่ 4.5.2 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมกับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนฯ โดยการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลการศึกษาพบว่า

การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว สัมพันธภาพในครอบครัว และสภาพแวดล้อมของโรงเรียน เป็นปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนในทุกด้าน เช่นเดียวกับปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมในภาพรวมที่มีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์

ของเด็กและเยาวชนในทุกด้านเช่นกัน โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวก กล่าวคือ เด็กและเยาวชนที่อยู่ในสภาพครอบครัวและสังคมที่ดีจะมีอัตมโนทัศน์ทุกด้านอยู่ในระดับสูง

2.2 ปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมมีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 4.5.3

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมกับอัตมโนทัศน์
ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อม
ก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน

ปัจจัยด้าน ครอบครัวและ สังคม	อัตมโนทัศน์ในแต่ละด้าน							
	ร่างกาย	ศีลธรรม จรรยา	ส่วนตัว	ครอบครัว	สังคม	ความเป็น เอกลักษณ์	ความ พึงพอใจ ในตนเอง	รวม
การอบรมเลี้ยงดู จากครอบครัว	.044	.135	.050	.325*	.289*	.317*	.147	.292*
สัมพันธภาพใน ครอบครัว	.162	.396*	.229*	.524*	.183	.505*	.302*	.492*
ความสัมพันธ์กับ เพื่อน	.153	.066	.089	.077	.296*	.267*	.107	.224*
สภาพแวดล้อมใน โรงเรียน	.051	.374*	.222*	.352*	.179	.380*	.111	.383*
การรับรู้ข่าวสาร จากสื่อมวลชน	.047	.282*	.034	.322*	.292*	.246*	.233*	.328*
รวม	.147	.396*	.207*	.498*	.360*	.535*	.278*	.533*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$)

จากตารางที่ 4.5.3 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวและสังคม กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน โดยการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลการศึกษาพบว่า

สัมพันธภาพในครอบครัว สภาพแวดล้อมในโรงเรียน และการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชนเป็นปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนในด้านต่าง ๆ ตั้งแต่ 5 ด้านขึ้นไป สำหรับปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมในภาพรวมเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนในทุกด้าน ยกเว้นอัตมโนทัศน์ด้านร่างกาย โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวก กล่าวคือ เด็กและเยาวชนที่อยู่ในสภาพครอบครัวและสังคมที่ดีจะมีอัตมโนทัศน์ในด้านต่าง ๆ ในระดับสูง

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชนมีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

3.1 ปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ของสถานพินิจฯ มีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 4.5.4
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ กับ
อัตรามโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือ
พิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจ
และคุ้มครองเด็กและเยาวชน

ปัจจัยแวดล้อม ภายในศูนย์/ สถานแรกรับฯ	อัตรามโนทัศน์ในแต่ละด้าน							
	ร่างกาย	ศีลธรรม จรรยา	ส่วนตัว	ครอบครัว	สังคม	ความเป็น เอกลักษณ์	ความพึง พอใจใน ตนเอง	รวม
การจัดบริการ สังคมในด้าน ต่าง ๆ	.169*	.115	.073	.112	.034	.137*	.130*	.148*
การบังคับใช้ กฎระเบียบ	.297*	.227*	.277*	.247*	.238*	.295 *	.304*	.386*
การปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่	.311*	.285*	.306*	.235*	.283*	.433*	.234*	.417*
ความคิดเห็น เกี่ยวกับการแก้ไข ฟื้นฟูเบื้องต้น	.272*	.262*	.249*	.344*	.146*	.294*	.350*	.382*
รวม	.331*	.272*	.283*	.295*	.218*	.366*	.319*	.418*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$)

จากตารางที่ 4.5.4 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กับอัตรามโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน โดยการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลการศึกษาพบว่า

การบังคับใช้กฎระเบียบ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขฟื้นฟูเบื้องต้น เป็นปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ที่มีความสัมพันธ์กับอัตรามโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนในทุกด้าน เช่นเดียวกับปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ในภาพรวม

ที่มีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนในทุกด้าน โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวก กล่าวคือ เด็กและเยาวชนที่เห็นด้วยกับสภาพแวดล้อม ภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ หรือเห็นว่า สภาพแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ มีความเหมาะสมนั้น จะมีอัตมโนทัศน์ทุกด้านในระดับสูง

3.2 ปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ตารางที่ 4.5.5

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ กับ

อัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียม

ความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและ

อบรมเด็กและเยาวชน

ปัจจัยแวดล้อม ภายในศูนย์ฝึก และอบรมฯ	อัตมโนทัศน์ในแต่ละด้าน							
	ร่างกาย	ศีลธรรม จรรยา	ส่วนตัว	ครอบครัว	สังคม	ความเป็น เอกลักษณ์	ความ พึงพอใจ ในตนเอง	รวม
ความคิดเห็นต่อ การฝึกอบรม	.162	.088	.107	.177	.174	.320*	.044	.210*
ผลการฝึกอบรมที่ ส่งผลต่อเด็กและ เยาวชน	.140	.111	.082	.111	.235*	.259*	.044	.221*
การปฏิบัติงานของ เจ้าหน้าที่	.217*	.200*	.350*	.252*	.265*	.294*	.343*	.414*
ปัญหาหรือ ข้อขัดข้องที่เกิดขึ้น	-.063	-.208*	-.255*	-.405*	-.392*	-.216*	-.333*	-.446*
รวม	.197	.216*	.285*	.320*	.377*	.369*	.282*	.458*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($P < 0.05$)

จากตารางที่ 4.5.5 การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย

ของศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน โดยการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ผลการศึกษาพบว่า

การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนในทุกด้าน โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวก กล่าวคือ เด็กและเยาวชนที่มีความเห็นด้วยกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่หรือได้รับการปฏิบัติจากเจ้าหน้าที่ที่เหมาะสมจะมีอัตมโนทัศน์ในทุกด้านในระดับสูง ในขณะที่ปัญหาหรือข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นในระหว่างการฝึกอบรม และปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ในภาพรวม มีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ในทุกด้าน ยกเว้นอัตมโนทัศน์ด้านร่างกาย สำหรับปัญหาหรือข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นในระหว่างการฝึกอบรมนั้นมีความสัมพันธ์ทางลบกับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชน กล่าวคือ เด็กและเยาวชนที่มีปัญหาหรือข้อขัดข้องเกิดขึ้นในระหว่างที่อยู่ภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จะมีอัตมโนทัศน์ในด้านต่าง ๆ ในระดับต่ำ ในขณะที่ปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ในภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชน หรือก็คือ เด็กและเยาวชนที่เห็นด้วยกับปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จะมีอัตมโนทัศน์ในด้านต่าง ๆ ในระดับสูง

ส่วนที่ 6 ผลการสัมภาษณ์

ผู้ศึกษาได้ทำการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดตามข้อคำถามและประเด็นต่าง ๆ ตามแบบสัมภาษณ์ที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเป็นกรอบแนวทางในการศึกษา โดยได้สัมภาษณ์เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดจำนวน 6 คน ซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จำนวน 3 คน และเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ จำนวน 3 คน ทั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ทำการสรุปข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์รายบุคคลเป็น 3 ประเด็น ดังนี้

1. สภาพครอบครัวและสังคมก่อนเข้าสู่ศูนย์/สถานแรกรับ หรือศูนย์ฝึกและอบรมฯ
2. สภาพแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ หรือสภาพแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ
3. ความรู้สึกที่มีต่อตนเองหรืออัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชน

จากการสัมภาษณ์เด็กและเยาวชนที่ใช้ในการศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม จำนวน 6 ราย โดยการสอบถามข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ อายุ ฐานความผิด ระดับการศึกษา และจำนวนครั้งที่ถูกจับกุมพบว่า คำตอบที่ผู้ศึกษาได้รับจากกลุ่มตัวอย่างมีส่วนที่เหมือนกันและแตกต่างกัน ดังนี้

ตารางที่ 4.6.1
ข้อมูลพื้นฐานของเด็กและเยาวชนกลุ่มตัวอย่าง

กรณีศึกษา	เพศ	อายุ	ระดับ การศึกษา	ฐาน ความผิด	จำนวน ครั้งที่ถูก จับกุม	ศูนย์/สถานแรกรับฯ หรือศูนย์ฝึกและ อบรมฯ
1	ชาย	17 ปี	ประถมศึกษา ปีที่ 6	เสพ ยาเสพติด	2	ศูนย์แรกรับฯบ้าน เมตตา
2	ชาย	16 ปี	ประถมศึกษา ปีที่ 6	ทำร้าย ร่างกาย	1	ศูนย์แรกรับฯบ้าน เมตตา
3	หญิง	17 ปี	ปวช. ปี 2	จำหน่าย ยาเสพติด	1	สถานแรกรับฯ บ้านปราณี
4	ชาย	18 ปี	มัธยมศึกษา ปีที่ 2	เสพ ยาเสพติด	3	ศูนย์ฝึกและอบรมฯ บ้านกรุณา
5	ชาย	20 ปี	มัธยมศึกษา ปีที่ 4	พวาก ผู้เยาว์	1	ศูนย์ฝึกและอบรมฯ บ้านกรุณา
6	หญิง	15 ปี	ประถมศึกษา ปีที่ 6	จำหน่าย ยาเสพติด	2	ศูนย์ฝึกและอบรมฯ บ้านปราณี

จากตารางที่ 4.6.1 แสดงให้เห็นว่าเด็กและเยาวชนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 4 คน และเพศหญิง จำนวน 2 คน โดยกลุ่มตัวอย่างอายุ 17 ปี จำนวน 2 คน อายุ 15 ปี อายุ 16 ปี อายุ 18 ปี และอายุ 20 ปี ในจำนวนเท่ากัน คือ 1 คน สำหรับระดับการศึกษาสูงสุดก่อนถูกจับกุมนั้น กลุ่มตัวอย่างมีระดับการศึกษาสูงสุดในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 3 คน ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 และระดับ ปวช. ปี 2 ในจำนวนเท่ากัน คือ 1 คน นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด จำนวน 4 คน กระทำผิดฐานทำร้ายร่างกาย และพวากผู้เยาว์ ในจำนวนเท่ากัน คือ 1 คน โดยกลุ่มตัวอย่างถูกจับกุมดำเนินคดีเป็นครั้งแรก จำนวน 3 คน ถูกจับกุมดำเนินคดี 2 ครั้ง จำนวน 2 คน และถูกจับกุมดำเนินคดี 3 ครั้ง จำนวน 1 คน

กรณีศึกษาที่ 1 บอล (นามสมมติ)

สภาพครอบครัวและสังคมก่อนเข้าสู่ศูนย์/สถานแรกรับฯ

การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว พบว่า บอลอยู่กับแม่และพี่ชายอีก 1 คน ถ้าบอลอยู่บ้านมักจะช่วยแม่ขายของ แม่ของบอลไม่ได้บังคับบอลแต่ก็ไม่ได้ตามใจในทุกเรื่อง ถ้าทำอะไรไม่ดี แม่รู้แม่ก็จะตักเตือน โดยส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องยาเสพติด แต่บอลมักจะดื้อและไม่ยอมฟัง เรื่องเรียนแม่ก็จะบอกบ้างเป็นบางครั้ง เวลาที่บอลทำตัวดี แม่จะชมบ้าง แม่รับฟังความคิดเห็นของบอล ถ้ามีปัญหาบอลจะปรึกษาแม่ แต่บางเรื่องก็ไม่กล้าคุยด้วย บางเรื่องที่ไม่ได้คุยกับแม่ก็จะคุยกับเพื่อน แม่ไม่ได้คาดหวังให้บอลเป็นหรือทำอะไรเป็นพิเศษ เพียงแค่อยากให้บอลเลิกเสพยาอย่างเดียว ตอนถูกจับที่บ้านไม่ได้ว่าอะไรรุนแรง และให้กำลังใจ บอกว่าไม่ต้องกลัว จะมาเยี่ยมบ่อย ๆ

บอลเล่าเกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัวว่าบอลใกล้ชิดกับแม่ เจอกับแม่ทุกวัน แต่เวลาที่คุยกันไม่นานมากนัก บอลเคยออกไปเที่ยวและกินข้าวนอกบ้านกับแม่บ้าง แต่นาน ๆ ครั้ง ส่วนใหญ่ถ้าไปเที่ยวก็จะไปเที่ยวทะเล หรือไม่ก็จะไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า บอลยังบอกอีกว่า บางเรื่องแม่ก็ใจดี แต่บางเรื่อง เช่น เรื่องเพื่อน เรื่องยาเสพติด กลับบ้านดึก แม่ก็จะบ่นและดุบ้าง เรื่องที่แม่บอกบอลจะทำตามบ้าง บางเรื่องก็จะไม่ทำ บอลไม่เคยทะเลาะกับแม่ แต่ในบางครั้งที่ขัดแย้งกันก็จะมีการพูดสวนกลับหรือเถียงโต้ตอบบ้างแต่ไม่รุนแรง

สำหรับความสัมพันธ์กับเพื่อนนั้น บอลเล่าว่าตนเองมีเพื่อนจำนวนมาก เพื่อนในกลุ่มมีประมาณ 6-7 คน ส่วนใหญ่เป็นผู้ชาย เป็นเพื่อนแถวบ้านและเป็นรุ่นเดียวกัน บอลกับเพื่อนสนิทสามารถคุยกันทุกเรื่อง ทั้งเรื่องที่บ้าน เรื่องแฟน เรื่องยาเสพติด บอลมักสบายใจเสมอเวลาอยู่กับเพื่อน บอลใช้เวลาอยู่กับเพื่อนทุกวัน ส่วนใหญ่จะไปเที่ยวห้างสรรพสินค้า หรือไม่ก็จะนั่งจับกลุ่มกันอยู่แถวบ้าน ในตอนกลางคืนก็จะขี่รถจักรยานยนต์ไปกับกลุ่มเพื่อน บางทีก็จะไปเที่ยวกลางคืน โดยบอลไม่ค่อยมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อน ไม่เคยทะเลาะกัน

บอลเรียนจบประถมศึกษาปีที่ 6 จากนั้นก็ไม่ได้เรียนต่อ โดยบอลให้เหตุผลว่าตนเองไม่อยากไปเรียน สำหรับครูที่โรงเรียนนั้นบอลบอกว่าเคยถูกดูและโดนตี เนื่องจากโดดเรียนมาสาย แต่งตัวผิดระเบียบ บอลเล่าว่าตนเองไม่เคยปรึกษาปัญหาหรือขอคำแนะนำจากครู

บอลชอบดูรายการท่องเที่ยว เพราะดูแล้วเพลิดเพลิน เห็นแล้วอยากไปเที่ยว บางทีบางแห่งก็ไม่เคยเห็น เป็นการเปิดโลกให้กว้างขึ้น บอลบอกว่าเขาไม่ชอบดูละคร ชาวาก็ดูบ้างแต่ไม่ได้สนใจอะไรเป็นพิเศษ เปิดมาเจอก็จะดู บอลไม่มีดารารหรือนักร้องที่ชอบ แต่เขาก็ชอบแพชั่นการแต่งตัวของนักร้องบางคน

สภาพแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ

บอเล่าว่ากิจกรรมที่บอได้ทำในระหว่างที่อยู่ภายในศูนย์/ศูนย์แรกรับฯ เป็นกิจกรรมที่ดีแล้ว ไม่มีอะไรที่อยากให้เพิ่มเติม กิจกรรมในแต่ละวันก็สามารถทำไปได้เรื่อย ๆ บอคิดว่าดีกว่าที่จะให้อยู่เฉย ๆ ไม่มีอะไรทำ แล้วจะคิดมากและเกิดความเครียด บอกล่าวถึงกฎระเบียบของที่นี่ว่ากฎระเบียบมีอยู่ค่อนข้างมาก การที่บอต้องทำตามจึงรู้สึกอึดอัด และไม่ชอบอยู่ที่นี่ แต่ถึงอย่างนั้นบอก็สามารถปฏิบัติตามได้ เพียงแต่ไม่ชอบถูกบังคับและทำตามมากกว่า สำหรับเพื่อนที่อยู่ภายในศูนย์แรกรับฯ คนอื่น ๆ ก็เข้ากันได้ ไม่มีปัญหาอะไร

ความรู้สึกที่มีต่อตนเองหรืออัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชน

บอคิดว่าตัวเองเป็นคนไม่ดีเกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยบอบอกว่าตนเองเป็นคนไม่ดี ทั้งขายยา เสพยา รู้ว่าไม่ดี แต่ไม่คิดว่าจะเลิกทำสิ่งเหล่านี้ เพราะคิดว่าตนเองเป็นแบบนี้ไม่รู้จะเปลี่ยนแปลงอย่างไร เมื่อเข้ามาอยู่ในศูนย์/ศูนย์แรกรับฯ บอคิดว่าดีเหมือนกันที่ตนเองไม่ต้องติดต่อกับโลกภายนอก อยู่กับตัวเองบ้าง ออกไปก็ไปติดยาขายยาเหมือนเดิมอีก

ตอนแรก ๆ ที่มาอยู่ที่นี่บอมักจะคิดถึงบ้าน ก็เลยคุยกับเพื่อนบ้าง เขียนจดหมายบ้าง ที่บ้านมาเยี่ยมอาทิตย์ละครั้ง ให้กำลังใจ ตอนแรกที่บ้านจะประกันตัว แต่บอไม่ให้ประกัน เพราะคิดว่าตัวเองอยู่ที่นี่ก็ดีแล้ว อาจจะมีดีขึ้น แต่ถ้าทนไม่ไหวก็คงให้ที่บ้านประกันตัวออกไป

บอคิดว่าตนเองเข้ากับคนอื่นได้ดี คุยได้ คุยเรื่องทั่ว ๆ ไป แต่คิดว่ามีคนที่อยู่ละแวกบ้าน ไม่สนใจ ไม่ชอบ โดยเฉพาะผู้ใหญ่แถวบ้านมักบอกลูกของเขาว่าอย่าคบกับบอ สำหรับภายในศูนย์แรกรับฯ แห่งนี้ บอเล่าว่าตนเองมีเพื่อนสนิทประมาณ 3-4 คน รู้จักกันข้างในนี้ และไม่เคยทะเลาะกัน

เมื่อสอบถามถึงความรู้สึกที่มีต่อครอบครัว บอบอกว่าเมื่อบออยู่กับที่บ้าน บอรู้สึกมีความสุข แต่ยังไม่พอใจกับสภาพครอบครัวที่เป็นอยู่ บออยากให้พ่อกลับมาอยู่ด้วยกัน เพราะบอบอกว่าตนเองสนิทกับพ่อมากกว่า แต่พ่อกับแม่แยกทางกัน และบออยู่กับแม่และพี่ชาย เขามักคิดถึงพ่อเสมอ

บอเคยทำกิจกรรมเกี่ยวกับศาสนา เช่น สวดมนต์ทุกเช้า นั่งสมาธิ บอสามารถทำได้นะ แต่บางวันก็เบื่อ ก่อนที่จะถูกจับบอไม่ค่อยได้ไปทำบุญหรือทำกิจกรรมทางศาสนาต่าง ๆ

สำหรับรูปร่างหน้าตาบอคิดว่าตนเองหน้าตาไม่ดีนัก ไม่รู้จะเปลี่ยนอะไร แต่ก็อยากหน้าตาดีกว่านี้ อยากรู้เหมือนกันว่าถ้าหน้าตาดี ๆ จะเป็นอย่างไร คนอื่นจะชอบบอมากขึ้นกว่าเดิม เพราะบอคิดว่าหน้าตามีผลต่อความชอบของคนอื่น แต่ในเมื่อเป็นไปไม่ได้บอก็พอใจตัวเองตอนนี้ คิดว่าแค่นี้ก็ดีแล้ว เมื่อมองตนเองรวม ๆ แล้วบอคิดว่าตัวเองเป็นคนหูหนวกง่าย โกรธง่ายหายเร็ว คุยไม่เก่ง และสนุกสนานเวลาอยู่กับเพื่อน ๆ

กรณีศึกษาที่ 2 ไข่ (นามสมมติ)

สภาพครอบครัวและสังคมก่อนเข้าสู่ศูนย์/สถานแรกรับฯ

ก่อนที่จะถูกจับกุมไข่อาศัยอยู่กับยายและป้า ไข่ไม่ได้อยู่กับพ่อและแม่ เนื่องจากพ่อแม่ของไข่หย่าร้างกันตั้งแต่ไข่อายุ 5 ปี พ่อของไข่ไปมีครอบครัวใหม่ ไข่จึงอยู่กับแม่ ยายและป้า แต่ต่อมาแม่ก็มีครอบครัวใหม่เช่นกัน จึงย้ายออกไป ยายและป้าไม่ค่อยเข้มงวด และมักจะตามใจ ไม่ค่อยจู้จี้หรือถามเรื่องราว ๆ ต่าง ๆ ของไข่มากนัก มีบางครั้งที่ยายสอนให้ไข่ทำตัวดี ๆ แต่ไข่ก็ไม่ค่อยทำตาม ยายอยากให้ไข่เรียนหนังสือ แต่ไข่ไม่เรียน โดยให้เหตุผลว่าตนเองเบื่อไม่อยากเรียน ถ้าบอกละไม่ทำตามที่ยายและป้าบอกก็ไม่ได้ถูกลงโทษอะไร แม้ว่าแม่ของบอกละจะย้ายออกไปแล้ว แต่บอกละจะเจอกับแม่ประมาณ 2 ครั้งต่อสัปดาห์ แม่บอกให้ทำตัวดีหลายเรื่อง ๆ ให้เลิกยุ่งกับเพื่อน เลิกรวมกันเป็นกลุ่มต๊องแก๊ง แต่ไข่เล่าว่าตนเองไม่เคยฟัง เกียงแม่อยู่เสมอ บอกละไม่เคยได้รับคำชมจากยาย ป้า และแม่ โดยปกติแล้วบอกละจะอยู่บ้านตอนดึก ๆ ตื่นมาอีกทีก็กลางวันแล้ว สักพักก็ออกจากบ้าน แล้วมีด ๆ ถึงเข้าบ้านเป็นแบบนี้ทุกวัน

สำหรับสัมพันธภาพในครอบครัวของไข่ ไข่เล่าว่าตั้งแต่แม่ย้ายออกไป ไข่คุยกับยายตลอด รักยายมากเพราะยายเลี้ยงมาตั้งแต่เด็ก ๆ ส่วนใหญ่ก็เลยปรึกษายาย คุยกับยายได้ทุกเรื่อง ยายจะให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ ไข่คิดว่ายายรักตนเองมาก (ไข่น้ำตาคลอเมื่อพูดถึงยาย) กับที่บ้านเองนาน ๆ ก็จะออกไปข้างนอกด้วยกันสักครั้ง ไปกินหมูกระทะด้วยกัน

ไข่รู้จักกับคนทั้งซอย ในกลุ่มของไข่จะมีประมาณ 10 คน แต่ไข่ไม่ได้อยู่กับเพื่อนตลอดเพราะบางครั้งไข่ก็ไปกับแฟนบ้าง ถ้าหากไข่อยู่กับเพื่อนก็จะจับกลุ่มอยู่หน้าซอย เทียวห้างสรรพสินค้า ชีรธจักรยานยนต์กับกลุ่มเพื่อน และไข่ไม่ค่อยมีปัญหาอะไรกับเพื่อน

เมื่อถามถึงการเรียน พบว่า ไข่เรียนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จากนั้นก็ออกไปเรียนกศน. ต่อ ไข่ยังไม่รู้ว่าตนเองชอบเรียนอะไร ตอนที่อยู่ที่โรงเรียนไม่มีเพื่อนแกล้ง ไข่คิดว่าครูในโรงเรียนของตนเองใจดี ถามได้ ไข่เคยถามครูถึงการเรียนแต่ไม่ค่อยบ่อยนัก เพราะคิดว่าครูช่วยอะไรไม่ได้มาก

สื่อที่ไข่รับชมรับฟังมากเป็นพิเศษคือ การฟังเพลง และดูรายการเพลง ไข่ชอบนักร้องวงร็อก เพราะพวกเขาดีมีพลังดี เท่ และไข่อยากเป็นแบบนั้นบ้าง อยากเล่นดนตรีเก่ง ร้องเพลง บางครั้งก็อยากแต่งตัวหรือว่าตัดผมแบบนักร้อง บางทีก็เลียนแบบท่าทางการร้องเพลงบ้าง แต่ก็คิดว่าตนเองไม่สามารถเป็นแบบนั้นได้ จึงไม่ได้ฝึกหรือไขว่คว้าอะไร

สภาพแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ

ไผ่คิดว่าสภาพแวดล้อมภายในศูนย์แรกรับฯ ค่อนข้างอึดอัด มีเด็กและเยาวชนจำนวนมาก กิจกรรมที่ทำในแต่ละวันไผ่ทำไปได้เรื่อย ๆ มีอะไรให้ทำดีกว่าอยู่เฉย ๆ ไผ่บอกว่ากิจกรรมสามารถแก้เครียดได้ สิ่งทีไผ่อยากให้จัดขึ้นภายในศูนย์แรกรับฯ ก็คือ การจัดวงดนตรีประกวดกัน ไผ่ยังไม่รู้เหมือนกันว่าจะเล่นเครื่องดนตรีใด แต่อยากฝึกเล่นให้เป็นหลาย ๆ อย่างไม่เคยทำอยากลองทำดู บอกละว่าตอนแรกที่เข้ามาอยู่ที่นี้ไผ่ปรับตัวไม่ได้ ถูกลงโทษบ่อย ๆ และไผ่สามารถอยู่กับเพื่อนที่นี่ได้บางกลุ่ม

ความรู้สึกที่มีต่อตนเองหรืออัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชน

ไผ่มีความคิดต่อตนเองว่าตนเองไม่ใช่คนดี แต่ก็ไม่เลวร้ายอะไรมาก เมื่อไผ่เข้ามาสู่ศูนย์แรกรับฯ ไผ่เลว่าตนเองสามารถอยู่ในระเบียบกฎเกณฑ์ของศูนย์แรกรับฯ ได้ แต่ถ้าเจ้าหน้าที่ไม่เห็นก็ทำตามใจตนเองบ้าง พูดคำหยาบบ้าง ตอนแรกไผ่ไม่อยากอยู่ที่นี้ แต่ก็ต้องทำใจ เจ้าหน้าที่ที่นี่ดู ลงโทษด้วยการตี ไผ่คิดว่าตนเองโดนตีและโดนดุบ่อย ๆ คิดว่าถ้าทำตามระเบียบก็ไม่มีปัญหาอะไร แต่จริง ๆ แล้วไผ่ก็ไม่อยากอยู่ที่นี้ ยังทำใจไม่ค่อยได้ ตอนนีไผ่อยากกลับบ้านมากกว่า เพราะคิดถึงยาย ยายไผ่สบาย

ถ้าคิดถึงบ้างมาก ๆ ก็จะไปคุยกับเพื่อน เขียนจดหมายไปหาแม่และยาย ในตอนแรกแม่และยายมาเยี่ยมอาทิตย์ละครั้ง บางทีก็นานกว่านั้น พอตอนนี้ยายไม่ค่อยสบาย คนอื่นทำงานกันหมด เลยไม่มีคนมาเยี่ยม อยู่ภายในศูนย์แรกรับฯ แห่งนี้ไผ่มีเพื่อนสนิทเหมือนกัน ส่วนใหญ่อยู่เขตเดียวกัน อยู่ละแวกบ้านเดียวกัน คนรอบข้างไม่มีใครที่ไม่สนใจหรือไม่ชอบไผ่

ไผ่คิดว่าตอนเขาเป็นเด็กเขาสนิทกับทุกคน แต่พอแม่ย้ายออกไปก็ห่าง ๆ ไปบ้าง แต่ก็ยังผูกพันอยู่ อยู่กับครอบครัวแล้วมีความสุข พอเจอกับครอบครัวที่เป็นอยู่ แต่บางทีก็อยากให้แม่กลับมาอยู่ด้วยกันมากกว่า สำหรับการทำบุญไผ่เคยไปบ้าง แต่นาน ๆ จะได้ไปสักที ส่วนใหญ่จะไปตามเทศกาลต่าง ๆ

เมื่อถามถึงรูปร่างหน้าตาของตนเอง ไผ่คิดว่าตัวเองรูปร่างหน้าตาปานกลาง พอไปได้ ไผ่พอใจในตัวเองตอนนี้แล้ว ไม่ได้อยากเปลี่ยนแปลงอะไร เพราะคิดว่าคงทำได้ยาก ไผ่ยังบอกอีกว่าตนเองอยากเป็นคนดีนะ ถ้าหากเขาเป็นได้ และเมื่อมองตนเองโดยรวมแล้วไผ่คิดว่าตนเองขึ้นหุุดหงิด ขี้เกียจ อารมณ์ร้อน ถ้ามีใครพูดไม่เข้าหูก็จะหงุดหงิด มีเรื่อง และทะเลาะกัน

กรณีศึกษาที่ 3 จำ (นามสมมติ)

สภาพครอบครัวและสังคมก่อนเข้าสู่ศูนย์/สถานแรกรับฯ

สมาชิกในครอบครัวของจำ ประกอบด้วยพ่อ ญู และย่า จำไม่ได้อยู่กับแม่เพราะพ่อแม่กับแม่แยกทางกันตั้งแต่เด็ก ๆ จึงอยู่กับพ่อมาตลอด ตอนเด็กรู้สึกว้ากัลชิดกับพ่อค่อนข้างมาก อยู่ด้วยกันตลอด แต่พอโตขึ้นแล้วก็น้อยลง ถ้ามีปัญหาก็จะคุยกับพ่อ แต่ก็ไม่ได้คุยทุกเรื่อง เพราะเรื่องแฟน คุยกับพ่อไม่ได้ พ่อไม่ให้คบ หลัง ๆ มาไม่ค่อยได้เจอพ่อ เพราะจำมักจะอยู่กับแฟน

พ่อค่อนข้างตามใจจำ แต่ก็มีเรื่องที่เข้มงวดบ้าง ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเรียนแล้วก็เรื่องแฟน พ่อของจำคอยบอกและตักเตือนตลอดว่าแฟนไม่ดีอย่าไปคบ เวลาบอกก็บอกเฉย ๆ ไม่ได้ดุว่าหรือลงโทษ พ่อเคยชมจำตอนที่อยู่บ้าน ทำงานบ้าน สิ่งที่พ่ออยากให้ทำก็คือเรื่องเรียน อยากให้เรียนให้จบ แต่พ่อก็มีแฟน จำก็อยู่กับแฟนตลอด จะกลับไปที่บ้านประมาณสัปดาห์ละ 2 ครั้ง เมื่อกลับบ้านก็จะไปหาพ่อ จำจะนั่งคุยกับพ่อสักพักแล้วก็กลับมาอยู่กับแฟน ด้วยเหตุนี้ครอบครัวของจำจึงไม่ค่อยได้ไปไหนมาไหนด้วยกัน

จำมีเพื่อนในกลุ่ม เป็นเพื่อนที่โรงเรียนประมาณ 6 คน เมื่อจำอยู่กับเพื่อนจำมักจะไปเดินเล่นที่ห้างสรรพสินค้าที่อยู่ใกล้ ๆ โรงเรียน หลังจากที่ได้เลิกเรียนแล้ว จำไม่ค่อยมีปัญหาหรือทะเลาะกับเพื่อน จำบอกว่าจำสามารถเล่าทุกอย่างให้เพื่อนฟัง เพื่อนให้คำปรึกษา และไม่ซ้ำเติม จึงรู้สึกสบายใจกว่าคุยกับที่บ้าน

เมื่อสอบถามถึงการเรียน จำบอกว่าก่อนที่จะมาอยู่กับแฟน จำเรียน ปวช. สาขา คอมพิวเตอร์ ผลการเรียนปานกลาง ตอนอยู่ที่โรงเรียนจะทำกิจกรรมออกแนะแนวตามโรงเรียนมัธยม แต่พออยู่กับแฟนแล้วก็ไม่ค่อยได้ไปเรียน จำคิดว่าครูที่โรงเรียนใจดี ส่วนใหญ่ให้ออกไปแนะแนวได้เงินวันละ 100 บาท แล้วก็จะช่วยเรื่องเกรด เรื่องที่เรียนไม่ทันเพื่อนก็ตาม ๆ เอา มีอะไรก็คุยกับครูได้ ครูตักเตือนจำบ้างเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น ไม่ค่อยมาเรียน แต่งตัวไม่ถูกระเบียบ

นอกจากนี้จำยังบอกว่าตนเองชอบฟังวิทยุ ชอบฟังเพลง โทรศัพท์ส่วนใหญ่ดูรายการข่าวบันเทิง ดูข่าวดาราแต่ละคนว่าเป็นอย่างไร เป็นแฟนกับใคร ติดตามมาโดยตลอด จำมีดาราที่ชอบก็คือ วุ่นเส้น เพราะจำคิดว่าเขาน่ารักและอยากเป็นเหมือนวุ่นเส้น อยากพูดเก่ง กล้าแสดงออก อยากเป็นนักจัดรายการเพลงทางโทรทัศน์ (วีเจ)

สภาพแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ

จำบอกว่าตนเองสามารถทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นได้ เช่น เย็บผ้า สานตะกร้า ทำไปแก๊วเครียดดีกว่าไม่มีอะไรทำ กิจกรรมพวกนี้ช่วยคลายความเบื่อได้ ส่วนใหญ่แล้วกิจกรรมจะเป็นกิจกรรมพื้นฐานทั่วไป เพื่อให้เด็กมีกิจกรรมทำในระหว่างการอยู่ภายในสถานแรกรับฯ จำเล่าว่า

เมื่อก่อนมีการสอนเสริมสวย แต่ตอนนี้ไม่มีครูมาสอน จำอยากให้มีอีก จำคิดว่ากิจกรรมที่สถาน แรกรับฯ ยังมีไม่เพียงพอ โดยจำอยากให้มีการสอนคอมพิวเตอร์ด้วย ในระหว่างที่จำอยู่ที่นี่ก็ไม่มี ปัญหาอะไร สามารถอยู่ได้ เจ้าหน้าที่บางคนดูเรื่องที่คุยกันเสียงดัง พูดแล้วไม่ทำตาม บางคนก็ใจดี แต่อยู่ที่นี่ก็คิดถึงบ้านมาก ๆ อยากกลับบ้าน

ความรู้สึกที่มีต่อตนเองหรืออัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชน

ก่อนที่มาอยู่ที่นี่ก็คิดว่าตัวเองเป็นคนเงียบ ๆ ไม่ชอบทำตามคำสั่ง เอาแต่ใจตัวเอง เป็นคนไม่ดีก็เพราะแฟน แฟนขายยาเสพติด พอมาอยู่ในสถานแรกรับฯ ก็ไม่ค่อยได้คิดอะไรมาก ช่วยเจ้าหน้าที่ที่ทำงาน เครียดเรื่องคิดถึงบ้าน อยากกลับบ้านแล้ว ถ้าคิดถึงหรือว่าเครียดมาก ๆ ก็จะคุยกับเพื่อน

เพื่อนสนิทที่รู้จักภายในสถานแรกรับฯ ของจำได้รับการพิจารณาดีไปหมดแล้ว เพื่อนคนอื่น ๆ ที่อยู่ภายในสถานแรกรับฯ จำสามารถคุยได้เรื่อย ๆ ถามก็ตอบ แต่ไม่ค่อยเข้าไปคุยกับ ใครก่อน เมื่อถามถึงครอบครัว จำคิดว่าครอบครัวรักษาปัญหาได้ทุกอย่าง ให้กำลังใจ มาอยู่ที่นี่พ่อก็ ให้กำลังใจ พ่อบอกให้อดทนไว้ เดี่ยวก็ออกแล้ว สนิทกับย่า ย่าตามใจ รักเรา มีความสุขกับ ครอบครัวดี ไม่มีปัญหาอะไร

จำไปทำบุญบ่อย ทอดกฐิน ทอดผ้าป่ากับที่บ้าน ย่าชอบทำบุญก็เลยไปด้วยกัน ชอบไป เพราะไปแล้วมักได้ไปเที่ยวต่อ เวลาไปทำบุญไม่รู้รู้สึกเบื่อ

คิดว่ารูปร่างหน้าตาของตนเองก็ถือว่าพอไปได้ ไม่ได้ซีเหวอะไร จำบอกว่า แค่อยาก ผอมกว่านี้อีกหน่อย อยากเรียนเก่งกว่านี้ ออกไปแล้วก็อยากเรียนต่อ เรียนจบแล้วอยากทำงานกับ พ่อ เพราะพ่อดูแลร้านขายกระเป๋ายูที่ห้างสรรพสินค้า ถ้าพูดถึงตัวเองจำคิดว่าตัวเองเป็นคนขี้อาย เงียบ ๆ อยู่บ้านก็ฟังเพลงและนอน อดทน เอื้อเฟื้อ ขี้สงสารและเห็นใจคนอื่นเหมือนกัน โดยเฉพาะ คนแก่ เมื่ออยู่กับเพื่อนจำเป็นคนรำเริง สนุกสนาน และหัวเราะง่าย

กรณีศึกษาที่ 4 เอ (นามสมมติ)

สภาพครอบครัวและสังคมก่อนเข้าสู่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ

ก่อนที่จะถูกจับดำเนินคดีเออาศัยอยู่กับบิดา บิดาของเอเปิดตู้ซ่อมรถ บิดาของเอ อยากให้เอเป็นช่างซ่อมรถ เอเล่าว่าพ่อของตนเองเป็นคนเงียบ ๆ ไม่ค่อยถามอะไรเท่าไร ถ้าตอน ไหนทำตัวดี ๆ พ่อก็จะชมบ้าง เรื่องที่บิดาของเอมักจะตักเตือนเออยู่เสมอ คือเรื่องการคบเพื่อนและ การใช้ยาเสพติด บิดาของเอรับฟังความคิดเห็น ไม่เข้มงวดกับเอมากนัก สำหรับสัมพันธภาพใน

ครอบครัว เอบอกว่าอยู่กับพ่อคนเดียว เวลามีปัญหาคุยกับพ่อได้ แต่ไม่ค่อยได้คุยกัน เพราะเวลาไม่ตรงกัน เอมักตื่นสาย ตื่นแล้วก็ออกไปเที่ยวกับเพื่อน

เพื่อนของเอส่วนใหญ่ เป็นเพื่อนแถวบ้าน เป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ประมาณ 20 คน ส่วนใหญ่เวลาที่เอยู่กับเพื่อน เอมักจะไปร้านเกม ตู้เกม ไปเที่ยวกลางคืน ไปเที่ยวผับ ส่วนใหญ่ไปกันทุกวันเสาร์ จะออกไปตอดน้ก ๆ กลับมาอีกทีก็เช้า วันนั้นก็จะตื่นสาย ไม่ได้ช่วยพ่อทำงาน เอบอกว่าพ่อไม่ค่อยได้คุยกัน ส่วนใหญ่พอตื่นแล้วก็มักจะออกไปข้างนอก ไปอยู่กับเพื่อนแทบทุกวัน เวลาอยู่กับเพื่อนมีเรื่องทะเลาะกับเพื่อนบ้าง ส่วนใหญ่เป็นเรื่องแฟน แต่เอบอกว่าไม่ได้เป็นเรื่องใหญ่อะไร โดยเอบอกว่าถ้าหากทะเลาะกัน สักพักก็ดีขึ้น คุยกัน ไม่แตกหัก ยังคงคบกันไปไหนมาไหนด้วยกันต่อไป เป็นเพื่อนกันเหมือนเดิม ตัดกันไม่ได้

เเคยเรียนหนังสือจนถึง ม.2 โดยเอบอกว่าเขาไม่ค่อยได้ไปโรงเรียน เพราะเมื่อตอนอยู่โรงเรียนทำกิจกรรมบ้าง ส่วนใหญ่เล่นกีฬาฟุตบอล เล่นหลังเลิกเรียนในช่วงเย็น ผลการเรียนของเอบอกว่าไม่ดี เรียนตกหลายวิชา ต้องสอบซ่อมทุกปี เอบอกว่าครูสามารถคุยได้ ปรึกษาได้เวลามีปัญหา เคยถูกครูดุบ้างตอนที่เอบอกว่าไม่ส่งการบ้านหรือมาโรงเรียนสาย สาเหตุที่เอบอกว่าไม่ได้เรียนต่อ เนื่องจากเอบอกว่าเรื่องชกต่อยกับเพื่อน เอบอกว่าเอบอกว่าทำไปเพราะอีกฝ่ายพูดไม่ดี ดุถูก ทางโรงเรียนเลยโทรบอกพ่อ ให้พามาคุยกับครู ครูบอกว่าเอบอกว่าทำร้ายเพื่อน มีเรื่องชกต่อยกัน เอบอกว่า ผลการเรียนไม่ดี พ่อก็เลยบอกครูว่าขอให้ลูกพักเรียนไว้ก่อน ด้วยเหตุนี้เอบอกว่าอยู่บ้านตลอด ช่วยพ่อบ้าง ไปเที่ยวเล่นบ้าง แต่เพื่อนบ้านมักมองว่าเอบอกว่าเป็นเด็กไม่ดี ซึ่งเอบอกว่าคนอื่นชอบว่า เอบอกว่าจะทำให้ลูกเขาเสียไปด้วย ไม่อยากให้ลูกมาคบ หรือไปไหนมาไหนกับเรา เพราะเอบอกว่าเป็นคนติดยา เล่นยา เดียวโดนจับไปด้วย

เอบอกว่าภาพยนตร์ที่เป็นเรื่องของการต่อสู้ โดยเอบอกว่าส่วนใหญ่แล้วเอบอกว่าชอบดูหนังเกี่ยวกับเรื่องของการต่อสู้ ชกต่อย บางทีก็อยากเป็นแบบนั้น อยากเก่ง มีฝีมือ รู้กับคนอื่นแล้วไม่แพ้ อิทธิพลของสื่อที่เอบอกว่าชมมีผลต่อการอยากเป็น อยากเลียนแบบ นอกจากนี้เอบอกว่ายังชอบนำคำพูดที่ใช้ในละครมาใช้ในชีวิตประจำวันด้วย ส่วนใหญ่เป็นคำพูดที่อยู่ในบทละครทีวี รวมถึงเอบอกว่าชอบการแต่งกายของดาราบางคน และอยากแต่งตัวแบบนั้นบ้าง แต่เมื่อถามเอบอกว่าอยากเป็นดาราไหม เอบอกว่าไม่ชอบ ไม่อยากเป็น เพราะว่ารู้สึกเครียดที่จะต้องแสดงออกแบบต่าง ๆ

นอกจากภาพยนตร์และละครทีวีแล้ว เอบอกว่าชอบนักร้องวง “big ass” โดยเอบอกว่าตนเองชอบนักร้องนำ ร้องเพลงดี มีพลัง อยากเป็นเหมือนอย่างนั้นเหมือนกัน เคยทำตามทางตามแบบนักร้อง อยากเป็นนักร้อง ร้องเพลงร็อค ๆ แบบนี้

สภาพแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

เอชอบกิจกรรมที่จัดขึ้นภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ เอคิดว่ากิจกรรมที่เอได้ทำ ช่วยแก้ไขได้ กิจกรรมที่เอชอบ คือ ฝึกวิชาชีพ ศิลปะ และการทำอาหาร โดยเฉพาะการทำอาหารเอเล่าว่าตนเองชอบทำของกิน ทำแล้วกินได้อร่อยดี ปกติไม่เคยทำ ช่วย ๆ กันทำ แล้วเอมากินด้วยกัน ในระหว่างที่อยู่ภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ เอไม่มีปัญหาหรือข้อขัดข้อง อยู่ที่นี่สามารถเข้ากับเพื่อนได้ เจ้าหน้าที่แม้จะดุบ้าง แต่ถ้าทำตามสิ่งที่เจ้าหน้าที่บอกก็ไม่มีอะไร แต่บางครั้งเอบอกว่าถ้าเห็นเจ้าหน้าที่ก็จะทำตามกฎ ตามที่บอกเอาไว้ แต่ถ้าไม่เห็นใครเอก็จะไม่ทำตาม เมื่อถามถึงญาติของเอ เอบอกว่าญาติไม่ค่อยมาเยี่ยม นาน ๆ จะมาสักครั้งหนึ่ง สำหรับเอแล้วเอได้บอกถึงการอยู่ภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ว่าอยู่ที่นี้คิดว่าตัวเองดีขึ้นนะ ได้ทำอะไรที่ไม่เคยทำ แต่รู้สึกอึดอัดบ้าง

ความรู้สึกที่มีต่อตนเองหรืออัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชน

ก่อนอยู่ที่นี้เอคิดว่าตัวเองเป็นคนไม่ดี ทำตัวไม่ถูกต้อง เวลาไปเที่ยวแล้ว ดื่มเหล้า จนกระทั่งตนเองเมาแล้วมีเรื่องทะเลาะวิวาท คิดว่าตนเองเป็นคนเกเร อันตราย หาเรื่องคนอื่นไปทั่ว แต่เมื่อเออยู่ภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ เอบอกว่าไม่มีเรื่องทะเลาะแล้ว ไม่ได้มีเรื่องกับใคร

เอเล่าว่าเมื่อตนเองเข้ามาอยู่ที่นี่ ก็สามารถอยู่ได้ แต่เบื่อบ้าง คิดว่าตัวเองดีกว่าเดิม มีความรับผิดชอบมากขึ้น ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย กล้ารับผิดชอบมากขึ้น ถ้าทำอะไรไม่ถูกก็จะยอมรับว่าเป็นคนทำ ตอนนี้อะไรก็ดีขึ้นที่กำลังจะได้ออกไปแล้ว คิดว่าจะกลับไปช่วยพ่อทำงาน อยากเรียนต่อ และจะไม่ยุ่งกับยาเสพติดอีกแล้ว

เอคิดว่าตนเองสามารถเข้ากับคนอื่นได้ดี แต่คุยไม่ค่อยเก่ง ชอบอยู่กับกลุ่มเพื่อน เพื่อนที่เราชอบแล้วก็สนิทด้วย สำหรับความสัมพันธ์กับพ่อ เอคิดว่าค่อนข้างห่าง ๆ กัน โดยเฉพาะก่อนถูกจับ เออยู่กับเพื่อนมากกว่า ไม่ค่อยได้คุยกับพ่อ ไม่ได้เจอหน้ากัน ทั้ง ๆ ที่กลับไปนอนที่บ้าน แต่ถ้าถามว่ามีความสุขไหมเวลาอยู่กับพ่อ เอบอกว่ามีความสุข แต่ก็ชอบอยู่กับเพื่อนมากกว่า

เอเคยไปทำบุญ ไปวัด ไปเวียนเทียน แต่ส่วนใหญ่ไปกับเพื่อน เพื่อนชวนกันไป แต่สำหรับคำสอนทางศาสนาหรือการปฏิบัติตัวต่าง ๆ เอบอกว่าไม่ได้ใส่ใจพวกศีลหรือข้อปฏิบัติ และเขาไม่เคยทำตามคำสอนเหล่านั้น

เมื่อถามเอเกี่ยวกับรูปร่างหน้าตาของตนเอง เอบอกว่ารูปร่างหน้าตาพอไปได้ กลาง ๆ ตอนนี้อะพอใจกับสิ่งที่เป็นอย่างนี้ ไม่รู้จะเปลี่ยนอะไร สิ่งที่ยากทำก็คือเมื่อออกจากศูนย์ฝึกและอบรมฯ คือ เอจะทำงานและเรียนต่อ เมื่อมองตนเองโดยรวมแล้ว เอคิดว่าตนเองเป็นคนร่าเริง ใจร้อน อดทน เอื้อเฟื้อกับเพื่อนในบางครั้ง และมองโลกในแง่ดี

กรณีศึกษาที่ 5 แบนก์ (นามสมมติ)

สภาพครอบครัวและสังคมก่อนเข้าสู่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ

พ่อแม่ของแบนก์ค่อนข้างตามใจ ถ้าทำผิดหรือมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม พ่อแม่ก็จะว่านินทาหน่อย แต่ไม่ได้ดุอะไรรุนแรง พอว่าแล้วก็จบ ไม่ได้ลงโทษอะไร แบนก์บอกว่าเมื่อเขาทำตัวดีโดยการไปเรียน หรืออยู่บ้าน ช่วยพ่อแม่ เขาก็มักไม่ได้รับคำชมจากพ่อแม่ แบนก์คิดว่าพ่อแม่ไม่ได้คาดหวังให้เขาทำหรือเป็นอะไร ไม่เคยบังคับหรือสั่งการ ส่วนใหญ่จะให้ตัดสินใจเอง

เมื่อถามถึงสัมพันธภาพภายในครอบครัวของแบนก์ แบนก์บอกว่ามีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ส่วนใหญ่จะคุยและเจอกับแม่ทุกวัน แต่กับพ่อไม่ค่อยได้เจอกัน เพราะเวลาไม่ตรงกัน โดยแบนก์บอกว่าพอตนเองตื่นก็ไปทำงานตอนเช้า พ่อก็ออกไปแล้ว พอตอนเย็นพอลืมกลับบ้าน แบนก์ก็ไม่ค่อยไปเรียน กศน. กลับมาอีกทีพ่อก็หลับแล้ว สำหรับพ่อกับแม่ก็ไม่ค่อยทะเลาะกัน ไม่มีปัญหาอะไรกัน เมื่อแบนก์มีปัญหา มักจะคุยและปรึกษากับแม่มากกว่า แม่ของแบนก์สามารถช่วยเขาแก้ปัญหาได้บางอย่าง ส่วนใหญ่ปัญหาที่คุยกับแม่เป็นเรื่องเรียนกับเรื่อง ถ้าเป็นเรื่องแฟนจะคุยกับเพื่อนมากกว่า และที่บ้านของแบนก์ไม่ค่อยได้ไปไหนมาไหนด้วยกัน

แบนก์มีเพื่อนจำนวนมาก แบนก์มักอยู่ในกลุ่มเพื่อนประมาณ 20 กว่าคน เพื่อนของแบนก์ส่วนใหญ่เป็นเพื่อนที่โรงเรียน แบนก์สนิทกับทุกคน แบนก์บอกว่าเขาไม่ติดเพื่อน ถ้ามีใครนัดเจอกันก็ไป แต่ถ้าไม่มีก็เฉย ๆ ส่วนใหญ่แบนก์กับเพื่อนจะใช้เวลาอยู่ด้วยกันที่โรงเรียน นั่งคุย เล่นเกมส์ และไม่ค่อยมีปัญหาเกี่ยวกับเพื่อน แบนก์มักจะพูดคุยเรื่องแฟน ปรึกษาเรื่องแฟน ซึ่งเขาก็ได้รับคำแนะนำที่ดีจากเพื่อน

เมื่อถามถึงการเรียน แบนก์เล่าว่าชอบไปโรงเรียน สนุกที่ได้เจอกับเพื่อน แบนก์เล่าต่อว่าครูมักจะดุบ้าง ส่วนใหญ่เป็นเรื่องมาสายและการแต่งตัวที่ผิดระเบียบ แบนก์เคยทำกิจกรรมที่โรงเรียน คือ การเล่นฟุตบอลในงานกีฬาสีของโรงเรียน แต่ถ้าเวลาปกติก็ไม่ได้ทำกิจกรรมอะไร ผลการเรียนของแบนก์ไม่ค่อยดีนัก แต่ก็สามารถเรียนไปได้เรื่อย ๆ ไม่ได้สอบตก ไม่เคยซ้ำชั้น เมื่อสอบถามถึงการรับสื่อ แบนก์บอกว่าเขาไม่ค่อยดูโทรทัศน์ ส่วนใหญ่จะฟังเพลงมากกว่า เพลงที่ฟังก็ฟังได้เรื่อย ๆ ส่วนใหญ่แล้วแบนก์ชอบวงดนตรีที่เล่นกันเป็นกลุ่มมากกว่าศิลปินเดี่ยว เพราะแบนก์มีความรู้สึกว่าการวงดนตรีมีความเท่ในตนเอง แบนก์บอกว่าชื่นชอบนักดนตรีที่เล่นเบส และเขาก็อยากลองเล่นเบสบ้าง

สภาพแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

เบงก์คิดว่ากิจกรรมที่มีอยู่ตอนนี้เหมาะสมแล้ว ไม่ชอบอะไรเป็นพิเศษ กิจกรรมในแต่ละวันที่เขาสามารถทำได้ สิ่งที่ชอบ ก็คือ การได้ออกไปทำงานข้างนอก เบงก์บอกว่าได้ไปอยู่ภายนอกบ้างแล้ว เขารู้สึกดีขึ้น ถ้าเป็นไปได้อยากให้มีการเล่นดนตรี ในระหว่างที่เบงก์อยู่ที่นั่นมีปัญหาระหว่างคิดถึงบ้าน อยากกลับบ้าน ซึ่งเบงก์ก็มักจะคุยกับเพื่อน แล้วที่บ้านก็มาเยี่ยมบ้าง หายคิดถึงไปได้บ้าง อยู่ภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ก็ไม่ได้มีปัญหาอะไร กับเจ้าหน้าที่ที่ไม่มีปัญหา เจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ ได้

ความรู้สึกที่มีต่อตนเองหรืออัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชน

เบงก์คิดว่าตัวเองไม่ได้เลวร้ายอะไร คิดว่าตนเองเป็นคนดี พอใจกับสิ่งที่มีและเป็นอยู่ ตอนที่อยู่ที่นั่นรู้สึกเบื่อบ้าง คิดถึงบ้าน แต่ก็มีกิจกรรมทำได้คุยกับเพื่อนที่ดีขึ้น คิดว่าตัวเองที่มาอยู่ที่นั่นก็ดีขึ้น อยากออกไปเร็ว ๆ ไปทำงานส่งเอกสาร

คิดว่าโดยทั่วไปแล้วเบงก์เป็นคนที่ไม่ค่อยคุย ไม่ค่อยพูด แต่คิดว่าคนอื่นก็ให้การยอมรับ ไม่ได้ไม่พอใจอะไรกัน สำหรับครอบครัวคิดว่าใกล้ชิดกับแม่มากกว่า มีความสุขที่ได้อยู่กับครอบครัว แต่เบงก์ไม่ค่อยได้อยู่บ้าน เพราะตอนเช้าต้องออกไปทำงาน เย็นไปเรียน กศน. ส่วนพ่อขับรถแท็กซี่ ไม่ค่อยได้เจอกัน จึงยังไม่พอใจกับสภาพครอบครัวที่เป็นอยู่นัก เบงก์อยากให้ครอบครัวมีเวลาร่วมกันมากกว่านี้ นอกจากนี้ที่บ้านของเบงก์มีไปทำบุญบ้าง นาน ๆ จะไปสักครั้งหนึ่ง ส่วนใหญ่ไปกับแม่สองคน

เบงก์คิดว่ารูปร่างหน้าตาปกติธรรมดา ไม่ได้แย่ แต่ก็ไม่ได้ดีอะไร พอใจที่ตนเองเป็นอยู่เหมือนกัน แต่ถ้าเปลี่ยนได้ ก็ยังไม่รู้เลยว่าจะเปลี่ยนอะไร มองตัวเองรวม ๆ แล้วคิดว่าเป็นคนเฉย ๆ ไม่ค่อยคุย หงุดหงิดง่าย มองโลกในแง่ดี และไม่ซีเรียส

กรณีศึกษาที่ 6 เกด (นามสมมติ)

สภาพครอบครัวและสังคมก่อนเข้าสู่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ

เกดเล่าให้ฟังว่าก่อนที่จะถูกจับมาอยู่ที่นี่ เกดอยู่กับแฟนมาก่อน สาเหตุที่มาอยู่กับแฟนไม่ได้เป็นเพราะมีปัญหาที่บ้าน เมื่อก่อนอยู่ที่บ้านอยู่กับพ่อแม่ พ่อแม่ตามใจ จะเข้มงวดในบางเรื่อง เช่น ยา กาว บุหรี่ ตักเตือนว่าอย่าทำ อย่ายุ่งเกี่ยวกับพวกนี้ ไม่ดี แล้วก็อย่ามาให้คบกับแฟนคนนี้ เราก็รับฟังและไม่ค่อยทำตาม พ่อแม่รับฟังความคิดเห็น แล้วแต่ตัวเราให้เราเลือกเองที่บ้านคาดหวังในตัวของเกดบ้าง โดยอยากให้เกดทำงาน

สำหรับสัมพันธภาพในครอบครัวของเกตนั่น พบว่า เกตเจอกับพ่อแม่ทุกวัน เพราะบ้านแฟนอยู่ใกล้ ๆ กับที่บ้าน แต่ไม่ค่อยได้คุยกัน เกตมีพี่สาว 1 คน ซึ่งเกตเล่าว่าตนเองสนิทกับพี่มากกว่าแต่ไม่ค่อยได้เจอกัน เกตมีกิจกรรมร่วมกับครอบครัวบ้างแต่ไม่บ่อยนัก ครั้งล่าสุดนี้เกตไปเที่ยวทะเลกับที่บ้าน เกตชอบและมีความสุข เกตคิดว่าตนเองและครอบครัวสามารถคุยเล่นกันได้ แต่โดยส่วนใหญ่แล้วเวลามีปัญหาก็จะไปปรึกษาพี่ พี่ให้คำแนะนำดี สบายใจขึ้น ถ้าหากว่าเกตมีปัญหาเกตคิดว่าที่บ้านสามารถช่วยเหลือได้ ตอนเกตที่ถูกจับและให้เข้ารับการฝึกอบรม พ่อแม่ของเกตมาเยี่ยมให้กำลังใจ เกตบอกว่าพ่อแม่บ่นและดุบ้างตอนที่โดนจับ แต่ว่าตอนนี้มาเยี่ยมเกือบทุกอาทิตย์

เกตเล่าว่าตนเองมีเพื่อนเยอะ โดยมีเพื่อนสนิทในกลุ่ม 4 คน เป็นเพื่อนแถวบ้านตั้งแต่สมัยเด็ก ๆ หากมีปัญหา มักจะเล่าให้เพื่อนฟัง โดยเฉพาะเรื่องแฟน ส่วนใหญ่อยู่กับเพื่อนจะเที่ยวห้างสรรพสินค้า ร้องเพลงคาราโอเกะ เกตเจอเพื่อนเกือบทุกวันเนื่องจากอยู่แถวบ้าน และเกตไม่เคยทะเลาะกับเพื่อน เมื่อถามว่ามีใครที่ไม่ชอบหรือไม่ถูกกับเกตไหม เกตเล่าว่าละแวกบ้านมีคนที่ไม่ชอบหน้ากัน เจอกันเมื่อไหร่มักจะหาเรื่องกัน ทะเลาะกัน ตีกันอยู่เสมอ

เกตเคยเรียนหนังสือจนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 แล้วก็ได้ไม่ได้เรียนต่อ ไม่อยากเรียนสำหรับความคิดเห็นต่อสภาพแวดล้อมของโรงเรียนที่เกตเคยเรียนนั้น เกตเล่าว่าเกตสามารถคุยกับครูได้ ปรึกษาได้ แต่ส่วนใหญ่จะคุยกับเพื่อนมากกว่า ผลการเรียนของเกตอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อเกตออกจากโรงเรียนแล้ว ที่บ้านอยากให้เกตทำงาน แต่เกตไม่ได้ทำ เกตมักเที่ยวเล่นกับเพื่อน พอมีแฟนก็อยู่กับแฟนก็เลยไม่ได้เรียนหนังสืออีกเลย

สำหรับการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชน พบว่า ส่วนใหญ่เกตจะมักจะรับชมโทรทัศน์ โดยดูละครตอนกลางคืน เกตคิดว่าตนเองติดละคร ดูทุกอาทิตย์ ดูแล้วเพลินดี ดูกับเพื่อน ดูไปแล้วก็ดูไป ชอบดาราหลายคนเหมือนกันชอบเพราะเล่นเก่ง หุ่นดี สวย น่ารัก สิ่งที่เกตคิดว่าโทรทัศน์มีอิทธิพลต่อตนเอง คือ เรื่องของการแต่งตัวและทรงผมของดารา ที่เกตอยากทำแบบนั้นบ้าง แต่ไม่รู้ว่าจะดูดีเหมือนกับดาราต้นแบบหรือเปล่า

สภาพแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

กิจกรรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ เป็นกิจกรรมที่สนุก ชอบกิจกรรมกีฬาดี แต่มีปัญหาในเรื่องการฝึกวิชาชีพบ้าง ไม่ชอบทำประดับมุก ทำไม่ค่อยได้ สิ่งที่ยากให้ศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีกิจกรรมเพิ่มเติม คือ กิจกรรมเกี่ยวกับการเล่นดนตรีและการร้องเพลง เกตเล่าว่าอยู่ที่นี้เปลี่ยนแปลงหลายอย่าง ต้องทำงานตามที่ตนเองมีหน้าที่อยู่ จากที่ไม่เคยทำก็ต้องทำ ทำตามระเบียบ รับผิดชอบทำเวรทำความสะอาด เกตคิดว่าเจ้าหน้าที่เป็นกันเอง คุยได้ เกตชอบไปห้อง

แม่บ้านไปช่วยงาน ปัญหาที่มีในขณะที่อยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ คือ การคิดถึงบ้าน อยู่ที่นี่รู้สึกเบื่อ บ้าง ถ้ารู้สึกแบบนี้เกิดจะคุยกับเพื่อนที่อยู่ที่นี่ รวมถึงที่บ้านมาเยี่ยมบ้าง ทำให้หายคิดถึงไปได้บ้าง

ความรู้สึกที่มีต่อตนเองหรืออัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชน

เกิดคิดว่าตัวเองไม่ดี เพราะขายยา ในช่วงแรก ๆ ที่อยู่ที่นี่ เกือบบอกว่ากลัว ไม่คุ้นเคย ไม่มีเพื่อน ต้องอยู่ตลอดทั้งวันทั้งคืน กว่าจะปรับตัวได้ก็ประมาณ 1 เดือน สำหรับเจ้าหน้าที่ก็บังคับ บ้าง ให้ทำตามระเบียบ ซึ่งเกิดสามารถทำตามระเบียบได้ สำหรับเกิดแล้วเกิดคิดว่าตนเองเป็นคนดี ขึ้น คิดว่าตัวเองทำผิด และคิดว่าตนเองจะไม่กระทำผิดอีก

เกิดคิดว่าตัวเองเข้ากับคนอื่นได้ยาก เพราะไม่ค่อยคุยกับใครก่อน แต่สำหรับเพื่อนที่ รู้จักและเพื่อนในกลุ่มคิดว่ากลุ่มเพื่อนชอบเกิด เกิดคิดว่าตนเองมีเพื่อนแถวบ้านที่ไม่ค่อยพอใจกัน เป็นอริกัน ทะเลาะกัน ตีกันเป็นประจำ ขณะที่ความรู้สึกของเกิดที่มีต่อครอบครัว เกิดคิดว่าเวลาที่ อยู่ด้วยกันแล้วมีความสุข และใกล้ชิดกัน

เกิดเคยไปทำบุญบ้างเหมือนกัน แต่ไม่ค่อย คิดว่าตัวเองไม่ทำตามศีลธรรม ทำตามใจ ตัวเองมากกว่า ไม่ค่อยคิดถึงเรื่องธรรมะ แต่เคยทำกิจกรรมเข้าค่ายธรรมะ สมัยที่เรียนอยู่ ไปกับ เพื่อนที่โรงเรียนเกิดก็อยู่ได้และทำได้

คิดว่าตัวเองหน้าตาพอใช้ได้ ไม่อยากเปลี่ยนแปลงอะไร แต่ถ้าออกไปแล้วก็อยาก ทำงาน เมื่อมองตัวเองโดยรวมแล้ว เกิดคิดว่าตัวเองเป็นคนคุยไม่เก่ง โกรธง่าย หงุดหงิดง่าย ขี้สงสาร โดยเฉพาะเด็กกับคนแก่ คิดว่าตัวเองเป็นคนว่าแรงสนุกสนาน

สรุปผลการสัมภาษณ์

ตารางที่ 4.6.2
สรุปผลการศึกษาสัมภาษณ์

ประเด็น	เหมือน	ต่าง
สภาพครอบครัว และสังคมก่อน เข้าสู่ศูนย์/สถาน แรกรับฯ หรือ ศูนย์ฝึกและ อบรมฯ	1. ไม่ค่อยมีกิจกรรมที่ทำร่วมกับครอบครัว 2. ไม่ได้เรียนต่อหรือไม่ค่อยได้ไปเรียน เคยถูกลงโทษในระหว่างที่เรียนอยู่ ไม่เคยปรึกษาปัญหาหรือขอคำแนะนำจากครู 3. สนทนากับเพื่อน คุยกันได้ทุกเรื่อง รู้สึกสบายใจเมื่ออยู่กับเพื่อน 4. รับสื่อทางโทรทัศน์และวิทยุ อยากแต่งตัวหรือตัดผมแบบดารา	1. เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีมีสภาพครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ พ่อแม่/ผู้ปกครองค่อนข้างจะปล่อยปละละเลย ให้ตัดสินใจเอง และไม่ค่อยมีเวลาอยู่ด้วยกัน 2. เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อย คิดว่าตนเองสามารถพูดคุยหรือปรึกษากับบุคคลในครอบครัวได้ ครอบครัวสามารถช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาของตนเองได้
สภาพแวดล้อม ภายในศูนย์/ สถานแรกรับฯ และ สภาพแวดล้อม ภายในศูนย์ฝึก และอบรมฯ	1. มีปัญหาหรือข้อขัดข้อง คือ คิดถึงบ้าน อยากกลับบ้าน บางครั้งรู้สึกอึดอัด และคิดว่ากฎระเบียบค่อนข้างมาก 2. สามารถเข้ากับเพื่อนที่อยู่ภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ หรือศูนย์ฝึกและอบรมฯ ได้	1. เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นได้ โดยคิดว่าเป็นสิ่งที่ช่วยคลายเครียด และดีกว่าให้อยู่เฉย ๆ 2. เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยคิดว่าเมื่อตนเองอยู่ภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ตนเองเป็นคนดีขึ้น ทำกิจกรรม ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย เจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ ได้ และเป็นกันเอง

ตารางที่ 4.6.2 (ต่อ)

ประเด็น	เหมือน	ต่าง
ความรู้สึกที่มีต่อตนเองหรืออัตมโนทัศน์	1. มักจะไม่ได้ไปทำบุญหรือทำกิจกรรมทางศาสนา และคิดว่าตนเองไม่ได้ปฏิบัติตามศีลหรือข้อปฏิบัติทางศาสนาต่าง ๆ	1. เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีฯ มองว่าตนเองเป็นคนไม่ดี คิดว่าตนเองเป็นคนแบบนี้ ไม่รู้ว่าจะเปลี่ยนแปลงอย่างไร 2. เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยคิดว่าตนเองเป็นคนดีขึ้น คิดว่าตัวเองทำผิด และจะไม่กระทำผิดอีก

จากตารางที่ 4.6.2 พบว่า เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยฯ มีความคิดความรู้สึกต่อตนเองที่แตกต่างจากเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีฯ เนื่องจากเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยฯ คิดว่าตนเองเป็นคนดีขึ้นและคิดว่าตนเองจะไม่กระทำผิดอีก ซึ่งสอดคล้องกับความแตกต่างทางด้านครอบครัวที่เด็กและเยาวชนกลุ่มนี้คิดว่าตนเองสามารถพูดคุยหรือปรึกษากับบุคคลในครอบครัว และคิดว่าศูนย์ฝึกและอบรมฯ ทำให้พวกเขาได้ทำตามระเบียบและรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย ตลอดจนการได้รับคำแนะนำปรึกษาจากเจ้าหน้าที่ ซึ่งล้วนแต่เป็นสภาพแวดล้อมที่ช่วยให้อัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนเป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น

ส่วนที่ 7 อภิปรายผลการศึกษา

จากการค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องและการสำรวจภาคสนาม ทั้งในส่วนของการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม และการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคลเพื่อรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพนั้น สามารถนำมาวิเคราะห์เพื่ออภิปรายผลการศึกษิตตามวัตถุประสงค์ในแต่ละข้อ ดังนี้

1. ความแตกต่างระหว่างอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจฯ กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ

เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจฯ และเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีอัตมโนทัศน์ด้านความเป็นเอกลักษณ์ ด้านส่วนตัว ด้านสังคม และด้านร่างกายแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีค่าเฉลี่ยของอัตมโนทัศน์ในด้านต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้น สูงกว่าเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจฯ

สำหรับอัตมโนทัศน์ด้านส่วนตัวที่แตกต่างกันนั้น เนื่องจากเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีความรู้สึกรักตนเอง คิดว่าตนเองเป็นคนร่าเริงและมีความรักให้กับผู้อื่น โดยเด็กและเยาวชนที่เข้ารับการฝึกอบรมนั้นอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการเสริมสร้างพัฒนาการทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม โดยการจัดอบรมให้ความรู้ทั้งวิชาสามัญและวิชาชีพ ตลอดจนการอบรมกล่อมเกลাজิตใจให้กลับตนเป็นพลเมืองดี และการจัดนันทนาการเพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ชีวิต (ธนวรรณ อัครพาณิชย์, 2550, น. 50) ซึ่งสอดคล้องกับข้อมูลในเชิงปริมาณที่พบว่า เด็กและเยาวชนเห็นด้วยกับการฝึกอบรมที่มีอยู่ โดยมีความเห็นว่าภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีการจัดการศึกษาหลายสาขาวิชา และสามารถเลือกเรียนตามความสนใจและความถนัด รวมถึงการเข้ารับการฝึกอบรมทำให้ทราบถึงแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ช่วยให้เด็กและเยาวชนมีความรู้สึกที่ตนเองมีคุณค่าและประเมินบุคลิกภาพของตนเองไปในทิศทางที่ดี

เมื่อพิจารณาถึงความแตกต่างของอัตมโนทัศน์ด้านเอกลักษณ์ พบว่า เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ คิดว่าครอบครัวไว้วางใจตนเอง รู้สึกว่าตนเองเป็นที่รู้จักในหมู่เพื่อน ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายต่อสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และจากการศึกษาเชิงคุณภาพยังพบว่า ก่อนที่เด็กและเยาวชนจะเข้ามาอยู่ภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ

เด็กและเยาวชนคิดว่าตนเองเป็นคนไม่ดี ทำตัวไม่ค่อยถูกต้อง แต่เมื่อเข้ามาอยู่ภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ คิดว่าตนเองมีการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น การที่เด็กและเยาวชนยอมรับและปฏิบัติตามเพื่อพัฒนาตนเอง ย่อมทำให้พวกเขามีความรู้สึกต่อตนเองที่ดีขึ้น ดังที่ อำไพ ศิริพัฒน์ (2515, น. 93) กล่าวว่า ความคิด ความเชื่อทั้งมวลที่บุคคลมีต่อตนเองว่าเขามีบุคลิกลักษณะอย่างไร และเกิดเป็นรูปแบบของพฤติกรรมที่เกิดขึ้นในแต่ละสถานการณ์นั้น เป็นไปตามความรู้สึกที่ประเมินจากการสังเกตประสบการณ์ด้วยตนเอง

อัตมโนทัศน์ด้านสังคมหรือความคิดเห็นของบุคคลที่มีต่อตนเองเกี่ยวกับความมั่นใจและความเชื่อมั่นในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นนั้น เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ของสังคม (The Other Self or Social Self) คือ การที่บุคคลมีความรู้สึกนึกคิดว่าคนอื่นมองตนและประเมินตนอย่างไร (Byrne, อ้างถึงใน พรธณี ช. เจนจิต, 2534, น. 81) ซึ่งเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีความเห็นว่าตนเองสามารถเข้ากับเพื่อนได้ เจ้าหน้าที่แม้จะดุบ้าง แต่ถ้าทำตามสิ่งที่เจ้าหน้าที่บอกก็ไม่มีอะไร หากมีปัญหาเรื่องคิดถึงบ้านหรือรู้สึกเบื่อก็จะคุยกับเพื่อนที่อยู่ภายในนี้ด้วยกัน และเจ้าหน้าที่ที่เป็นกันเองและให้คำปรึกษาในเรื่องต่าง ๆ เมื่อบุคคลรอบข้างเด็กและเยาวชนมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันและให้ความสำคัญกับตนเอง จึงมีส่วนทำให้อัตมโนทัศน์ด้านสังคมของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ อยู่ในระดับที่เหมาะสม

สำหรับอัตมโนทัศน์ด้านร่างกาย ซึ่งเป็นการรับรู้ว่าคุณค่าอื่นมีความคิดเกี่ยวกับรูปร่าง ลักษณะร่างกาย สุขภาพ ความสามารถ และทักษะของตนอย่างไรนั้น พบว่า เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจฯ คิดว่าตนเองหน้าตา ไม่ดีนัก ไม่รู้จะเปลี่ยนอะไร แต่ก็อยากหน้าตาดีกว่านี้ อยากรู้เหมือนกันว่าถ้าหน้าตาดี ๆ จะเป็นอย่างไร ในขณะที่เด็กและเยาวชนระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยคิดว่าตนเองรูปร่างหน้าตาพอไปได้ กลาง ๆ หน้าตาปกติธรรมดา ไม่ได้แย่ ประกอบกับมีความเห็นในระดับเห็นด้วยว่าการเข้าร่วมกิจกรรมพลศึกษาทำให้ตนเองมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง และการฝึกอบรมด้านวิชาชีพทำให้ทราบถึงทักษะความสามารถของตนเอง ซึ่งเป็นส่วนที่ช่วยให้เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ ตระหนักถึงศักยภาพและความสามารถที่ตนเองมีอยู่ ส่งผลให้อัตมโนทัศน์ด้านร่างกายเป็นไปในทางบวกมากขึ้น

เมื่อพิจารณาถึงอัตมโนทัศน์โดยรวม พบว่า เด็กและเยาวชนทั้ง 2 กลุ่มมีอัตมโนทัศน์ที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาเชิงคุณภาพที่พบว่าเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจฯ คิดว่าตนเองเป็นคนไม่ดี และไม่รู้

ว่าจะเปลี่ยนอย่างไร ในขณะที่เด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของ ศูนย์ฝึกและอบรมฯ มองว่าตนเองกระทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้องและผิดกฎหมาย เมื่อเข้ามาอยู่ในศูนย์ฝึกและอบรมฯ แล้ว คิดว่าตัวเองเป็นคนดีขึ้น มีความรับผิดชอบมากขึ้น ทำงานตามที่ได้รับมอบหมาย และทำตามระเบียบ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พรณีย์ ตรีรัตน์ประยูร (2537, น. 85) ที่ได้ศึกษาอัตมโนทัศน์ของผู้ต้องขังวัยหนุ่มที่คุมขังอยู่ในทัณฑสถานวัยหนุ่ม โดยพบว่า ผู้ต้องขังวัยหนุ่มมีความเห็นว่าการที่ตนกระทำความผิดโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์นั้น ได้รับผลตอบแทนโดยการต้องโทษแล้ว และตนเองได้พยายามปฏิบัติตนเป็นคนดีตลอดระยะเวลาที่ต้องโทษ สังคมและครอบครัวจะให้อภัยและได้รับการยอมรับ ประกอบกับการได้รับการศึกษาอบรมเพื่อกล่อมเกลาก่อนปล่อยจากทัณฑสถาน มีส่วนสนับสนุนให้ผู้ต้องขังวัยหนุ่มมีสติและความพร้อมที่จะปฏิบัติตนให้เป็นประโยชน์ต่อครอบครัวและสังคมต่อไป

2. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมกับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมกับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจฯ

การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัว สัมพันธภาพในครอบครัว และสภาพแวดล้อมของโรงเรียน เป็นปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนในทุกด้าน เช่นเดียวกับปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมในภาพรวม โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวก กล่าวคือ เด็กและเยาวชนที่อยู่ในสภาพครอบครัวและสังคมที่ดีจะมีอัตมโนทัศน์ทุกด้านในระดับสูง

การอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญและมีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ในทุกด้าน โดยการอบรมเลี้ยงดูนั้น คือ การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองที่ดูแลเอาใจใส่บุตรให้เจริญเติบโตทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รวมทั้งถ่ายทอดทักษะต่าง ๆ ในการดำรงชีวิต ซึ่งการอบรมสั่งสอนนี้จะมีผลต่อบุคลิกภาพของเด็ก สภาวะอารมณ์ และความรู้สึกนึกคิด (ณัฐวัตร ลุณหงส์, 2544, น. 25) ดังนั้นการที่เด็กจะมีบุคลิกภาพและอัตมโนทัศน์ทางบวกหรือลบนั้น จึงขึ้นอยู่กับครอบครัว การถ่ายทอดความรู้ และทัศนคติของผู้เป็นบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่มีต่อบุตร

เด็กและเยาวชนที่มีสัมพันธภาพในครอบครัวมาก จะมีอัตมโนทัศน์ในทุกด้านในระดับสูง สอดคล้องกับที่ สายฝน จันทะพรม (2546, น. 25) ได้สรุปไว้ว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวเป็นอิทธิพลทางสังคมที่สำคัญและมีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัวและบุคลิกภาพของวัยรุ่น รวมถึงสภาวะอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดของวัยรุ่นอีกด้วย เช่นเดียวกับที่ กาญจนา ภูยาธร (2541, น. 21) กล่าวไว้ว่าประสบการณ์ที่สำคัญในวัยเด็ก คือ การได้รับความรัก ความอบอุ่น การเอาใจใส่จากบุคคลใกล้ชิดที่สุด คือ บิดา มารดา และบุคคลในครอบครัว ดังนั้นแล้วสัมพันธภาพในครอบครัวจึงเป็นสิ่งที่ส่งผลโดยตรงต่อบุคลิกภาพและพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กและเยาวชน รวมถึงความคิดความรู้สึกที่มีต่อตนเอง หากเด็กและเยาวชนอยู่ในครอบครัวที่มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน มีความรักความเข้าใจ ย่อมทำให้เขารับรู้ว่าตนเองมีความสำคัญ มีคนรักและใส่ใจ ซึ่งจะส่งผลให้มีความรู้สึกต่อตนเองในทางที่ดี

สภาพแวดล้อมในโรงเรียน มีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจฯ ในทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ มยุรี สิงห์โทราช ซึ่งได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างมโนภาพแห่งตนและสภาพแวดล้อมในโรงเรียนตามการรับรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า มโนภาพแห่งตนกับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนมีความสัมพันธ์กันทางบวก กล่าวคือ ถ้านักเรียนรับรู้สภาพแวดล้อมในโรงเรียนไปในทางที่ดี จะทำให้นักเรียนมีมโนภาพแห่งตนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับที่ วิรัช วรรณรัตน์ (อ้างถึงใน อัญชลี นันท์แน่น, 2537, น. 28) ได้กล่าวไว้ว่า เด็กและเยาวชนในวัยเรียนใช้ชีวิตอยู่ในโรงเรียนค่อนข้างมาก ดังนั้นสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ในโรงเรียนจึงกระทบต่อความคิดความรู้สึกของเด็กและเยาวชนอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งสภาพแวดล้อมทางกายภาพ อันได้แก่ อาคารเรียน การจัดภูมิทัศน์ในโรงเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอนต่าง ๆ ตลอดจนสภาพแวดล้อมทางสังคม หรือความสัมพันธ์ที่เด็กและเยาวชนมีต่อเพื่อนและครู หากเด็กและเยาวชนรับรู้ถึงสภาพแวดล้อมในโรงเรียนว่าไม่ดีแล้ว ความรู้สึกต่อตนเองย่อมไม่ดีตามไปด้วย

เมื่อพิจารณาถึงปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมในภาพรวม พบว่า มีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจฯ ในทุกด้าน ดังที่ อำไพ ศิริพัฒน์ (2515, น. 93) กล่าวไว้ว่า ความคิดความเชื่อทั้งหมดที่บุคคลมีต่อตนเองว่าเขามีบุคลิกลักษณะอย่างไรนั้น ได้รับอิทธิพลจากความคิดเห็นที่บุคคลอื่นมีต่อตัวเราด้วย ซึ่งมองว่าเราเป็นอย่างไร จากการสังเกตพฤติกรรมที่เราแสดง ก่อเป็นความคิดที่สัมพันธ์กับบุคลิกภาพและความเชื่อโยงสู่ตัวเรา นำให้ตัวเราเองก็เชื่อว่ามีลักษณะเช่นนั้น ดังนั้นแล้วบุคคลอื่น ๆ ที่อยู่รอบตัวเด็กและเยาวชนทั้งครอบครัว เพื่อน และครูอาจารย์ จึงมีผลอย่างยิ่งต่อการรับรู้เกี่ยวกับตนเอง

2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมกับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ

สัมพันธภาพในครอบครัว สภาพแวดล้อมในโรงเรียน และการรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชนเป็นปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนในด้านต่าง ๆ ตั้งแต่ 5 ด้านขึ้นไป สำหรับปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมในภาพรวมเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนในทุกด้าน ยกเว้นอัตมโนทัศน์ด้านร่างกาย โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวก กล่าวคือ เด็กและเยาวชนที่อยู่ในสภาพครอบครัวและสังคมที่ดีจะมีอัตมโนทัศน์ในด้านต่าง ๆ ในระดับสูง

ดังที่ พรณี ข. เจนจิต (อ้างถึงใน สมศรี จัตววัฒนา, 2534, น. 22) ได้อธิบายไว้ว่าปัจจัยที่สำคัญและมีอิทธิพลต่ออัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชน คือ ครอบครัว ซึ่งเป็นบุคคลที่มีความสำคัญต่อเด็ก (Significant Others) การที่บุคคลเหล่านี้มีที่ทำอย่างไร ประพฤติเช่นไรกับเด็กจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติที่เด็กมีต่อตนเองไม่ว่าจะทางบวกหรือทางลบ เช่นเดียวกับที่ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2530, น. 48-50) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของความรู้ที่นึกคิดเกี่ยวกับตนเองว่า การประเมินตนเองของเด็กในวัยเยาว์จะสัมพันธ์กับสัมพันธภาพระหว่างเด็กและบิดามารดา เด็กจะทราบหรือประเมินเกี่ยวกับตนเองจากคำบอกเล่า ว่ากล่าว และติชมของบิดามารดา ดังนั้นการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคลในครอบครัวหรือสัมพันธภาพในครอบครัวจึงมีความสำคัญและมีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์เป็นอย่างยิ่ง

สำหรับสภาพแวดล้อมในโรงเรียนซึ่งเป็นปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมที่มีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่สำคัญอีกประการนั้น เนื่องจากโรงเรียนเป็นสถาบันหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาเด็กให้มีคุณภาพทั้งทางด้านความรู้ ความคิด และด้านจิตใจ รวมทั้งการสร้างเสริมทัศนคติและค่านิยมที่ถูกต้องในสังคม ซึ่งครูอาจารย์นั้นเป็นผู้มีบทบาทสำคัญเนื่องจากเป็นผู้ให้การศึกษาแก่เด็ก และเป็นบุคคลที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพรอบด้านแก่เด็ก ครูที่รู้จักและเข้าใจเด็กเป็นรายบุคคลว่าเด็กมีพัฒนาการแต่ละด้านเป็นอย่างไร รู้ปัญหา และความต้องการของเด็ก เพื่อที่จะปฏิบัติตัวต่อเด็กได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ให้ความรัก ความเอาใจใส่เด็กอย่างเท่าเทียมกัน จะช่วยให้เด็กปรับตัวได้ และเกิดทัศนคติที่ดีต่อครู (บุญกอบ วิสมิตะนันท์ และ สาย ชินบุตร, อ้างถึงใน ณัฐวัตร ลุณหงส์, 2544, น. 31-32) ดังนั้นแล้วครูจึงมีบทบาทที่ส่งผลต่อสภาพจิตใจของนักเรียน การปฏิบัติของครูต่อนักเรียนจะมีผลต่อความรู้สึกนึกคิดของนักเรียน หากครูมีความเป็นกันเอง ให้คุณค่ากับนักเรียน ย่อมทำให้อัตมโนทัศน์มีทิศทางไปในทางบวก

ในขณะที่การรับรู้ข่าวสารจากสื่อมวลชนที่ดีจะทำให้ทัศนคติอยู่ในระดับสูง แต่หากเด็กและเยาวชนรับรู้ข้อมูลที่ไม่เหมาะสม ย่อมทำให้ทัศนคติของเด็กเป็นไปในทิศทางที่ไม่ดีเช่นกัน เนื่องจากสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อความคิด อารมณ์ และทัศนคติ ตลอดจนพฤติกรรม การเลียนแบบของเด็กและเยาวชน (สายฝน จันทะพรม, 2546, น. 52-53) การอยากมีอยากเป็น แบบดารา ศิลปิน หรือตัวละครในเรื่องต่าง ๆ จึงอาจจะส่งผลทั้งในด้านดีและด้านร้าย นอกจากนี้ การนำเสนอของสื่อบางครั้งเป็นเพียงโลกของความฝัน ความขัดแย้ง และความรุนแรง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พรรณวดี จันทราช (2544, น. 62-63) ที่พบว่า นักเรียนที่มีพฤติกรรมผิวนัยที่ได้รับอิทธิพลจากสื่อสารมวลชนสูงจะมีทัศนคติที่ต่ำ นั่นคือมีทัศนคติที่ไม่ดี อาจเป็นเพราะสื่อสารมวลชนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น ภาพยนตร์ โทรทัศน์ หนังสือ การโฆษณา หนังสือการ์ตูน มีบทบาทและอิทธิพลต่อการค้นหาตัวตนของเด็ก ข่าวสารจากสื่อมวลชนบางลักษณะไม่เหมาะสมสำหรับการสร้างตัวตนของเด็ก เนื่องจากสื่อสารมวลชนเสนอสารพัดเรื่อง สำหรับคนทุกชั้นทุกวัย เด็กวัยรุ่นได้รับทราบและซึมซับองค์ประกอบในการสร้างตัวตนในแง่มุมที่ไม่เหมาะสมตามวัยของตนเข้าไปด้วย

ปัจจัยด้านครอบครัวและสังคมในภาพรวมนั้นมีความสัมพันธ์กับทัศนคติของเด็กและเยาวชนเช่นกัน ซึ่ง Rogers ได้กล่าวไว้ว่า ทัศนคตินั้นเป็นเสมือนผลผลิตจากการหล่อหลอมทางสังคม (อ้างถึงใน วราวุธ หิรัญศิริ, 2548, น. 9) นอกจากนี้ Sullivan ได้แสดงทัศนะไว้ว่า ทัศนคติเป็นแนวความคิดเกี่ยวกับตนเองที่เปลี่ยนแปลงได้ บุคคลได้สะสมสิ่งเหล่านี้เรื่อยมาตั้งแต่วัยเด็ก โดยมีสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว ทั้งบิดา มารดา ญาติพี่น้อง เพื่อน ๆ ตลอดจนโรงเรียน ศาสนา ขนบธรรมเนียม และวัฒนธรรมเป็นพื้นฐาน นอกจากนี้ยังได้อธิบายว่าความรู้สึกนึกคิดที่มีต่อตนเองนั้น เกิดขึ้นจากการสรุปตีความจากความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การถ่ายทอดจากรุ่นหนึ่งไปสู่อีกรุ่นหนึ่ง กระบวนการอบรมสั่งสอน การให้ข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นตลอดระยะเวลาของช่วงชีวิต แต่จะเห็นเด่นชัดหรือมีความสำคัญมากในช่วงวัยรุ่น เพราะเป็นช่วงที่บุคคลสร้างระบบความเป็นตัวของตัวเอง ด้วยเหตุที่การหล่อหลอมทางสังคมและสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวเด็กเป็นพื้นฐานสำคัญที่ก่อให้เกิดทัศนคติ ดังนั้นแล้วครอบครัวและสังคมจึงมีความสัมพันธ์กับเด็กและเยาวชนทั้งความใกล้ชิดและการถ่ายทอดหล่อหลอมสิ่งต่าง ๆ ซึ่งส่งผลต่อความคิดความรู้สึกของเด็กและเยาวชน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน และปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด

3.1 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจฯ

การบังคับใช้กฎระเบียบ การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขฟื้นฟูเบื้องต้น เป็นปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ที่มีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนในทุกด้าน เช่นเดียวกับปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ในภาพรวม โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวก กล่าวคือ เด็กและเยาวชนที่เห็นด้วยกับสภาพแวดล้อม ภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ หรือเห็นว่าสภาพแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ มีความเหมาะสมนั้น จะมีอัตมโนทัศน์ทุกด้านในระดับสูง

กฎระเบียบภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ เป็นข้อบังคับให้เด็กและเยาวชนปฏิบัติตามเพื่อให้เกิดความเรียบร้อยและเพื่อให้ทุกคนที่อยู่ภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ สามารถอยู่ได้ด้วย ความราบรื่น อีกทั้งยังการปฏิบัติตามกฎระเบียบยังเป็นการฝึกระเบียบวินัย และการควบคุมตนเอง ให้ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ดังนั้นแล้วเด็กและเยาวชนที่คิดว่าตนเองสามารถปฏิบัติตามกฎระเบียบและเห็นด้วยกับกฎระเบียบที่มีอยู่ จึงช่วยให้เด็กเหล่านี้สามารถฝึกฝนตนเองให้อยู่ในระเบียบ ซึ่งส่งผลให้มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเองมากยิ่งขึ้น แต่หากเด็กและเยาวชนรู้สึกว่าการระเบียบที่มีอยู่มีความเข้มงวดมากเกินไป จะทำให้ตนเองปฏิเสธกฎระเบียบที่มีอยู่และรู้สึกว่าตนเองถูกบีบบังคับ ส่งผลให้เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าตนเองต้องอยู่ภายใต้กฎระเบียบที่ตนเองไม่ยอมทำ และส่งผลให้มีความรู้สึกต่อตนเองในทางที่ไม่ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ จารุวรรณ ริสาเซ็น (2539, น. 119) พบว่า เด็กและเยาวชนที่เคยกระทำผิดกฎระเบียบและถูกลงโทษ มักเห็นว่าการลงโทษเป็นเรื่องปกติธรรมดา ซึ่งยังคงมีการฝ่าฝืนกฎระเบียบหรือคำสั่งอยู่เสมอ ฉะนั้นการลงโทษเด็กและเยาวชน หากมากเกินไปอาจทำให้เด็กและเยาวชนเกิดความอึดอัดใจและมีทัศนคติ หรือภาพพจน์ที่ไม่ดีต่อเจ้าหน้าที่ และศูนย์/สถานแรกรับฯ รวมถึงก่อให้เกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อตนเองอีกด้วย

การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่นั้นมีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ในทุกด้านของเด็กและเยาวชนเช่นกัน เพราะเมื่อเด็กและเยาวชนเข้าสู่ศูนย์/สถานแรกรับฯ เจ้าหน้าที่จะมีบทบาท ตั้งแต่การรับตัวเด็ก การศึกษาวิเคราะห์สาเหตุแห่งการกระทำผิด เพื่อพิจารณาจำแนกเด็กและ

เยาวชนและกำหนดแนวทางในการแก้ไข ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการรักษาระเบียบวินัยและการปฏิบัติตัวระหว่างที่ถูกควบคุมตัวในศูนย์/สถานแรกรับฯ (ชาลี ดิยายน, 2549, น. 89-90) ด้วยเหตุนี้เจ้าหน้าที่จึงเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อเด็กและเยาวชนเป็นอย่างมาก หากเจ้าหน้าที่ให้การดูแลเอาใจใส่ พร้อมทั้งจะตอบข้อซักถามและให้คำปรึกษาที่เหมาะสม มีบุคลิกภาพที่เป็นกันเอง รวมถึงมีทัศนคติที่ดีต่อเด็กและเยาวชน ย่อมทำให้เด็กและเยาวชนรู้สึกว่าคุณเองยังมีผู้ให้ความสนใจและมีบุคคลที่ตนเองสามารถพึ่งพาได้ สิ่งเหล่านี้ล้วนแต่เป็นสิ่งที่ช่วยให้เด็กและเยาวชนเกิดความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ซึ่งเป็นไปตามที่ทฤษฎีกระจกส่องตน โดย Cooley กล่าวไว้ว่า อัตมโนทัศน์เกิดจากการมองของผู้อื่น หรือจากการที่เราคิดว่าคนอื่นคิดอย่างไรเกี่ยวกับตัวเรา (Cooley & Coser, อ้างถึงใน อุบล อุบลแก้ว, 2542, น. 13, 2542) หากเจ้าหน้าที่มองว่าเด็กและเยาวชนเหล่านี้สามารถแก้ไขและปรับเปลี่ยนเป็นเด็กที่ดีและอยู่ภายใต้บรรทัดฐานของสังคมได้ เด็กและเยาวชนย่อมมีความรู้สึกต่อตนเองที่ดีและพร้อมรับการแก้ไขฟื้นฟูเพื่อเปลี่ยนแปลงตนเอง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการแก้ไขฟื้นฟูเบื้องต้นนั้นมีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการสอบสวนหรือพิจารณาคดีในความควบคุมดูแลของสถานพินิจ เนื่องจากการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนด้านการบำบัดแก้ไข เช่น กิจกรรมธรรมชาติบำบัด ดนตรีบำบัด อาชีวะบำบัด กีฬา และสันทนาการ รวมถึงกิจกรรมบำบัดทางจิตวิทยา มีขึ้นเพื่อปรับพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนให้สามารถดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างเป็นปกติ โดยการทำให้มีการบำบัดแก้ไขทั้งเป็นรายบุคคลและกลุ่มเพื่อการบำบัดแก้ไขเบื้องต้น ย่อมส่งผลให้เด็กได้รับประโยชน์จากกิจกรรมดังกล่าว อย่างน้อยก็เพื่อให้เด็กและเยาวชนรู้ว่าตนเองมีความสามารถในการทำสิ่งต่าง ๆ ได้ทำกิจกรรมที่ตนเองไม่เคยทำร่วมกับเด็กและเยาวชนคนอื่น ๆ ภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ดังที่ พรพนี ช. เจนจิต (2538, น. 261) ได้กล่าวว่าการสร้างความรู้สึกนึกคิดที่ดีจะต้องอยู่ในบรรยากาศที่ท้าทาย มีการยอมรับนับถือความสำเร็จ และมีความอบอุ่น ซึ่งสอดคล้องกับ สุชา จันทน์เอม (2536, น. 82) กล่าวว่า การจัดสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมให้เด็กจะทำให้เด็กอยู่สภาพแวดล้อมที่มีทัศนคติที่ดี และทำให้เด็กสามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงทัศนคติบางอย่างได้

ปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ ในภาพรวมนั้นมีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชน เนื่องจากอัตมโนทัศน์ไม่ใช่สิ่งตายตัว สามารถเปลี่ยนแปลงได้ตามกาลเวลา และบทบาทในแต่ละสังคม (Combs & Snygg, อ้างถึงใน วราวุธ หิรัญศิริ, 2548, น. 7) ดังนั้น เมื่อเด็กและเยาวชนเข้าสู่การควบคุมดูแลภายในศูนย์/สถานแรกรับฯ จึงส่งผลต่ออัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชน ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งการเพิ่มอัตมโนทัศน์ในทางบวกและทางลบ ซึ่ง Rogers ได้กล่าวถึงความรู้สึกเกี่ยวกับตนเองในแง่ลบว่า การมองตนเองในลักษณะตายตัวไม่ยืดหยุ่น โดยบุคคลจะสร้างภาพพจน์ของตนเองตามลักษณะกฎเกณฑ์ภายในความนึกคิดของ

เขาเห็นว่าถูกต้องสมควร เช่นเดียวกับที่ McDavid & Harari ได้กล่าวถึงอัตมโนทัศน์ของบุคคลว่าเป็นโครงสร้างของการรับรู้ที่ได้รับการจัดระเบียบ อันเนื่องมาจากประสบการณ์ของ “ตน” โดยที่ “ตน” ครอบคลุมถึงการรู้จักและการประเมินตนเองของบุคคลนั้น ๆ การรับรู้ที่เกิดขึ้นอาจไม่ถูกต้องหรือบิดเบือนจากความเป็นจริงได้ เนื่องจากภาพของตนเองอาจมีส่วนที่รับรู้เกินจริงหรือไม่ใช่สิ่งที่ตนเองเป็นอยู่ รวมถึงอาจมีส่วนที่เป็นการปฏิเสธความเป็นจริงของตนเอง หากเด็กและเยาวชนปฏิเสธและไม่ยอมรับว่าตนเองต้องอยู่ในการควบคุมดูแล ต้องอยู่ภายในสถานที่แห่งนี้ และเกิดความรู้สึกว่าตนเองถูกตัดขาดจากภายนอก ย่อมทำให้เด็กและเยาวชนเหล่านี้เกิดความรู้สึกเครียดวิตกกังวล รู้สึกขัดแย้ง และไม่สามารถปรับตัวเข้ากับศูนย์/สถานแรกรับฯ ได้ เนื่องจากไม่ยอมรับในสิ่งที่ตนเป็นอยู่ หรือก็คือการมองตนเองไม่ตรงกับความเป็นจริงซึ่งเป็นความรู้สึกต่อตนเองในทางลบในรูปแบบหนึ่ง

3.2 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนที่อยู่ระหว่างการเตรียมความพร้อมก่อนปล่อยของศูนย์ฝึกและอบรมฯ

การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนในทุกด้าน ในขณะที่ปัญหาหรือข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นในระหว่างการฝึกอบรมและปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ ในภาพรวม มีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชนอัตมโนทัศน์ในทุกด้าน ยกเว้นอัตมโนทัศน์ด้านร่างกาย โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวก กล่าวคือ เด็กและเยาวชนที่เห็นด้วยกับปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ จะมีอัตมโนทัศน์ในด้านต่าง ๆ ในระดับสูง

การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชน เนื่องจากเจ้าหน้าที่มีบทบาทตั้งแต่เริ่มรับตัวเด็กเข้าสู่ศูนย์ฝึกและอบรมฯ และในระหว่างการฝึกอบรม เด็กและเยาวชนจะมีครูที่ปรึกษาให้การดูแลอย่างใกล้ชิด จนกระทั่งได้รับการปล่อยตัว โดยทุก ๆ เข้าก่อนที่เด็กและเยาวชนจะเข้ารับการฝึกอบรมในวิชาชีพสามัญหรือเข้าร่วมกิจกรรมบำบัด แก่ไข ฟันฟู หรือหากเป็นไปได้อาจจะเป็นช่วงเย็น ซึ่งเด็กและเยาวชนและครูที่ปรึกษาจะได้มีโอกาสพบกันทุกวัน ความใกล้ชิดระหว่างเจ้าหน้าที่กับเด็กและเยาวชน ทั้งในด้านการปรึกษาปัญหา การให้คำแนะนำ การอบรมตักเตือน ล้วนแต่ส่งผลต่อการรับรู้ตนเองของเด็กและเยาวชน ดังนั้นหากเจ้าหน้าที่มองเด็กในแง่บวกที่ดีและเห็นว่าเด็กสามารถแก้ไขปรับเปลี่ยนตนเองได้ พร้อมกับการดูแลที่ใกล้ชิดและสอดคล้องกับความต้องการของเด็กและเยาวชนแล้ว ย่อมทำให้เด็กรับรู้ถึงการเอาใจใส่และเป็นสิ่งที่ทำให้เด็กและเยาวชนคิดว่าตนเองยังมีคุณค่าและได้รับโอกาสในการปรับปรุงตัว ซึ่งจะทำให้อัตมโนทัศน์หรือความรู้สึกที่ดีต่อตนเองเพิ่มมากขึ้น

ปัญหาหรือข้อขัดข้องที่เกิดขึ้นในระหว่างการฝึกอบรมมีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชน เนื่องจากการอยู่ภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ อาจก่อให้เกิดปัญหาที่สำคัญต่อเด็กและเยาวชน นั่นก็คือ การคิดถึงบ้าน การวิตกกังวลเป็นห่วงทางบ้าน ญาติไม่มาเยี่ยม หรืออาจจะเกิดปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม ความรู้สึกว่าตนเองไม่มีที่พึ่ง ไม่มีใครให้คำปรึกษา ก็จะทำให้ความรู้สึกที่ดีต่อตนเองลดน้อยลงไปด้วย ดังที่ทฤษฎีการมองตัวเองในแง่ลบหรือมองตัวเองไม่มีคุณค่า (Negative Self-concept) โดย Rogers (อ้างถึงใน นวลจันทร์ ทัศนชัยกุล, 2549, น. 13-17) ได้อธิบายไว้ว่า การที่เด็กและเยาวชนมีความคิดความรู้สึกต่อตนเองในแง่ลบว่าตนเองนั้นไม่มีคุณค่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดความรู้สึกเหล่านี้เป็นเพราะไม่มีใครรักเขา ไม่มีใครเป็นมิตรด้วย เด็กและเยาวชนจึงไม่ให้ความสำคัญกับตัวเอง ไม่มีเป้าหมายในชีวิต คิดว่าตนเป็นคนที่ไม่สังคมไม่ต้องการ และไม่มีประโยชน์กับผู้อื่น สอดคล้องกับที่ Herlock (อ้างถึงใน มยุรี สิงโพรราช, 2536, น. 13-15) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบหลักที่มีอิทธิพลต่ออัตมโนทัศน์ ในประเด็นของอารมณ์ไว้ว่า เป็นความรู้สึกเกี่ยวกับความกดดันทางจิตใจ ความวิตกกังวลใจ ความเครียด ความแปรปรวนต่าง ๆ ความเหนื่อยอ่อนและความเบื่อหน่าย ดังนั้นความกังวลใจและปัญหาทางอารมณ์จึงมีความสำคัญและมีผลต่ออัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชน

ปัจจัยแวดล้อมภายในศูนย์ฝึกและอบรมฯ มีความสัมพันธ์กับอัตมโนทัศน์ของเด็กและเยาวชน เนื่องจากการรับรู้ของเด็กและเยาวชนเกี่ยวกับความรู้สึกและความคิดที่คนอื่นมีต่อตนเองมีความสำคัญต่อการพัฒนาอัตมโนทัศน์ของตนเอง รวมถึงการได้รับการยอมรับด้วยความจริงใจ การมีโอกาสได้ทำกิจกรรมต่าง ๆ และประสบความสำเร็จ แสดงว่าตนมีความสามารถ มีโอกาสได้เรียนรู้และทำในสิ่งที่ถูกต้อง โดยการทำกิจกรรม การเรียนหนังสือ การฝึกวิชาชีพ การทำกิจกรรมกลุ่มบำบัด และการได้รับคำปรึกษาที่ถูกต้องเหมาะสมจากศูนย์ฝึกและอบรมฯ ล้วนแต่ส่งผลต่อความคิดที่เด็กและเยาวชนมีต่อตนเอง ดังที่ สุชา จันทน์หอม (2536, น. 82) กล่าวว่า การจัดสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมให้เด็กจะทำให้เด็กอยู่สภาพแวดล้อมที่มีทัศนคติที่ดี และสามารถทำให้เด็กสามารถแก้ไขเปลี่ยนแปลงทัศนคติบางอย่างได้ สอดคล้องกับที่ Peter C. Katcoski & Lucille D. Krateoski (อ้างถึงใน ทศนีย์ ลักษณะนิชนชัย และคณะ, 2549, น. 25) ได้กล่าวถึง มาตรการในการปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดโดยการส่งตัวไปรับการฝึกและอบรม เพื่อบำบัดแก้ไขเป็นวิธีการหนึ่งที่ศาลเยาวชนและครอบครัวนำมาใช้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการอบรมขัดเกลาและบำบัดแก้ไข รวมถึงการให้การศึกษและพัฒนาเด็กและเยาวชน เพื่อการเปลี่ยนแปลงแก้ไขทัศนคติและค่านิยมของเด็กและเยาวชนให้เป็นไปในทางที่ดีขึ้น ตลอดจนการเพิ่มพูนทักษะ การเรียนรู้ การพัฒนาบุคลิกภาพ การปฏิบัติตนให้อยู่ในระเบียบวินัย รวมทั้งมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงความประพฤติให้เป็นไปในทิศทางที่ดีขึ้น